

Lương Sĩ Hằng

Chữ Cờ Lai Vàng 2000

THƯ TỪ LAI VÃNG

2000

LƯƠNG SĨ HẰNG

VÔVI LED PUBLICATIONS

PUBLISHED BY
VOVI LED Publications

Cover Designed by AT Graphics

ISBN 1-931245-17-7

Copyright
by Luong Si Hang
and VoVi Friendship Association of Northern California,
VoVi Association of Canada,
VoVi Charitable Trust of Australia

website: <http://www.vovi.org>

All Rights Reserved
Printed in the United States of America
August 2004

Unicode version
First Edition, Set in San Jose, California

*Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự
thiết tha*

*- của “người gửi” - những đứa con Vô Vi từ khắp
năm châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương
yêu, sự hy sinh tận độ vô bờ*

*- của “người nhận” - Thầy Tám, người Thầy,
người Cha Vô Vi yêu quý...*

*Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất
là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với
hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ Đạo lẫn Đời,
luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải
sang suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô
cùng siêu diệu.*

HOA KỶ

Kính thưa Thầy,

Cách nay khoảng 3 năm, tại Thiên Đường Hạnh Đức (Westminster, California) Thầy có trực tiếp trả lời câu hỏi của một bạn đạo về thứ tự việc học Mục Bé Tám và chung thiền. Thầy xác nhận học Mục Bé Tám trước, rồi thiền sau. Nhưng hiện nay có Thiên Đường làm ngược lại: thiền trước, rồi học Mục Bé Tám sau.

Câu hỏi: Thứ tự "Học" và "Thiền" có quan trọng không? Học Thiền Đường cứ tùy tiện thay đổi?

Trả Lời của Thầy:

"Phải học Mục Bé Tám trước khi thiền thì tốt hơn. Đọc Mục Bé Tám với mục đích là để giải tỏa uất khí của nội tâm, nhiên hậu mới để định".

VIỆT NAM

16/1/2000

Thầy kính thương,

Hôm nay nhân dịp Xuân Canh Thìn sắp đến cùng mọi người ở quê nhà VN, con xin được phép một lần nữa viết ít hàng để kính thăm sức khoẻ và tâm sự cùng Thầy.

Kính thưa Thầy, tất cả các bạn đạo ở quê nhà đã vui mừng vì vừa trải qua một cơn lo lắng. Y2K- sự kiện quan trọng của thế kỷ đã đi qua nhưng không có gì nghiêm trọng xảy ra như mọi người trên khắp cả hành tinh đã lo âu, đồn đãi và hồi hộp đợi chờ. Đúng là "Thiên Cơ bất khả lậu" và chuyện của Trời Đất biến chuyển, đổi thay, sanh rụi hoại diệt, không theo như ý của con người tưởng tượng và võ đoán.

Kính thưa Thầy, con cũng thật sự vui vì hiện giờ đa số huynh đệ tử muội đạo hữu ở quê nhà vẫn còn giữ vững niềm tin và dũng chí, bền tâm tiếp tục hành trình tu học và hành luyện theo pháp thiên vô vi mà Ông Tư và Thầy đã chỉ dạy. Sự cố Y2K xảy ra hay không, đó là nỗi băn khoăn, bức rức và bận tâm của người đời thế gian. Nhưng các đệ tử PLVVKHHBPP có vững tâm để dũng hành và dũng tiến hay không, theo con thiết nghĩ đó mới là sự lưu tâm sâu sắc của chính Thầy, cũng như của một số đệ tử có tâm từ và thiện chí, tận tụy phụng sự và hy sinh cho Đạo Pháp của Thầy ở khắp nơi trên thế giới.

Con đã mừng thay vì lo sợ khi thấy nhờ có sự cố Y2K mà các huynh đệ tử muội của con tinh tấn công phu hơn; và vui mừng hơn nữa khi mà sự cố này trôi qua trong sự bình an, tốt đẹp thì tất cả lại càng vững tâm và dũng tiến,

hành pháp siêng năng, rốt ráo hơn nữa. Đó mới thật sự là một niềm vui lớn cho Thiên Pháp Vô vi của chúng ta, phải không thưa Thầy!

Xuân mới Canh Thìn sắp về, đem sinh khí mới đến cho muôn loài vạn hữu khắp mọi nơi mọi giới trong tình thương dịu độ của Phật trời. Mùa xuân năm nay, đối với nhân loại chỉ có một niềm vui lớn là thoát thảm họa Y2K; nhưng đối các huynh đệ tử muội chúng con là có đến hai niềm vui vĩ đại song hành hiện hữu:

Niềm vui thứ nhất là chúng con vẫn được sống còn và chia sẻ niềm vui cùng nhân loại về Y2K đã đi qua trong thanh bình yên ổn. Niềm vui thứ hai vĩ đại hơn, cao quý hơn là chúng con vẫn còn được phước duyên lành tiếp tục con đường tu hành theo PLVVKHHBPP, và nhất là chúng con vẫn còn được nhìn thấy Thầy an vui, tươi trẻ và khoẻ mạnh đồng hành cùng chúng con, tiếp tục ban những lời dạy minh triết thánh thiện nhắc nhở, khuyên nhủ và thương yêu, dịu độ chúng con trên con đường tiến hoá trở về nguồn cội tâm linh cao quý thiện lành.

Nay nhân dịp Xuân về - Mùa Xuân Canh Thìn, 2000 - năm chuyển tiếp của một Thiên Niên Kỷ mới của hành tinh chúng ta, con một lần nữa, xin thay mặt tất cả huynh đệ tử muội thân yêu ở quê nhà Việt Nam, kính gửi đến Thầy lời chúc một năm mới an khang, dồi dào sức khoẻ và tiếp tục chung vui cùng chúng con và chut huynh

*đệ đạo hữu trên khắp Năm Châu Thế Giới trong TỪ
QUANG ÂN ĐIỂN của ĐẢNG VÔ CÙNG.*

Kính Dâng Thầy,

Con, M V C

N Z, ngày 17 tháng 2 năm 2000

C con,

Việc Trời định và người đoán trong năm 2000 đã phân minh rõ rệt. Cuối cùng cũng phải qui hàng trong trật tự của Trời Đất, không thể chuẩn đoán mờ ảo được. Chỉ có thực hành sớm thức tâm mà tu. Khai triển trực giác thì mới đem chân lý phục vụ cho nhơn loại. Từ rày về sau mọi việc đều phải kiểm chứng rõ rệt, nhiên hậu mới có cơ hội phổ biến sâu rộng được. Hiện tại, tôi còn đang sống ở đây, các bạn đang thực tâm thực hành, sẽ có cơ hội tương ngộ chung vui, không thể lường trước được. Chúc các bạn thân tâm thường lạc trong thực hành.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng

PHẬT CÓ CÒN DUYÊN?

*Phật Tám còn duyên hay hết duyên.
Sao còn lẫn quẩn với nhờn duyên?
Nữa đời tận độ người đau khổ,
Một kiếp dẫu dầu kẻ thiện duyên.
Phá Chấp phá Mê giúp đời tỉnh,
Dạy THIÊN dạy NIỆM đoạn trần duyên.
Vì lòng bác ái hay vì nợ,
Mà Phật vẫn còn vướng nghiệp duyên?
M 2 K.
(16/01/2000)*

Thầy đáp:
Ánh sáng chơn hành cứu nhờn sinh
Nhiệm vụ không nguôi, rõ chính mình
Bầu Trời thanh tịnh không còn động
Hương tâm tu tịnh rõ chính mình.
17/2/2000

VIỆT NAM

VN, ngày 14/11/1999

Kính gửi Ông Tám,

*Con tên TV TH, năm nay được 14 tuổi. Lúc con 10 tuổi
rất mê về đạo và được sự chỉ dẫn của ba con và con đã*

tu theo pháp của Ông Tám. Con tu được 3 năm. Vì mê đời và vật chất nên con đã bỏ tu. Bây giờ con muốn tu cũng không xong và học hành cũng chẳng được vì học hành con không tiếp thu nổi và làm biếng chỉ mê ăn ngủ. Tuy con bỏ tu, nhưng vẫn nhớ mình là người trò. Vì có lúc trong giấc mơ, con gặp sự cố, có khi thấy ma đuổi nữa, nên con nhắm mắt lại tập trung niệm Phật, một lát sau thì biến mất. nhưng khi con giật mình dậy thì con thấy mình cũng đang nằm trên nệm, niệm Phật để giải thoát sự cố trong mơ. Con rất thích tu nhưng rất mê đời và học hành càng ngày càng dở.

Xin Ông Tám cho con lời khuyên.

Con,

TVTh

V Th,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 14/1/1999 và được biết con rất muốn tái tục tu PLVVKHHBPP. Ba của con đã truyền dạy, con rất thích đạo và đang ở trong tình trạng mê ăn mê ngủ, sống trong tuổi đang lên. Trong tưởng, nó có cái tượng. Có khi nằm ngủ lại bị chiêm bao, nhưng vẫn nhớ niệm Phật thì bóng ma biến mất. Điều đó chứng minh niệm Phật là tự khai tâm thức. Do đó người hành pháp Vô vi hướng về tâm linh thì sẽ thấy mình ở cõi khác, giật mình thì thấy

mình vẫn còn nguyên nằm trên nệm. Ba con đã dày công truyền dạy cho con, nếu con muốn học hỏi và dẹp phần lười biếng thì con phải thực hành đúng giờ giấc thì trung tim bộ đầu sẽ trụ và giải phần trọc khí trong nội tâm của con. Tương lai sẽ gặt hái được một tập quán tốt. Con nhìn thấy kẻ sống người chết trước mắt con thì sẽ nhận định được từ có đến không. Lo tu thì sẽ từ không đến có, mới rõ luật Trời hơn, hứng thú trong sự tiến hoá của phần hồn mà tự tu. Phần hồn giáng lâm từ 33 tầng Trời, từ cõi không rồi phải ra đi với hai bàn tay không. Thế gian đô thị giả, cuối cùng cũng phải về không. Mọi người đều phải theo luật: sanh, lão, bệnh, tử, luân hồi và tiến hoá, không bằng lòng cũng phải bằng lòng, theo luật nhân quả của mỗi hành giả trên mặt đất phù sanh này. Vạn sự trên đời là không, ồn ồn ào ào rồi đâu cũng sẽ về đấy. Ánh sáng mặt trời lúc nào cũng ban chiếu trong sự công bằng gọi là Nhật Quang Phật, mặt trăng gọi là Nguyệt Quang Phật, làm việc không ngừng nghỉ, ban chiếu và đem lại sự an vui cho nhơn loại. Hiện nay con đang có Trời, có Đất, có Đạo: cuộc sống an vui hơn những người đang sống bơ vơ giữa cảnh đời đen bạc, vô thường diễn tiến trong cuộc sống.

Còn về tuổi của con thì cần học nhiều hơn để có cơ hội cống hiến cho xã hội tùy theo khả năng sẵn có của chính con. Chịu tu thì lại càng hữu ích hơn, sẽ tự thức và sẽ tránh được sự mê lầm ở tương lai.
Chúc con và gia đình vui khoẻ.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

VN, ngày 19.11.1999

Kính thưa Đức Thầy,

Hôm nay con làm phiền Đức Thầy, giúp con giải đáp : con có đứa con tên T, sinh năm 19... Nó theo dì nó tu thiền từ 1990 đến 1992. Dì nó đi nước ngoài rồi nó tự ngồi thiền một mình. Năm 1993, nó kể cho em nó (tên Thế) nghe: có một đêm, có một cục lửa to nhập từ đầu xuống. Rồi vài hôm sau, nó tập thiền xong, nó nói: má ơi, con muốn thành Phật. Rồi nó không ăn cơm, nó lấy củ sắn ăn, bị sinh bụng. Vài ngày sau nó phát điên, nó đứng ngoài sân đưa hai tay chỉ lên trời chỉ xuống đất. Con dẫn nó đi thầy bà nói là có người ta theo, rồi dạy con cúng mà vẫn chưa hết. Con dẫn nó đi bác sĩ thần kinh trị hết bệnh. Năm 1994, nó bệnh lại; lần này nó rất là dữ, đập phá đồ đạc trong nhà. Nhờ người ta giới thiệu, con đưa nó lên nhà thương thần kinh Biên Hoà. Khi bệnh nó bớt, bác sĩ kêu con rước nó về. Nhưng nửa đêm nó mở cửa đi suốt đêm, con theo nó riết chịu hết nổi, đem lên gọi lại nhà thương. Con đau buồn quá, và con còn hai đứa nữa, tên Thế và H. Con và Thế đi tìm đạo và gặp bạn đạo tên Cô Ba N, rất tốt, dìu dắt hai mẹ con trên con đường tu pháp VôVi từ năm 1995 đến nay, mỗi đêm con ngồi thiền, cầu nguyện cho T phục hồi trí nhớ

và tu thiền trở lại, đến nay sao chuta có kết quả, xin Đức Thầy, chỉ dạy con cách nào để T hết bệnh, cho gia đình yên ổn mà tu.

Còn phần con, đêm đêm ngồi thiền với Thế nghe Thầy giảng, nói ngồi giờ tý tốt. Con và Thế ráng thức dậy, ngồi thiền. Ban đầu được 1 tiếng, sau được một tiếng rưỡi . Nhưng sau xương khu con bị ê ê. Con mới hỏi Cô Ba N, thì cô Ba nói con muốn mở chỗ chữ A. Con xin Thầy giảng dạy cho con biết.

Con xin dừng bút. Con viết thơ có thiếu sót, xin Đức Thầy, tha thứ cho con. Con kính chúc Thầy an khang, cứu độ chúng sanh. Kính lạy Thầy ba lạy .

*Con,
T T H*

Atlantic City ngày 26/12/99

Thế H,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 19 tháng 11 năm 1999, được biết con muốn thực hành Pháp Lý VôVi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để tự sửa tiến và tự cứu. Trước hết cần hiểu rõ vị trí của chính mình đang liên hệ cùng Trời Đất trong cuộc sống tạm bợ, cuối cùng cũng sẽ buông thả tất cả, rồi ra đi với hai bàn tay

không. Ý thức rõ ràng sự đến và đi của tâm linh, phần hồn đã đến từ không giới và sẽ ra đi với hai bàn tay không. Biết vậy mà vẫn cuống cuống lo âu những sự không cần thiết. Mãi hướng ngoại, đành quên đi nghiệp lực của chính mình.

Trời sanh bộ răng phục vụ cho bộ ruột, nhưng hướng về thích khẩu nhai nuốt không kỹ, hại bộ ruột và cơ tạng làm bất ổn, thần kinh loạn xạ, tâm trí bất hoà, điển năng tâm thân bất giao, không ăn không ngủ, loạn thuyết hung hăng, mất trật tự. Muốn khôi phục bình thường thì phải co lười răng kẻ răng, ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật tái hồi chấn động của nguyên lý của Càn Khôn Vũ Trụ, hội tụ sự thanh nhẹ thay vì nặng trước.

Phương pháp Pháp Lý VôVi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phải thực hành nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật chứ không phải nhờ sự phù hộ của Trời Phật mà không chịu hành triễn nội tâm, thì chỉ bị trước điển xâm nhập thần kinh khối óc, làm những điều không minh chánh và thực hiện tham dục, uất khí càng ngày càng gia tăng, tạo khổ cho chính mình, đó là bệnh nan y . Với pháp lý Vô Vi là phải thực hành tự cứu, từ nặng trước tiến tới sự thanh nhẹ, từ tối tăm đi tới sáng suốt và tự dứt khoát và buông bỏ sự tranh chấp không cần thiết. Trì niệm Phật tự đạt tới sự thanh tịnh điển năng sẵn có, hoà hợp với Càn Khôn Vũ Trụ Quang. Ai ai cũng có một thể xác siêu của Đấng Toàn Năng cấu thành, thần

kinh khối óc và tay chân đều có thần kinh liên hệ chặt chẽ và nghiệp lực lúc nào cũng ẩn tàng trong khối óc và nội tâm, tùy theo luật nhân quả từ kiếp trước đã hình thành, tùy duyên mà tiến hoá. Hồn là chủ của thể xác liên hệ với Trời Phật, thành tâm tu sửa và thành tâm hướng về Trời Phật tự sửa tâm thân thì sẽ thành đạt.

Xương khu ê ê, cần hành pháp luân thường chuyển thì độc mạch sẽ được thông, bệnh đau xương sống sẽ dứt khoát, tâm thận tương giao, sẽ có giấc ngủ ngon, thần kinh sẽ ổn định.

Giờ tý là giờ thông khai của Trời Đất liên hệ với thể xác của loài người, nguyên khí của Trời Đất rất quan trọng. Cần thực hành đúng pháp thì sẽ được bình an. Chúc con và gia đình vui khỏe .

Quý thương
Lương Sĩ Hằng.

MONACO

Monaco, ngày 14/1/1999

Tranh con,

Nhiều năm trước, trong lúc Thầy cùng chị Phương ghé thăm Cairns, đã có dịp đi xem đất và đã chọn khu đất L, Griffith, Tolga làm thiền viện VôVi tại Úc Châu . Nay Thầy nghiệm thấy vùng đất này nhiều gió bão,

nhiều sương mù và mưa, ít cây cối trên cao, địa lợi không thuận tiện cho một dự án phát triển thiền viện lâu dài tại đây. Con nên giúp Thầy và các bạn đạo, lo bán miếng đất này để dồn công sức và tài lực của tất cả bạn đạo bốn phương về miếng đất khác; có địa thế xanh tươi, khí hậu bớt ẩm thấp hơn. Tương lai bạn đạo có đến đây cũng sẽ tránh được bệnh đả thấp như nơi ẩm thấp kia. Nơi này có thể trở thành một thắng cảnh đẹp vì có suối và cây cối xanh, nếu con cùng các bạn đạo chung sức hợp tác. Nay Thầy đã đề nghị VOFI Charitable Trust đứng ra lo thủ tục hợp pháp và nghiên cứu kế hoạch phát triển thiền viện Vô Vi tại Úc Châu trong tương lai. Địa chỉ mới của khu đất được chọn làm thiền viện Úc Châu là: L 2 Bruce Highway, Deeral, Queensland 4871.

Con nên lưu ý hỗ trợ việc làm hữu ích cho chung. Đây là cơ hội để con cùng các bạn đạo tạo thêm hạnh phúc và buông bỏ nghiệp tâm.

*Duyên lành tạo dựng cho chung
Hợp tác dựng xây giúp một vùng
Xây dựng thành hình duyên tốt đẹp
Độ tha tu tiến khỏe bao dung
Quý thương,
Lương Sĩ Hằng.*

Hỏi: Gần đây có một số ít bạn đạo Úc Châu muốn xin Thầy lập thêm một thiền viện hay thiền đường cho riêng bạn đạo Úc Châu trên miếng đất cũ, bên cạnh anh chị Bùi Đông Phương tại Tolga Xin Thầy cho biết ý kiến?

Đáp: Theo tôi nhận thấy, Thiền Viện Quốc Tế hay Làng VôVi Quốc Tế là một công tác rất quan trọng, là một cơ hội và vinh dự cho bạn đạo Úc Châu đóng góp công đức của mình, phát triển đạo pháp. Do đó, tôi nhận thấy việc xây dựng Làng VôVi cho cộng đồng VôVi Quốc Tế trong đó có Úc Châu, là việc tối cần thiết phải chung sức, hợp tác, giải quyết trước tiên. Tôi kêu gọi toàn thể bạn đạo Úc Châu phải cần tập trung tài lực, vật lực và nhân lực, đóng góp cho Ủy Ban Xây Dựng Làng VôVi, hoàn thành công tác cần thiết này trước tiên. Sau khi Làng VôVi hoàn tất, nếu xét thấy cần thiết cho nhu cầu tu học của các bạn này, thì lúc đó tôi mới có thể hỗ trợ thêm và chứng tâm cho việc làm của các bạn đạo này .

Nguyên lý thực hành trong thức giác

*Bền tâm vững chí tự chuyển sang
Đạo lành sẵn có ta rộng mở
Hợp tác chung vui hưởng Trời ban.
Kính bái,
Lương Sĩ Hằng,*

245- L....

*Con kính xin Cha cho con vài lời dạy bảo
Con,
N Đ C*

*A C, ngày 2 tháng 1 năm 2000
Đ C,*

Cha vui nhận được thư con, mong được sự chỉ bảo của Cha trên đường tu học. Người tu theo PLVVKHHBPP đã có đường lối sẵn sàng. Qua những kỳ thuyết giảng trong những dịp sống chung và đại hội, Cha có giảng đầy đủ và bằng giảng đã ghi lại tất cả, phân tách rõ rệt những điều lợi hại để phục vụ bạn đạo. Vậy con nên nghe kỹ lại mà thực hành thì mọi việc sẽ được êm xuôi, chỉ có thực hành đúng đắn thì đạt được kết quả tốt ở tương lai cho phần hồn tiến hoá tốt. Mong con lưu ý những gì mà Cha đã phục vụ bạn đạo khắp các nơi

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Houston, ngày 5/12/99

Kính thưa Thầy,

Con tên là Đ T C, con xin có vài lời vấn an sức khoẻ Thầy, mong rằng Thầy sống mãi trên thế gian này để dìu dắt chúng con trên đường học đạo. Con có chút quà xin gửi Thầy tùy nghi sử dụng.

Kính Thầy,

Con của Thầy

C

A C, ngày 2 tháng 1 năm 2000

C con,

Thầy vui nhận được thơ vấn an và quà của con đề ngày 5/12/94 được biết con có lòng tưởng nhớ đến Thầy. Thầy đã thuyết giảng không ít trong tinh thần phục vụ bất vụ lợi. Con cần bỏ chút thì giờ nghiên cứu triết lý của Thầy mà tu, thì mọi việc sẽ được êm xuôi và giúp đỡ cho phần hồn tiến hoá tốt ở tương lai khi lia xác. Chúc con thực hành đứng đắn.

Lương Sĩ Hằng 15

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng,

B T, ngày 02/04/1999

Kính bái ông Tám,

Con xin kính chúc ông Tám, bà Tám luôn luôn được dồi dào sức, tâm thân được an lạc.

Về phần con, gia đình đời sống cũng tạm ổn. Từ khi con nhận được thơ hồi âm của ông Tám dẫn dạy, con có cố gắng thực hành và đều hơn trước. Con nhờ ơn Trên chiếu độ, con được nghe băng cassette khóa học Hùng Vĩ Giao Liên và Qui Hội Tâm Linh thật phước đức, con nghe rất thấm thía từng lời giảng của ông Tám. Nhưng con mong có một bạn đạo nào hỏi thêm ông Tám về Soi Hồn đã tăng số lần, 2 - 3 lần trong ngày càng tốt, nhưng tăng về thời lên 30 - 40 phút có lợi hoặc có hại gì không?

Về PLTC hút nhẹ, càng nhẹ càng tốt, nhưng hút nhẹ đến tột cùng của nó thì sao? Có phải ngộp, tức chết bỏ hay như thế nào, ở trong nhẹ?

Về nhận thức của con như thiền định theo PLVV, một báu vật của thời đại. Theo con nghĩ PLVV vật báu của nhân loại, hoặc của báo của chúng sanh, của cả càn khôn vũ trụ, chứ không thể coi là một vật tầm thường của một thời đại, hay của các nhà giàu có, các vị vua

chúa có tiền thì mua được báu vật, còn PLVV thì vàng bạc không mua được.

PLVV không phải là một tôn giáo, nhưng hiện nay bia thờ ở một ông sư, lại đề Phật Giáo Vô Vi.

Con thấy đề như vậy, người chửa hiểu, họ coi PLVV cũng giống như Phật giáo VN, Phật giáo Cao Đài, Hòa Hảo, v..v.. Vì trình độ nhận thức của con còn hạn hẹp. Xin ông Tám minh giải cho con thức đúng và thực hành cho đúng, như ông Tám đã giảng dạy, cho có kết quả để người đi trước ảnh hưởng tốt cho người đi sau. Con xin đội ơn ông Tám. Con xin đánh lễ Đức Vô Kiên Phật ba lạy

*Con,
TVS*

Montréal, ngày 17 tháng 5 năm 1999

S con,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 2 tháng 4 năm 1999, được biết con và gia đình vẫn khỏe và tiếp tục tu tiến, được nghe những kỳ giảng của ông Tâm như: Hùng Vĩ Giao Liên và Đại Hội Tâm Linh rất đầy đủ và kỹ thuật tu thiền do bạn đạo đặt nhiều câu hỏi hữu ích cho tâm lẫn thân, và con đã thức tâm tự thực hành tốt, càng ngày càng gia tăng giờ thiền, hít nhẹ

đến tột cùng thì sẽ được mở và hết ngộ. Tâm thức càng ngày sẽ càng sáng suốt và dễ dãi với tất cả mọi người và vui trong thanh tịnh và sáng suốt. Càng hành lâu càng tốt, pháp lý Vô Vi là một pháp cho mọi pháp, tâm thân sẽ được an lạc tùy theo trình độ sẵn có, hợp thời tiến hóa bất cứ ở thời đại nào, cùng xây dựng được đúng chí thẳng hoa thanh nhẹ. Khi thực hành thường xuyên, sẽ đạt pháp, toàn diện minh mẫn và vàng cũng không đổi.

Còn về việc ghi lại trên mộ của tổ sư là do người kế tiếp ghi lại, chớ kỳ thật chính Pháp Lý mới là một pháp thực hành cho mọi pháp, liên hệ cùng Trời Phật mà tu, càng khổ sẽ càng sớm thức tâm, biết được Vĩ Kiên Phật lại càng thực hiện đúng, theo chiều vĩ đại và kiên cố chịu được và nhịn nhục tối đa và tận hưởng những gì của Đấng Toàn Năng đã ân ban, hiểu được nguyên lý của cuộc sống, rất vui trong thanh tịnh mà nhận sự thanh nhẹ ban chiếu của Ngài và cảm thức sự nâng niu của Ngài từ giây phút khắc.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương

LƯƠNG Sĩ Hằng.

247- Tiên Tình Duyên Nghiệp,

Bao năm đóng góp rõ chơn tình

*Tham dực hình thành lại khó mình
Đời dạy tình người nay chẳng đạt
Tâm không mình chánh, nợ đầy mình*

*Đầy mình khó giải khó tự mình
Uẩn khúc bao quanh tại chính mình
Lạm dụng tình Trời gieo ý động
Không mình nhân quả hại chính mình*

*Chính mình ác hại khó phân mình
Đời là tạm cảnh duyên không tốt
Trí tuệ không mình khó hiểu mình
Hiểu mình mới rõ hành trình tiến
Trời ban tình đẹp chính mình tu*

*Mình tu giải tỏa thân đui mù
Trí tuệ phân minh tự đắp bù
Đắp bù đen bạc không còn nữa
Phân minh đời đạo rõ thân tù
Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

B T, ngày 16 /10/99

*Thầy kính mến,
Mùa đông đã đến rồi, Thầy và Bà Tám phải mặc cho
ấm. Tuổi già nên giữ ấm áp mới không bị ốm.*

Thầy ơi! Con không biết nói gì hơn khi nhận sự hỗ trợ của Thầy. Tuy tuổi cao, Thầy vẫn nhớ các đệ tử nghèo của Thầy và nỗi đau khổ của người bệnh đau. Ân đức của Thầy rộng lớn vô cùng, con diễn tả không nổi. Một số mái nhà của người cô đơn lão không con cái bị rách nát, được lợp lại, có thuốc uống, không phải đói vì thiếu gạo. Hôm nay ông P G 78 tuổi như được hồi sinh, da thịt hồng hào, trí ý sáng suốt, ông rất vui, nghĩ rằng niệm Phật bao nhiêu năm không uống phí. Ông đã thấy ánh sáng bằng con mắt rất đặc biệt. Ông hết sức cảm ơn Thầy. Con có cho ông biết là Phật "Vĩ Kiên" đã giúp ông đây.

Thưa Thầy kính mến, con làm việc trong liên tục và không hề thấy mệt. Lòng con rất vui. Lúc nào con cũng thấy như có Thầy bên cạnh, nhắc nhở con nhiều việc trong bước đường tu giải thoát.

Nhớ lời Chư Phật dạy rằng :

Đời người chớp nhoáng như lần điện quang

Thân người giả hiệp rồi tan

Loanh quanh ba cõi xuống lên sáu đường

Đã sanh vào cảnh vô thường

Làm sao thoát khỏi con đường tử sanh

Thưa Thầy,

Tu PLVV đúng đắn sẽ biết mình đi về đâu rồi, vì vậy mà con vui vẻ làm việc. Con không sợ mất điểm. Cứ mỗi đêm con thu vào và rồi con sanh hoạt một cách tự nhiên.

Con đọc "Thực hành tự cứu" của Thầy đã dẫn giải, con rất yên lòng, không còn thắc mắc hay sợ hãi lo âu nữa.

Con thấy không có gì để hỏi. Các bạn đã hỏi đầy đủ hết rồi. Con thích đọc hơn là hỏi, là vì một trong những câu hỏi con thấy cũng có phần con trong đó và đã được Thầy giải đáp đàng hoàng. Bây giờ con an tâm rồi. Mỗi ngày con tiếp tục hành để giải nội tâm cho được hoàn mỹ hơn.

Thầy ơi! Những cái con được ban bố chỉ riêng con nhận và con rất vui. Đạo Pháp Vô vi là chơn lý, không thể không hành. Khi xưa con đi chùa và phục vụ chùa cũng có, song không có điển quang. Bây giờ, sau một thời gian hành thiền và niệm Phật liên tục, kết quả vô cùng đó Thầy

Hai tháng trước, lúc ngủ, con chiêm bao nhìn thấy bà nội rất trẻ đẹp, da không có vết nhăn, nhưng tiếng nói không thay đổi, vì vậy con mới nhận được. Nội bảo bây giờ nội đi lạy Phật, chỉ có vậy thôi. Thầy ơi, con rất mừng, điều này khiến con tin rằng cứu huyền thất tổ nhất định được cứu.

Con thật sung sướng khi nhận được thư của Thầy chỉ giáo và nhắc nhở "đời đạo song tu". Số quà tặng của Thầy hai lần gửi về, con đã và đang tiếp tục làm. Con làm việc trong sự hồn nhiên và tự nhiên theo ý của Thầy. Các bạn đạo gần xa gửi thư về cho con.

Con có người cậu cũng tu theo PLVVKHHBPP. Cậu rất vui đọc lá thư đầu tiên của Thầy gửi cho con. Cậu rất vui

ở đoạn Thầy bảo rằng: *Hoa sen ngàn năm không héo*".
Mười mấy năm trước, khi đọc PLVV, cậu đã thực hành,
nhưng vợ con cự nự dữ dội, đưa cậu ra phờng. Thế rồi
cậu giao tất cả tài sản cho vợ, về ở với Bà và cùng Bà
tu. Bà con đã thấy hà sa.

Người tu hay bị khảo đảo. Năm nay vợ con đưa cậu ra
tòa ly dị để vợ được tự do. Song cậu ký tên. Cậu của
con nhất định đi hết con đường còn lại với PLVV này
Các em của con ở Tây Đức cũng tu theo cậu. Chị vợ của
cậu và các cháu của chị vợ cũng hành theo
PLVVKHHBPP. Cậu con hay đi rao giảng và làm chứng
cùng thực hiện cho bà con thấy và tu. Nhìn thấy cậu an
lạc con mừng lắm.

Thưa Thầy kính mến, năm nay con nhận được 3 bức thư
của Thầy và con đang làm việc cho Thầy. Dưới chân
Thầy, con rất vui vẻ. Con nguyện cầu mười phương gia
hộ cho Thầy luôn được dồi dào sức khỏe để tiếp tục tận
độ quần sanh.

Kính thư,

H

Montréal ngày 9/12/99

H con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 16 âl. 10 năm 1999, được biết con đã nhận được tiền hỗ trợ cho con làm từ thiện, giúp đỡ người nghèo thiếu thốn. Người tu dẫn thân giúp đi để sớm thức tâm theo 10 điều tâm niệm của người tu Vô vi tức là tự tu tự tiến trên đường ổn định tâm linh.

Pháp Lý Vô vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cần thực hành và tái bồi cơ sở thanh điển của Bề Trên, diu tiến trong căn bản phát triển tâm linh. Đọc qua những lời điển linh thiêng, chỉ có tiến chứ không có lùi. Người có thực hành thì sẽ tự cảm thức điều lành phân giải rõ rệt, sẽ vững tâm hành sự. Cần tu tiến để hiểu hơn là hỏi mà không chịu hành. Tu trong thực hành thì sẽ cảm thức rõ rệt luật nhân quả của Trời Phật đã sắp đặt trong thanh tịnh, hiểu biết được nhiều điều mà người thế gian chưa hiểu vì thiếu tu. Tu để khôi phục luồng điển chơn giác của nội tâm; cứu huyền thất tổ sẽ có cơ hội tương ngộ trong thanh tịnh. Đến giờ ra đi được người tu hỗ trợ thì hồn sẽ ra đi thanh nhẹ hơn người thường. Mỗi người trong gia đình đồng tu thì sẽ được nhiều sự chiếu cố, thanh quang hỗ trợ cho tâm linh tiến hoá tốt, người chịu tu là tự cứu mình.

Cậu con dứt khoát và cương quyết tự tu tự tiến thì mọi việc sẽ được an bài tốt đẹp ở tương lai. Kết hợp và ly dị cũng do Trời định, những sự quyết định của cậu con đúng theo đường lối của người tu Vô vi thực hành.

Chịu tu là tự khôi phục luồng chơn điển giác tâm. Có hành là có trụ làm sao mất điển được, chỉ có tham dâm tự hại mà thôi.

Chúc con và bạn đạo vui tiến.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

Kính Thầy Tám,

Con tên là Để T M D sanh năm 1961, con được biết Thầy và pháp lý Vô vi, lúc con còn như theo ba đến thiền đường H. V. E. Lúc đó con chưa ý thức gì về pháp môn này, nhưng không biết duyên cớ nào con lại rất quý và giữ gìn cuốn Tôi Tâm Đạo bên mình gần 20 năm nay và mang theo khi lấy chồng qua Canada. Con có tập ngồi thiền nhưng ngồi không được lâu và hình thành thói quen trước khi đi ngủ. Một hôm có chị bạn cùng hăng, cho mượn băng thiền ca Anh và Tôi con xem qua, quá là bất ngờ và xúc động khi thấy được Thầy và nghe những lời ca khuyến khích tu hành, con như giọt mình tỉnh mộng, quyết chí nhủ lòng sẽ siêng năng hành thiền không bê trễ, không phụ lòng Thầy khuyến bảo, và con đã tìm đến các anh chị trong Vô vi, để có được thêm những tài liệu của Thầy như nhắc nhở con hằng ngày trong vấn đề tu học.

Con mạo muội xin nhờ Thầy giải giùm con:

•Số là từ nhỏ con đã nhìn thấy ba đời bên dòng họ mẹ con quá là đau khổ vì một chứng bệnh không biết là do di truyền hay là nghiệp lực gì khác: đời thứ nhất là ông ngoại con, đời thứ hai là cậu và má con (đã chết) sang đời thứ ba là anh cô cậu của con, hiện tại đang chịu một thứ bệnh mà cả nhà thương ở Thụy Sĩ phải bó tay, trước nhất là đường ruột, ăn vào đi ra liền, không giữ lại được, kể là bị teo cơ, chân mất cảm giác và đôi mắt, một con bị mù, con kế tiếp cũng sắp bị không có tuyến lệ. Mỗi lần đi tiểu phải thọc ống mới tiểu được, mỗi lần đi đâu có một mình thì phải bỏ, Á quá là đau khổ, nhưng lạ là: đầu óc của những người mang bệnh này toàn là tài giỏi, sáng trí thông minh như hiện tại tuy mang bệnh xác thân tàn phế mà anh con vẫn còn điều hành công việc kinh tế qua điện thoại và tai nghe TiVi để tìm thị trường không ngừng nghỉ.

•Anh con họ Đế tên L, còn mẹ con tên Đế T.S (đã chết), khi chết nằm trên giường tay giơ lên đầu giống như bị trói vậy. Con kính xin Thầy chỉ cho con biết tại sao cả dòng họ mẹ con lại bị như vậy? Và con sau này có thể bị như vậy không? Và do đâu mà bị bệnh này. Cả bác sĩ Thụy Sĩ cũng không tìm ra được nguyên nhân. Còn phần con lúc thiền co lười răng kể rằng sao không có nước miếng đầy họng như trong sách đã nói, con chỉ thấy tánh bột nóng nẩy, biết nhường nhịn, không tranh chấp và ít nói chuyện người hơn ngày xưa khi chưa thiền và đang tập tánh hy sinh bất vụ lợi từ việc như, ý thức được những

*sai trái trong cuộc sống hàng ngày mình đã phạm phải
và cố gắng tu sửa.*

*Cuối thư con cầu nguyện Ông Trên, cho Thầy được ở tại
thế lâu hơn để con có được cơ duyên gặp Thầy để được
Thầy dìu dắt chúng con tu tiến ngày càng đông, để cả thế
giới được sống yêu thương hoà bình thật sự, không còn
tham sân tranh chấp.*

Kính Thầy,

Đề T M D

Calgary, ngày 25 tháng 12 năm 1999

Montreal, ngày 5 tháng 1 năm 2000

M D.,

Thầy vui nhận được điển thư của con và được biết con đã gặp được Thầy gần 20 năm nay, cho đến lúc qua Canada mới bắt đầu học thiền, lại được gặp bạn đạo tại Calgary. Con được xem qua video Anh và Tôi, đã cảm động lòng con và không ngờ có ngày nay. Điều đó cũng chứng minh Thầy đã thực hành pháp tu từ Việt Nam cho đến hải ngoại đã hơn 40 năm nay mới có kết quả chút đỉnh để lưu lại cho hậu thế. Con là người tiếp tục, nên dũng mãnh thực hành cho kỳ được để tự thức. Con sẽ rõ luật nhân quả của cuộc sống. Nhân lành thì quả tốt. Nhìn kiếp này sẽ hiểu được kiếp trước, làm

quan hà hiếp dân lành thì kiếp sau sẽ khổ triền miên không lối thoát. Ngược lại tu dứt khoát tham sân, thì kiếp sau sẽ được may mắn nhiều hơn. Vì tâm tham dục vẫn còn rất khó tu và hành thiện, vì gốc làm điều ác thì luôn luôn bị vấy xéo, tạo bệnh nan y. Trí sáng mà hướng ngoại thì chỉ vấy xéo tâm thân mà thôi, chứ chưa phải thật thông minh đâu. Người thật thông minh là phần Hồn vượt khỏi thể xác, đi học đạo thì mới thật sự Thông Minh. Hồn không xuất khỏi xác được thì làm sao hiểu được sự sai lầm của chính mình mà ăn năn sám hối mà tự tu?

Còn về phần con, lúc co lười răng kè răng, không có nước miếng thì con nên thanh lọc thân bằng phương pháp thanh lọc cơ thể, thường uống chất chlorophyll (diệp lục tố) có bán tại health food store cho bộ gan mát thì nó sẽ có nước miếng, bớt ăn muối và ăn đường. Con nên liên lạc với thiền đường này sẽ biết được nhiều chuyện của Vô vi, những người này sống vui và thiền tốt. Ở Calgary có thiền đường Linh Tâm, số phone là: 403-273-3796. Chúc con vui tiến.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng.

THO

*Kính tặng: Bé Tám, anh PCT, T/D Vĩ Kien, Minh Hoà,
HVE, MVC, PKA, TBPTDN và để tưởng nhớ đến bà
Bảy Tự.*

*Phát Triển Điện Năng Vũ Trụ Thăng
Chân hoà ánh sáng hội Hoa Đăng
Hai ngàn năm trước chẳng tu thiền
Nên đến bây giờ chẳng nói năng.*

*Một phút tu thiền hồn thấy xác
Hỏi ai? Ai đó? Chẳng còn răng
Sờ đầu bóng láng duyên lành sáng
Phát triển điện năng vũ trụ thăng.
T/D VIVI 30/12/1999*

Thơ Đáp:

Atlantic city, 31/12/1999

Duyên lành tự đạt chẳng khó khăn
Thoát khổ trần tâm giải cơ cần
Quá khứ không tu nay giải được
Bình tâm tiến hoá với tâm thành
Hỗ trợ cho nhau trong đời tạm
Qui hội nhơn hiền đến viếng thăm
Thắng cảnh Trời ban duyên được độ

Thành tâm tưởng nhớ kẻ không răng.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

248- VN, ngày 17/2/1999

Kính thầy,

Con tên N.T.H, tuổi 36 (Giáp Thìn). Con tu theo PLVVKHHBPP được 1 năm do một người bạn chỉ dẫn và qua sách vở, nhưng con thấy mình không tiến bộ gì cho lắm; đôi lúc còn chệnh mảng trong việc tu học, hay tại gì con vụng đường tu, hay do con còn vọng động ngoài đời nhiều quá. Con vẫn biết con người sinh ra có phần số khác nhau. Con khổ con chấp nhận tất cả, nhưng con sợ làm cho cha mẹ hay gia đình buồn khổ, lo lắng cho con.

Con vẫn biết tu là phải khổ hạnh chịu đựng, tha thứ, nhưng có người nói con ngu, tại sao phải chịu thiệt thòi cho chính mình Cái đó có phải là sự hèn nhát đầu hàng với hoàn cảnh hay sao? Xin Thầy mình giải cho con. Cuộc sống phải đấu tranh trước thối hư tật xấu. Tại sao con phải chịu đựng thua thiệt hơn người khác. Càng chịu đựng tha thứ thì người ta càng lấn lướt. Vậy con phải làm sao hả Thầy?

Con biết con có lỗi nhiều lắm. Con người sinh ra ai cũng phải có lỗi cả, nhiều hay ít mà thôi, không ai tránh khỏi

luật nhân quả. Con không thiếu thốn vật chất, cũng đủ sống thôi, nhưng về tinh thần con khổ tâm đủ thứ chuyện hết. Có phải con nghĩ nhiều, ôm quá nhiều để rồi chỉ tạo khổ cho mình. Con vẫn hiểu điều đó không tốt cho con, cố quên đi, nhưng nó thuộc bản chất rồi, con biết làm sao bây giờ hả Thầy?

Thầy hãy giúp cho con tiến bộ trên con đường tu học.

Mong thư thầy

Con

A C ngày 20/10/99

T H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 17 tháng 2 năm 1999 được biết con đã tự tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đã một năm nhưng không thấy có kết quả và con cũng đã tự hiểu chính con vẫn còn mê chấp, ôm nhiều chuyện của tình đời đen bạc, khó tu khó tiến, lải nhải trong khung cảnh tình tiền duyên nghiệp, tạo khổ cho chính con, thành ra hành hoài mà không tiến, tức là chưa giải được nghiệp lực của nội tâm. Hoàn cảnh là ân sư, nhờ sự nhịn nhục mà tự giải quyết được trận đồ thị phi không cần thiết cho tâm lẫn thân. Người tu thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cần hiểu sự cấu trúc siêu nhiên đã hình thành một cơ hình của Trời Đất ân ban.

Muốn tu thì phải hiểu nguyên lý của Trời Phật đã hình thành cứu rỗi tâm linh, con chưa thật sự nhịn nhục, nếu con thật sự tu tâm sửa tánh và nhịn nhục thì mọi việc sẽ sáng tỏ và rất dễ vượt qua. Thế gian đô thị giả, cõi phù sinh chẳng có gì thật cả. Ôn ôn ào ào rồi đâu cũng sẽ vào đấy, người tu tự thức thì rất dễ tha thứ và thương yêu. Chúng sanh đồng một nhịp thở và một cuộc sống hoạt động như nhau, có kẻ hướng hạ và có người hướng thượng để tự cứu và tự đạt. Phần hồn từ tam thập tam thiên giáng lâm, nhập xác sống ngập lặn trong tình tiền duyên nghiệp. Khổ! khổ! khổ! mới bước vào biên giới Phật pháp mà tu.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

249- S D, ngày 4/10/1999

Kính thưa Thầy,

Con là H với lòng thành kính, xin gửi thư này đến thăm Thầy và bà Tám. Mấy năm không gặp, con thấy Thầy vẫn không thay đổi, hình như Thầy hơi gầy nhưng trông rất khỏe. Nhìn Thầy với đôi mắt kiếng trông rất uy nghi và lại còn đẹp hơn ngày xưa.

Đêm thiền ca Thầy mặc bộ veston trắng từ hậu trường đi ra thật là trong sáng làm con rất hãnh diện. Đây là lần đầu tiên con được đi dự thiền ca, lúc ra về con nghe khán giả khen là hay quá nhưng hơi ngắn. Có lẽ vì nhạc

đạo làm cho lòng khán giả lắng dịu, nên chuta muốn ra về mà muốn được ngồi lại thưởng thức thêm chút nữa? Con biết là ban tổ chức phải làm việc ngày đêm vất vả, cực khổ lắm mới tổ chức được một đại hội và một đêm thiên ca thành công tốt đẹp như vậy. Thầy biết không đêm đó con vỗ tay muốn sụng cả bàn tay.

Gặp lại Thầy kỳ đại hội vừa qua con thật là vui mừng. Nhớ lại ngày nào Thầy ghé sang Nhật, con được trò chuyện cùng Thầy, được chở thầy đi ăn, được Thầy bắt mạch và bấm huyệt ở lỗ tai v.. v.., những kỷ niệm đó suốt đời con không bao giờ quên.

Trong phòng đại hội lòng con tha thiết ước ao được gần Thầy giống như ngày xưa. Có lẽ Thầy cảm thông được ước muốn của con cho nên khi đi ngang qua con Thầy cười và đưa tay ra cho con cầm làm con thật cảm động và sung sướng. Ngày hôm đó con lên phòng nằm khóc một mình vì thấy tình thương của Thầy quá bao la rộng lớn, dù Thầy xa con bao lâu Thầy cũng còn nhớ. Để đáp lại tình thương vô bờ bến này của Thầy, con phải cố gắng tu nhiều hơn để khỏi phụ lòng Thầy.

Vài hàng con kính gửi Thầy và bà Tám được vui mạnh và sức khỏe dồi dào. Thầy cho con xin chuyển lời đến thăm chị Bé.

Thương Thầy nhiều.

Con,

H S

A C ngày 9/10/99

B H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 4 tháng 10 năm 1999 cộng với ngân phiếu tặng Thầy. Thành thật cảm ơn con. Ở đời này xa cách là chuyện thường nhưng tình thương của Trời Phật nâng niu và xây dựng, hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, dù xa cách mấy, có tâm vẫn gặp. Đạo Vô Vi là đạo của người nào bằng lòng hành thì của chính họ. Khi đạt được sự quân bình trong nội tâm thì mọi điều sẽ tự cảm giác tốt. Nay con được gặp lại Thầy nhìn hình dáng vẫn như xưa, cũng nhờ Thầy chịu hành pháp. Đêm đêm cảm nhận nguyên lý vô sanh của Trời Phật mà tự tu thì tâm thức lúc nào cũng vui tiến trong thanh tịnh, diện mạo bớt lo âu và trẻ trung, phản lão hườn đồng là vậy.

Hằng tuần con lại có dịp đọc Mục Bé Tám, phục vụ tất cả mọi người trong tinh thần bất vụ lợi, nhưng tình đời đen bạc vẫn muốn phá đám. Đại Hội vừa rồi không nhiều thì ít con cũng có nghe qua những lời phân giải dành riêng cho những hành động bất chánh, không ý thức sự đóng góp cho chung. Dạy tu không lấy tiền nhưng vẫn bị phản trắc, nếu không tu thì sẽ ra sao .

Con đã sống qua tình đời đen bạc con lại càng hiểu hơn, noi theo gương Phật Từ Bi mà tu sửa thì mới có cơ hội gặp lại nhau đây, gọi là duyên lành tái ngộ, chỉ biết gia công tu tiến mà thôi. Con cũng vậy cần thiền nhiều đạt tới thanh tịnh thì mọi việc sẽ qua.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

M, ngày 19/10/1999

Đức Thầy kính thương,

Thưa Thầy, con mới ở VN về, vào Sài Gòn con có đến thăm Ông H. Ông coi lá thư của Thầy viết cho con, sau đây ông mới cho con địa chỉ bạn đạo ở Hà Nội và Sài Gòn. Ông đưa cho con tờ Ledweekly rất cẩn thận, vì ở VN vẫn chưa thật sự có tự do tín ngưỡng. Con nghĩ Thầy đã chỉ dạy cho mỗi người về cách tu hành theo Pháp Lý Vô Vi và mỗi người phải tự mình đêm đêm hành thiền mà tu, đâu cần phải tự hợp đồng đảo cho người ta để ý, và con cũng nghĩ rằng chưa phải lúc Thầy về VN,

Thưa Thầy, có nhiều đêm con thiền không được, đầu óc nghĩ vớ vẩn, chưa buông bỏ hết được. Mấy bữa nay con đọc Led Weekly, trong đó Thầy nói là phải niệm Phật nhiều khi thiền mới buông bỏ được. Vậy từ nay con xin cố gắng.

1) Thưa Thầy, ngày trước con chuta tu theo PLVV, con niệm Nam Mô A Di Đà Phật như đọc thường. Bây giờ, con nghe Thầy niệm ở trong cassette "Nam..." mỗi tiếng đều ngân dài ra thưa Thầy, niệm ngân dài như vậy có tác dụng gì ?

2) Khi nằm sắp đi ngủ con có thể niệm Phật được không?

3) Khi con đau lưng ngồi dựa vào gối, con có thể niệm Phật được không ?

Xin Thầy chỉ cho con để con khỏi mắc tội thưa Thầy, lúc con nói chuyện với ông H, thì đỉnh đầu con điển nó rút mạnh. Tuy con thiền khi được khi không, nhưng trong tâm con lúc nào cũng cảm thấy rất vui vẻ, an nhiên tự tại, không buồn lo gì cả. Con ở VN tới 9 tháng mà không nhớ con cái gì cả.

Trên đường vào Sg, con ghé xa hơn T.H 40 cây số, con đem quần áo cũ và chút ít tiền giúp người nghèo. Ông bà già trên 70, con cái không có, những bà già đi lượm ve chai để bán, những người nghèo bán hàng ngoài chợ. Dân mình còn nghèo khổ lắm Thầy ơi.

Con cầu xin Trời Phật ban cho Thầy nhiều sức khỏe và thân tâm an lạc. Con kính lạy Thầy

Con

LT B

Montréal ngày 31/10/99

T B,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 19 tháng 10 năm 1999 được biết con đã từ V N trở về bình an. Những tình cảnh đau khổ và thiếu thốn mà con đã thấy là giáo dục cho con người xử dụng tâm từ bi sẵn có độ tha tại trần, quý thương giữa con người. Đó cũng là giáo dục của Thượng Đế giúp cho phần hồn tiến hóa, người giàu kẻ nghèo nhìn nhau trong thâm tình của Trời Phật mà cảm động giúp đỡ lẫn nhau, gặp được cảnh nghèo khổ thì mở lòng vị tha của mọi người đều có. Chỉ cần dẫn thân độ đời là cần thiết trong giai đoạn này!

Mỗi tiếng niệm Phật ngân dài và rõ rệt để chứng minh luồng từ quang của người tu thật mới có và cảm động lòng người được nghe qua, sau đó rất êm ả và thanh tịnh.

Niệm thường niệm và vô biệt niệm bất cứ lúc nào cũng được cả, nhìn cảnh khổ mới thấy rõ chơn tâm, tham lam của người còn mang xác phàm hành sự, tức là tham sống sợ chết.

Trong Thượng Đế Giảng Chơn Lý: Các con khổ là Cha khổ ! chứng minh tình người liên hệ cùng Trời Phật.

Chúc con vui tiến trong thực hành.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

251- VN, ngày 244/9/1999

Kính thưa Thầy,

Con là LTTL, sanh năm 1941, nhà ở C.Đ, Biên Hoà. Đã hơn 2 năm nay con phát tâm mỗi tuần các bạn đến nhà con sinh hoạt Led Weekly. Con được biết Thầy qua lần chiêm cứu tại đường Nguyễn Biểu, Saigon. Lúc đó con mới chập chững bước vào đạo và đã trung kiên hành pháp cho đến ngày hôm nay.

Thầy ơi! Trải qua bao nhiêu cuộc sống thăng trầm - con bất hạnh qua lần công tác xã hội tại nạn chiến tranh đã cướp đi 1 con mắt trái của con - rồi con bị bệnh lu bù, qua 5 lần giải phẫu mới bình yên. Chồng con cũng hành pháp với con nửa chừng, chuyển sang thuyền khác bỏ tu, bê tha tối ngày và bắt đầu nói xấu con. Có điều là vẫn nuôi 2 đứa con của con thành tài. Còn con vẫn đi làm và tự biết săn sóc lấy mình. Con suy gẫm là mình phải biết tự cứu lấy mình. Từ đó con siêng năng hành pháp hơn - phải biết tận dụng ba pháp báu: soi hờn, pháp luân, thiên định. Đồng thời con chiếu mình nhiều, ngoài 12 giờ đêm, để giải tỏa phần u uất trong tâm.

Lương Sĩ Hằng 37

Thầy kính yêu - lúc đó con cảm thấy bơ vơ và buồn bã.
Có lần các bạn đạp đến nhà con dựng khóa sống chung
hướng về đại hội - sau khóa có bất thăm nhận quà - con
mừng quá nhận được bài thơ của Thầy như sau :

Thầy vẫn bên con suốt đảm đời
Dạy khuyên từng tiếng nhủ từng lời
Thương yêu dìu trẻ sang bờ giác
Dạy con tiến bước kiếp cơ trời

Con sung sướng quá chảy nước mắt, thật là "hoàng thiên
bất phụ kẻ thiện tâm". Dù xa cách ngàn trùng Thầy đâu
có bỏ một linh hồn đang oằn oại trong biển khổ, phải
không Thầy? Từ đó cho đến nay con dưng mãnh thâm
tu thâm tiến, hoàn cảnh là ân sư - không sai - tới bây giờ
con mới hiểu nghĩa đó, thất tình lục dục con dứt khoát -
sửa tâm sửa tánh để đạt tới sự thanh tịnh.

Thưa Thầy, lúc ngồi thiền khí trời nóng bức, có thể để
quạt trần không Thầy Xin Thầy chỉ dạy

Lúc ngồi thiền, bộ đầu con rút nhẹ nhẹ - ngay trung tim
chân mày phát ra ánh sáng tròn bằng trái cam bay lên
khỏi đầu, nó giống như con tầm nhả tơ - cục tròn bay lên
khỏi đầu, cục khác ra nữa. Có một lần ánh sáng rộng
lớn lắm, chói sáng trước mắt con. Con thử hé mắt nhìn,
thật vậy, nhắm mắt hay mở mắt cũng sáng một phút rồi
tắt.

Từ đó, từ đêm, từ đêm khuya con siêng năng hành pháp để khai triển phần trực giác - càng dày công càng đạt tới sự thanh tịnh - thì ánh sáng ra nữa. Con còn rất dở, ngồi đến hai tiếng là tối đa. Nhưng có đêm lúc thiền định là con mê, lúc xả thiền coi đồng hồ lại là 2g30, tâm hôn lằng lằng sáng khoái, thế mà con tưởng con mới ngồi.

Kính thưa Thầy, lần đầu tiên con mới viết thư tỏ vẻ cùng Thầy. Nhờ con hành pháp mà ngày hôm nay chuyện đời con không lo nghĩ nữa, đầu con trống rỗng, quên bớt chuyện đời, chỉ có Thầy đưa con về con đường thanh nhẹ, an nhiên tự tại. Hằng ngày con lo tu sửa và giúp đỡ các bạn mới tu trong khả năng hạn hẹp của con.

Thầy ơi, con xin Thầy vài lời minh luận trên, những điều con thấy lúc ngồi thiền tốt hay xấu. Xin Thầy chỉ dạy con.

Con kính chúc Thầy và Bà Tám nhiều sức khỏe, tiến hoài, tiến mãi mãi, để đui dắt chúng con về nguồn cội.

Tạ ơn Thầy.

Kính bái,

LTTL

Montréal, ngày 11/11/99

TL,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 24 tháng 9 năm 1999 được biết con đã tu đạt tới thiện tâm bằng lòng phát tâm công hiến căn nhà và bằng lòng chung sống với bạn đạo cùng tu và mở khóa chung vui tham thiền. Chiến tranh đã tạo sự đau khổ cho người dân, tàn tật và thiếu ăn. Nay con được dịp hành pháp tự thức và tự hiểu nguyên lý của Trời Đất, cảm thức sự thực hành là tự cứu.

Vợ chồng chia cách vì sự tham dâm của một trong hai chưa dứt, nhưng con đã tin nơi khả năng hành pháp của chính con, nên duyên lành đến, ánh sáng phát ra cũng do sự dày công của con. Tâm nhĩ tư thành tựu, tức là Mô Ni Châu. Trời cao bất phụ hảo tâm nhơn, con lo săn sóc chính con và hành pháp tốt. Đấng Toàn Năng luôn luôn sát cánh và ban ơn cho con được nhiều sự may mắn như con cái biết nghe lời mẹ mà thành tài tiến thân. Những gì con đã tự đạt là đúng theo đường lối của Vô Vi. Xác xa tâm không xa, lúc nào Thầy cũng phục vụ người bằng lòng tự tu tự tiến.

Nay con đã biết giá trị của sự thàm tu thàm tiến là quý, con dứt được thất tình và lục dục là dịp may cho phần hồn của chính con, càng tu càng hiệp khí cùng Trời Phật, tức là ánh sáng càng ngày càng lớn rộng, không khác gì ánh sáng của mặt Trời chiếu cho mọi người bất phân giai cấp, nghèo giàu, dẫn thân phục vụ mọi người không mệt mỏi.

Những điều con đã đạt liệt kê trong thơ là đúng chiều tiến hóa của tâm linh. Có một không hai, nếu con chịu hành, khai triển trực giác tiến hóa trong sự chánh đại quang minh của Trời Đất, từ rày về sau con có Trời, có Đất, có Đạo, là quân bình bình an hơn những người biết nói mà không biết hành. Chịu dần thân tu thì mới có kết quả tốt của phần hồn.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

252- B T, ngày 22/9/1999

Thầy kính yêu,

Con xin cảm ơn Thầy đã làm cho con bài thơ được chị L T gửi về. Sau đây con có việc kính mong được Thầy chỉ dạy.

Hiện nay con sống chung với chị và em con, nhưng tánh tình chị và em con trái hẳn với con là còn nặng nề vật chất quá, nên cuộc sống hằng ngày thường xảy ra bất hòa luôn, tuy không nói ra bằng lời nhưng bằng ý. Do đó cuộc sống không được thoải mái... Con tự nghĩ chết cũng chẳng đem được gì theo đâu? Mà vật chất trói buộc mình. Chị em trong nhà không hiểu, bạn bè dễ thông cảm nhau hơn.

Nên con muốn rời khỏi nhà để sống với bạn bè. Tuy sống với gia đình, nhưng ăn uống bệnh hoạn tự lo hoặc bạn bè

giúp đỡ. Con cũng biết đó là nghiệp của con, con tối tăm quá. Kính mong được sự chỉ dạy của Thầy .

Con xin tạm ngưng bút, con kính chúc Thầy luôn luôn được khỏe mạnh để dìu dắt chúng con trong bước đường tu học. Con kính chúc bà Tám tâm thân an lạc, chúc cô B hưởng nhiều phúc lành.

Kính bái,

Con

L.Nt.B

Montréal ngày 30/10/99

N.B,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 22/9/99 được biết con đã nhận bài thơ khuyên tu của Thầy gửi tặng con, nhưng sự gây cản trong nội tâm của con vẫn thiếu nhẹn nhục giữa chị em tạo thành sự gây cản giữa nội bộ gia đình.

Tình nghĩa biến mất vì sự eo hẹp giữa đôi bên, người xưa có câu, đành chết không xa lìa tình thân gia đình. Không nên vì một lý do nào tạo ra sự bất hòa lẫn nhau. Có Trời Có Đất có Đạo là dịp may nhứt trong lúc này. Gốc gác là một mẹ một cha, cần hòa mới tiến, đã bằng lòng tu thì phải nhờ sự kích động và phản động của

ngoại cảnh để hành pháp nhiều hơn để thấy rõ giá trị của pháp đang hành để tự thức và tự giải. Xây dựng cho nhau qua luồng điển chơn giác của nội tâm. Con đang đứng trong vị trí thử thách, cần tu để tự cứu, không nên từ chối cơ hội tiến hóa .

Chúc con và gia đình vui khỏe giữa mái ấm của tình thương và đạo đức của Thượng Đế đã ân ban.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

253- 254- Sissach, ngày 20/2/1999

Thầy kính mến,

Vui tiếp được thư chị ba có kèm theo địa chỉ của Thầy, và cũng nhân dịp xuân về, xin kính chúc Thầy cùng toàn thể quý quyến vạn an và dồi dào sức khỏe.

Gia đình con nói chung tất cả bình an. Hiện nay con đã sang đệ tam quốc gia Thụy Sĩ, cho nên lại phải bước sang 1 chu kỳ mới, từ ngôn ngữ và tập quán để thích nghi với đời sống hằng ngày

Còn về phần vợ con thì sau khi đám cưới được 1 năm có mang thai khoảng 4 tháng thì bị hư, cho đến nay đã 6 năm vẫn chưa có lại, mặc dù vợ chồng con có đi bác sĩ khám. Theo lời bác sĩ nói: trường hợp vợ chồng con thì 80-90% là phải có, tại sao vẫn chưa ?

Sau khi con cưới vợ thì ba con đã thật sự bỏ hút thuốc, nhưng còn chờ cháu nội để nối dòng. Ông thường than rằng: cháu ngoại thì đã có cả bà, chỉ trông có cháu nội, dù trai hay gái cũng được. Ba có nuôi cặp chim uyên ương, hể mỗi lần vợ chồng con về thăm, ông hay chỉ chuồng chim và nói: hôm nay chim nó đã nở thêm được mấy con nữa, thú vật mà nó còn sanh con. Vợ con nghe được buồn lắm.

Tuy không có thơ cho Thầy, nhưng trong tâm con lúc nào cũng nghĩ tới Thầy; nhiều lúc muốn viết thư thăm Thầy, nhưng không biết phải viết gì đây? Đời cũng không xong đạo cũng chẳng có. Thật lòng mà nói, ân sâu nghĩa nặng của Thầy đối với gia đình con nói chung và con nói riêng, biết đến bao giờ con mới đền đáp được, chỉ ráng lo tu để trả mà thôi.

Con đã xuống tóc, con đã phát đại nguyện nhiều lần rồi, nhưng chỉ tự gạt lấy chính bản thân mình mà thôi, mặc dù đã cố gắng hết sức mình rồi.

- 1) Soi Hồn: đứng 15 phút (để đồng hồ)
- 2) Chiếu minh: chỉ dùng ý tưởng tới lỗ rún hút hơi vô (hay bị sinh bụng)
- 3) Pháp Luân Thường Chuyển không được, không lên nổi bộ đầu
- 4) Thiền định: hay lo nghĩ lung tung, mặc dù đã cố gắng trì niệm Lục Tự Di Đà

Thầy vẫn thường nói: học cái gì phải có chứng minh rõ ràng. Con đã đọc tiểu sử của Đức ông Tư và của Thầy.

Đức ông Tư thì Phật chứng, Thầy thì có Đức Quan Âm xuống để chỉ cho Thầy pháp Chiếu Minh. Thầy cũng đã trải qua giai đoạn hít chiếu minh hoài mà không được, thì cảm thấy khó chịu lắm thì phải ?

Cho nên con nghĩ rằng Thầy cũng như Đức ông Tư đã tu nhiều kiếp rồi, nên kiếp này đắc đạo, còn mình là cái gì ? Đâu có ai bắt buộc mình tu đâu mà tự đài đọa cái thân, mà cũng chẳng ra gì hết, nhưng bỏ rồi lại nhớ, bây giờ thì con đầu hàng vô điều kiện rồi Thầy ơi !

Học Thầy không bằng học bạn. Thầy tu cao quá mình theo không kịp, thôi đành đi kiếm đệ tử ruột của ông coi sao, nhưng bây giờ con cũng thất vọng luôn. Cách đây 16 năm, Thầy có giới thiệu con đến với gia đình chú Thanh và gia đình Chantal-Patrick mà Thầy xem họ như con. Họ rất siêng năng tu học và thành tâm hướng về Bề Trên. Nhưng khổ nỗi, ngày nay ai mà đến nhà anh chị Chantal-Patrick mà nói chuyện đạo, nhất là pháp Vô Vi thì được mời ra khỏi cửa ngay. Còn chú Thanh thì khỏi nói, cả tỉnh đều biết, lấy đạo tạo đời. Không phải con phê bình, mà muốn biết sự thật, pháp môn Vô Vi có phải ai tu cũng được không?

Ba vợ con năm nay cũng 72 tuổi. Hôm con coi cuốn băng video "Sứ Giả Hòa Bình", có một đoạn Thầy ra thuyết giảng. Ý ông cũng muốn gặp mặt Thầy lắm. Nếu có dịp Thầy sang Thụy Sĩ, con kính mong được đón tiếp Thầy đến nhà con 1 chuyến, nhà muốn tuy nhiên cũng

có phòng cho Thầy nghỉ ngơi. Nếu con có duyên sẽ gặp lại Thầy.

Nếu Thầy có đến thì mới có thể và thượng kiến Vô Vi cho con luôn. Với sức con thì không thể nào, bởi vì vợ con rất tốt, nhưng nói đến tu cũng như thấy con ngồi công phu thì nó hay kiếm chuyện, chậm chí muốn đưa đến ly dị. Thầy hiểu cho con.

Kính thư,

Con, L T P

A C, ngày 20/10/99

T P,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 20 tháng 2 năm 1999 được biết con và gia đình quây quần bên nhau vẫn vui khỏe. Có duyên tu mà không tu được là vì nghiệp lực bao vây, mưu sinh trong tình tiền duyên nghiệp lan la và thiếu dứt khoát. Nói thì được mà hành không được, biến thể của nó là tham dâm và lo âu không cần thiết. Lúc nào cũng tạo động rất khó tu, kiếp trước làm điều không hay cho nên kiếp này phải gánh chịu.

Muốn tu thì phải hiểu nguyên lý của Trời Đất độ sanh, thành tâm thực hành thì mới đến đích. Nay con có một

pháp quý là khứ trước lưu thanh, thực hành tự cứu. Cần thực hành trong nhin nhục thì mới giải cứu được trần tâm, hướng thanh tự đạt. Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển tận dụng nguyên khí của Trời Đất khai mở tâm thân, trường chay và diệt dục thì mới có hướng đi thanh nhẹ thay vì nặng trước và gia tăng dục lạc, hạ tâm lẫn thân. Nhơn thân nang đắc, pháp nang tầm, nay con có cả hai, không chịu hành đúng pháp thì rất uổng. Niệm Phật khai mở Đại Trí.

Tu theo Vô Vi là cần niệm Phật trước tiên để giúp đỡ cho thần kinh ổn định. Thực hành sáng suốt, nghiệp lực luôn luôn bám sát trong hệ thống thần kinh tạo tâm thân bất ổn. Nay con đã dẫn thân phục vụ xã hội kiếm cơm, cần phải nhin nhục chữa trị tâm thân, theo nẻo chánh tín tu thân mà tiến hóa. Thế gian đô thị giả, ảo hư thơ mộng trong một kiếp người rồi sẽ ra đi với bàn tay trắng, chẳng nắm bắt được một vật gì tại thế khi lìa dương thế. Cần hướng về không thì sẽ mới thật là người tu, bằng không thì sẽ lặn đận về tiền tình duyên nghiệp mà tạo loạn cho chính mình rất khó tu. Vậy con nên xét lại đã hành đúng pháp chưa. Gần đây có rất nhiều băng giảng cần thiết để tu, có tổ chức Thiền Ca giáo dục con người qua những lời minh triết của Thầy đã thành tâm phục vụ những người kế tiếp. Những nghệ sĩ đã đóng góp không ít, vậy con nên hỏi ngay Qui Thức sẽ có.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

T.B. Còn L K Q, Thầy đã bảo lãnh nó qua Canada, nhưng nó thiếu phước tự tách rời lấy vợ để con mang nghiệp lực khổ của tình đời đen bạc, Thầy không còn trách nhiệm và lưu ý đến nó nữa.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

255-VN, ngày 10/10/1999

Kính thăm Đức thầy,

Con là P P M kính thăm lạy Thầy và chúc Thầy được nhiều sức khỏe. Con theo PLVVKHHBPP được 24 năm. Nhờ pháp này mà con vượt qua tất cả sự đau khổ triền miên và chịu đựng cảnh chồng có vợ bé con riêng. Còn con có 4 đứa: 2 gái 2 trai, mà con đã mất 2 đứa con trai thân yêu. Tinh thần con suy sụp xao động, nên có một thời gian đau khổ, xao lãng việc hành pháp. Con rất là ân hận, nghiệp quả con quá nặng. Con chạy theo cái giả mà thậm tưởng là của mình, không quay lại bên trong hướng thượng để còn kịp về với cha trời. Nhưng nay nhờ các bạn đạo, con còn may mắn mà trở lại hành pháp một cách nghiêm túc không dám xao lãng. Con thấy con có lỗi với Thầy nên mỗi lần nghe băng Thầy, xem video nhìn Thầy mà con không cầm được nước mắt. Thầy thương tui con quá, lúc nào cũng giúp tui con trên con đường tu học, những lời giảng của Thầy thấm sâu vào tiềm thức của con, siêu diệu quá, con không biết nói gì hơn. con kính xin Thầy cho phép con và gia đình con cúi

lay Thầy 3 lay để tỏ lòng tri ơn công đức vô lượng của Thầy

Hiện nay gia đình con ổn định, chồng con cũng trở lại tu rất tinh tấn, mặc dù vẫn phải trả nghiệp với bà kia. Nhưng con thông cảm những nỗi khổ của anh ấy. Hai vợ chồng con rất tâm đầu ý hiệp hỗ trợ và giúp đỡ lẫn nhau trên con đường hành pháp. Nhưng con còn một thắc mắc là con vẫn hành theo 3 pháp: Soi hồn, Pháp Luân, Thiền Định, của Thầy không biết có đúng hay sai, mà con không thấy ấn chứng như các bạn đạo khác. Con sợ trệt, uống phí thời gian không kịp các bạn của mình. Nay con đã 53 tuổi, sức khỏe yếu kém, nhiều bệnh trong người, chết lúc nào không hay (cao áp huyết, loãng xương...) toàn là bệnh nan y không có thuốc chữa.. Bệnh con không sợ, chỉ sợ chết rồi tu không kịp.

Các bạn con thở PL một cái là điển thông đến hà đầu thành. Còn con thở PL căng hết bụng lại thở nhẹ ra, có đúng không? Hay là phải cố gắng hít thêm cho ngộp mới thở ra, như vậy có phải giữ hơi không? Con sợ PL con sai, xin Thầy chỉ dạy và cho con lời khuyên nhủ để con vững tâm, đứng thẳng đi từng bước một trên con đường tu học, không bị vấp ngã nữa.

Cuối thư con và gia đình kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe

Con

P T P M

Montréal ngày 2/11/99

P M,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 10 tháng 10 năm 1999 được biết con đã lâm dần thân vào tình đời đen bạc, ghen ghét tự hại, tâm thân khó tu khó tiến. Chồng con là nghiệp lực. Cần tu tự giải mới có kết quả tốt cho phần hồn ở tương lai. Những gì con đã thấy là tạm. Thân phận của nữ giới đều là như nhau, tạo nghiệp thì phải lãnh nghiệp!

Biết khổ là do tâm mình bất ổn. Con đã nhìn thấy hình ảnh của Thầy, suốt đời vì mọi người và tự tu tự tiến, dũng mãnh hành pháp với một niềm tin xây dựng và sẽ tái ngộ cùng các con. Thầy đã khóc rất nhiều vì đau khổ của các con đang diễn biến trong cõi phù sanh này! Thầy chỉ tự tu và tiếp tục cầu nguyện cho các con bình an, và tiến hóa theo pháp đã sẵn có trong tay. Có lỗi thì ăn năn sám hối và dứt khoát tu tiến là sẽ có kết quả tốt về phần hồn ở tương lai. Về Pháp Luân Thường Chuyển là quan trọng. Cần hít đầy rún đầy ngực và tung lên bộ đầu là sẽ khai thông và tự thức. Hành đúng pháp như Thầy đã hành thì sẽ đạt được sức khỏe và dễ tu hơn. Nếu sửa pháp thì sẽ bơ vơ ở tương

lai, thiếu dứt khoát, tham dâm thì nghiệp lực sẽ lồi
cuồn, trí óc vẫn vương rất khó tiến.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

256 Cali, ngày 15/12/1999

Kính thưa Thầy,

Con mạng phép thì thâm với Thầy vài lời tâm sự. Tại sao L phát tâm, công quả quá nhiều, mà còn nạn tai tới tấp. L bị mất việc làm, bây giờ đi sơn nhà, làm ống nước vất vả tới 10 giờ khuya mới về nhà, không than với Thầy, cam chịu một mình, không xin gì hết. Bây giờ còn bị đau. Có lần cắt gãy cây ngã thang té xuống đất mà cũng không sao, chỉ đau hông vài ngày. Bây giờ tới nỗi hạch làm mù, hết chỗ này đến chỗ kia. Rồi lúc gần đây bị ra tóa, phạt nặng. Thân L sao lặn độn tội nghiệp. Con nói với L coi chỗ nào đẹp bớt đi, tiền bạc khó kiếm, sức khỏe yếu kém làm sao lo nổi, một mình mà lo năm nơi nặng quá, thân xác không cho phép, ngã bệnh rồi làm sao ?

Thưa Thầy, con thấy L khổ quá, không biết L được trả nghiệp tiền kiếp hay bị thử thách hiện tại ? Con còn u tối, nghĩ sai lầm, xin Thầy phân giải cho con và L được rõ, rất đội ơn Thầy.

Còn về phần con, lúc này con vui. Thầy chuyển cho con của con về ở với con, có mẹ con tại T/Đ. Nó đang học nghề sửa xe hơi để lấy bằng rồi mới đi làm. Lúc này cũng nhờ nhà L. nó ở để đi học, mẹ con đoàn tụ, dù nghèo mà vẫn thấy vui, cũng nhờ Thầy Thầy thương giúp, chuyển nó về, năm nay 38 tuổi mà nó không lo vợ con gì hết, như con nút vậy. Con mừng, mình tu, con cũng được phần an ủi, nó rất tốt không rượu chè, trai gái gì hết, lo học tới ngày. Con khuyên nó tu, nó nói con có làm gì tội đâu mà má lo, chết cũng về Trên, như vậy có đúng không Thầy? Thầy chuyển nó tu giúp con, con cảm ơn nhiều. Chỉ có tu là tâm hồn được nhẹ. Còn đời con thấy lo nhiều quá. Con qua Mỹ 12 năm rồi, mà không danh lợi, mẹ con cũng chả có gì hết, con chỉ lo cho đạo mà thôi.

Bây giờ con lớn tuổi, cũng yếu rồi, chờ bên nhà yên, con về thiền đường, ở với bạn đạo cũng tu. Con mong con của con hồi tâm tu hành, hoặc nó có bằng sửa xe về VN sau này nó chỉ dẫn bạn bè làm, lo tu. Con còn hy vọng bao nhiêu đó thôi, con không muốn gì nữa. Thiền đường VN con cũng lo hoàn tất rồi, bây giờ bên đó ở khoảng 10 người làm ăn, tu thậm chí chưa dám công khai, sợ địa phương để ý. Con nghe lời Thầy, con gửi tiền về hằng tháng, cho gạo người nghèo địa phương, do em con ở nhà nó lo mua gạo thí cho địa phương.

Con cũng cảm ơn Thầy nhiều, nhờ Thầy con được sáng tỏ việc làm đúng chỗ, nhìn Thầy mà con theo hạnh Thầy, đâu vào đấy, mặc dù sự tu hành của con chưa đến

đâu. Nhưng việc làm biết thiện ác, giúp người, giúp mình, bao nhiêu cũng đủ cho con toại nguyện.

Thơ cũng khá dài, mong Thầy thông cảm cho con, vì con không có kêu điện thoại làm phiền Thầy Thôi tới đây con xin tạm ngừng bút.

Kính bái,

Con của Thầy,

NTK

Atlantic City ngày 27/12/99

K con,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 15 tháng 12 năm 1999 được biết L lúc này đang học bài, học dần thân độ đời. Khi lâm nạn, ý dục mới tiêu tan, xứng đáng với sự dần thân độ đời, từ cái có trở về không thì mới rõ sự có không đã và đang dạy loài người tự diệt tham sân. Cần dũng mạnh tiến hóa theo sự hy sinh đã hoạch định thì mới thấy rõ đường đi đã chọn là đúng đường. Hành động của L có thể cảm động người kế tiếp, tu phước sẽ được phước tiến hóa từ giai đoạn một, chấp nhận tiến hóa đứng đường thì mọi việc sẽ yên.

Quán Âm là một vị Cổ Phật, dần thân độ đời từ trong khổ cho đến vui, triền miên xây dựng tâm từ bi, không

bao giờ than thở. Lúc nào Người cũng hỗ trợ cho tâm linh tiến hóa, thật thà trong xây dựng, tức là thực hiện tâm từ bi tận độ, chúng ta làm phước không phải để làm giàu về vật chất, nhưng phải tu để xây dựng tâm linh, nhiên hậu mới có cơ hội tiến tới vô cùng. Người có của chịu bố thí của cải để giúp đời thì sự hy sinh tận độ là hạnh đức cao cả. Từ tâm sẽ được nói rộng, thực hành vô quái ngại, chứng minh nhân lành của Thượng Đế lúc nào cũng hy sinh và phục vụ tốt, bất chấp nạn tai nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa trong thanh tịnh về tâm linh. Con noi theo gương lành mà phục vụ quần sanh thì mới là chiến sĩ tình thương của Trời Phật. Nên an tâm tu tiến trong thanh tịnh, tiến về hướng của Trời Phật đã và đang thực hành là đúng, giúp người khác được tu. Chính ta phải tu nhiều hơn, thì mới thấy hoa tình thương rõ trong lòng của hành giả, ngược lại lý luận và so đo thì mọi việc sẽ bất thành và tự đọa. Chúng con làm phước nên đọc kỹ nguyên lý tận độ của Thầy đã viết, thì trí óc sẽ không mệt mỏi và an vui.

Thầy thường nói mẹ tu sẽ tạo dù cho con hưởng khi cần. Hạnh đức tốt sẽ được Đấng Toàn Năng ban chiếu. Chúc con và L vui tiến.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng.

257- P, ngày 6/11/1999

Kính Sư Phụ,

Đây là lá thư thứ hai con viết và kể lại những ấn chứng sau 3 tháng công phu của con từ 5/8 đến 6/11/1999 :

Lúc này thiền thấy khối trắng, người rất nhẹ. Ngày 14/8, nằm nhắm mắt niệm Phật thấy một vị rất đẹp trai. Lúc đó con lấy tay rờ mặt láng một cách lạ lùng.

Ngày 15/8 con thấy 1 đàn bà hình trắng có mặt mũi rất đẹp, ý biết là mẹ Quan Âm, và thấy mấy câu thơ trước mặt, nhưng mà đọc chưa ra chữ, chỉ đọc được vài chữ.

Ngày 17/8, lúc thiền làm như có mựa điển trên đầu, mặt, tóc, mình mảy rờ vô láng một cách lạ lùng, làm như thoa một chất kem rất đặc biệt.

Ngày 26/8, lúc này niệm Phật, điển chảy từ lum trên đầu, trên trán.

Ngày 30/8, lúc 10 giờ đêm, nhắm mắt niệm Phật, thấy một vị Phật phát sáng, đối diện ngay mặt, sáng rực. Điển chảy sôi xả trên đầu và mặt cỡ 2 tiếng. Mở mắt đau dữ dội, không mở được, nhắm mắt lại niệm tiếp, bực sáng một cục sáng trưng bằng cái chén, ngay trung tâm chân mày. Mừng quá la lên, cục sáng mất, nhưng người nhẹ như bay lên. Sau khi thấy ánh sáng Phật chiếu sáng, người con nhẹ lắm như là không khí.

Ngày 4/9, đầu, mặt con điển như sôi nước, mấy ngón tay trắng bóc, mình mảy phát sáng hết, người như nằm trên cục nước đá tỏa ra rất là lạnh.

Ngày 8/9, tự nhiên lưng lạnh như nước đá. Nằm yên niệm Phật, nhắm mắt thấy một cái bông trắng bóc hiện ra giữa trung tâm chân mày. Bông trắng, nhị màu xanh rất đẹp.

Ngày 16/9, sau khi thiền, nằm niệm Phật, đầu như có ai sôi nước và 2 bàn chân như có 2 cái hoa.

Một chập sau lại thấy dưới chân như có gắn 2 bóng đèn. Lúc này con không cần kiến khi đọc sách và nghe rất rõ. Suốt ngày làm như sôi nước từ đầu đến chân rất mát mẻ, lấy khăn chùi không có nước, mình mảy rất thông. Đôi khi ban ngày làm như có găng cái máy phà mát trên đỉnh đầu con.

Ngày 10/10, sau khi thiền xong, đứng lên trước mắt con trắng xác, không thấy đường, mờ lấm, phải đứng lại một chút. Nửa tháng sau, khi thiền xong, mắt con thường chớp 5, 6 cái như vậy, và người làm như không có ruột gan gì hết.

Cách đây 2 tuần, lúc thiền, đầu như bưng lên và ngồi làm như hồng lên. Khi đứng niệm Phật, điển dựng lên đỉnh đầu cao lấm.

Lúc Soi hồn, thiền, con cảm giác như ngồi lơ lửng trên không và điển vọt ra khỏi đầu rất cao. Như vậy có đúng không Sư Phụ? Con hơi sợ.

Thư con viết quá dài, làm Sư Phụ đọc mệt. Sư Phụ thông cảm cho con. Con chỉ biết ráng cố gắng công phu và tu hành tinh tấn để đền ơn Sư Phụ, bằng cách tu cho Sư Phụ vui.

Con chúc Sư Phụ có nhiều sức khỏe.

Con,

H T K H

Montréal ngày 17/11/99

K H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6 tháng 11 năm 1999 kể lại những thành tích khoa học huyền bí con đã đạt từ ngày 5 tháng 8 đến ngày 6 tháng 11 năm 1999.

Khối trắng rất nhẹ là từ trường điển quang nội tâm của con đang phát triển. Con năm niệm thấy được một chàng trai mặt láng lạ lùng, đó là chàng vía của con, thấy một đàn bà da trắng mặt mũi rất đẹp, ý biết là mẹ Quan âm, biểu hiện cho sự tiến triển về nguyên lý âm dương trong tiểu thiên địa của con, thấy thơ mà chưa đọc được và sẽ đọc được. Điển trên đầu, mặt, tóc, mình mẩy rờ vô láng một cách lạ lùng, hình như có một chất crème rất đặc biệt tức là điển giới thành tựu thanh thoát và nhẹ nhàng, đúng điển lãnh của chính con.

Chơn điển trong lành, hành đúng pháp mới có. Niệm thấy mưa điển là điển tâm phát tới vô cùng, điển trùm lum trên đầu trên trán là tuệ giác như ngọn đèn pha chiếu ra khắp cùng. Năm niệm Phật thấy Phật phát sáng đối diện ngay mặt sáng rực, Tào Khê phát sáng, qua cơn điều luyện sẽ được hội nhập trong nguyên khí của Trời Đất mà bay đi bất cứ nơi nào mà con muốn tiến tới. Ngũ Uẩn Giai Không, chứng minh sự sống của

con do Trời độ hòa tan trong ý đạo lành. Hoa hiện ngay trung tim chơn mây là Hoa Đức Hạnh của con đã tu được.

Mình mảy thông tức là điển hình trụ, tu đúng mắt mờ trở sáng và nghe rất rõ rệt, tức điển quang hồi sinh tốt đẹp trong trật tự, hòa trong tự nhiên và hồn nhiên của Trời Phật.

Bộ đầu mở và toàn thân mở thanh nhẹ và chói sáng. Ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang phát triển và chớp sáng, như vậy là đúng. Con không cần nói cho ai nghe cả, vì người đời còn nuôi dưỡng sự tham dâm. Con cần lấy một cuốn tập ghi chép những gì con đã ngộ được, tương lai sẽ in thành sách độ đời.

Điển bộ đầu rút mạnh là Đốc Mạch thông, rất quý. Con cứ thiên tự nhiên, càng nhiều giờ càng tốt. Càn Khôn Vũ Trụ không khí rất điều hòa, mặt đất nóng là vũ trụ lạnh, liên hồi hỗ trợ cho nhau. Thể xác tức là tiểu thiên địa, chỉ có điển quang là liên hệ cùng Trời Phật mà thôi. Nguyên lý này bất biến.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

258.B D

Kính thưa Thầy,

Đã mấy năm rồi con muốn viết thư đến Thầy, trước chúc sức khỏe của Thầy, sau con có nhiều điều thắc mắc mà không biết hỏi ai. Nay có cô N S ở Úc về, con mạo muội viết thư này xin Đức Thầy giảng giải cho con, xin Thầy tha lỗi cho con làm bận rộn Đức Thầy.

Cách nay chừng mười mấy năm con ngồi công phu tới lúc thiền định thì con thấy một vàng trắng sáng y như mặt trăng ngày rằm, ở xa chạy tới ngay mặt con rồi nhập vô ngay trán con, rồi mất, vậy là sao?

Tới nay con đã lớn tuổi rồi, con ngồi không lâu được: ngồi công phu, niệm Phật, rồi Soi Hồn 15 phút, rồi thở Pháp Luân 12 cái, có lần thở thật là tốt, còn có lần có 6 cái thôi, mà con định không được; con niệm Phật một hồi, con thở Pháp Luân nữa, rồi định lại, cứ vậy hoài, có sao không Thầy? Xin Thầy giải cho con. Có khi con chuyển PL nó nhúc và ê ê nơi trung tim bộ đầu, và ngay trán con cũng ê ê và nhúc như vậy, có sao không? Còn đầu của con trước khi công phu thì tròn, sau 1 năm con công phu nó hủng ngay chính giữa đầu, rồi bây giờ thì hủng thêm hai bên, phải và trái, làm tất cả là 3 chỗ hủng, có sao không Thầy? Xin Thầy từ bi tha thứ cho con và chỉ dạy cho con những điều con thắc mắc.

Thầy ơi, con lớn tuổi rồi, 82 tuổi rồi mà tu hành không kịp tới đâu. Nếu con tu không kịp, con xin Thầy cho con được lên cõi trên, ở chỗ nào để tu tiếp, vậy có được không? Con xin Thầy đừng cho con xuống thế gian nữa,

dầu làm vua hay tổng thống con cũng không làm, xin Thầy thương và chấp nhận lời xin của con. Con rất đội ơn Thầy, vì con gặp pháp quá trễ, và lại gặp trong lúc gia đình khốn khổ, cơm không đủ ăn, con phải gánh vác tất cả để lo cho các con ổn định. Vừa ổn định thì con lại bị bệnh thần kinh tọa và lại đau thấp khớp nên con ngồi lâu không được, chừng 1 tiếng trở lại, thành ra con tu không tiến. Con còn bị đau mắt cườm, mổ hết 2 con, nên bây giờ con viết không được ngay hàng, xin Thầy tha thứ cho con.

Thầy ơi, con gặp được pháp này con vô cùng hạnh phúc, vì đời con khổ sở, từ 5 tuổi mồ côi cha, 7 tuổi mồ côi mẹ, sống với cô chú, cực khổ biết chừng nào. Tới lớn lập gia đình, tưởng có người lo cho mình, đâu ngờ số phận của con vô phước, một mình tự lo làm nuôi cho nên người. Bây giờ lớn tuổi rồi, mới gặp pháp, mới được hạnh phúc riêng mình. Con nghĩ tới chừng nào con mới trả được ân sâu nghĩa nặng của Đức Tổ và Đức Thầy. Vậy con ráng cố gắng tu để đáp đền ơn nghĩa của Tổ-Thầy. Mà con yếu sức quá Thầy ơi, 82 tuổi rồi, làm sao tu cho kịp để được Thầy khen. Con chay trường từ hồi gặp pháp. Sáu bảy năm sau bị mổ mắt có ăn mặn lại một, hai năm, rồi cũng ăn chay lại tới giờ. Nhiều người bảo con ăn mặn cho lại sức, nhưng con nhứt quyết thà chết chứ không bao giờ ăn mặn trở lại.

Thầy thương, xin ban cho con vài lời dạy bảo, và giải cho con những điều con thắc mắc, con rất đội ơn Thầy.

Hồi xưa Thầy cho con 4 câu thơ :

*Trần thế lắm điều trong ác mộng
Mỹ tâm thực hiện chuyển luân vòng
Tân đồ chưa đến nay từng nguyện
Pháp lý giải minh tại thế tâm*

Thầy ơi, con tâm đúng pháp mà trễ quá Thầy, không biết con đủ sức hành pháp hay không, xin Thầy ban vài lời dạy bảo. Con cầu nguyện ơn Trên ban phước cho Thầy của chúng con được dồi dào sức khỏe để dạy bảo chúng con.

*Kính bái,
MT*

Montréal ngày 12/11/99

MT,

Thầy vui nhận được thơ con và được biết con đã ý thức được pháp quý và tự hành là điều quý. Làm người sống trên 80 thì khớp xương bộ đầu sẽ được mở tùy theo trình độ sẵn có. Nếu con có dịp tu theo Vô Vi thì sẽ được mở thêm và để nhận được luồng điển của Càn Khôn Vũ Trụ mà tiến lên. Cố gắng niệm Phật theo băng của Thầy đã từng giảng, sẽ được giải trừ lưu thanh, hòa hợp với thanh quang mà tu tiến. Cần làm

pháp luân thường chuyển, hít vô đầy rún, đầy ngực và tung lên bộ đầu thì mới có cơ hội hiệp khí cùng Trời Đất thì sức khỏe sẽ được gia tăng. Lớn tuổi rồi nên nhớ: có Trời, có Đất, có Đạo, là sẽ được bình an. Không nên đặt ra sở nguyện của chính mình nhưng phải thành tâm tu tiên là cần thiết. Tu lâu mà không thực hành đúng pháp cũng như không. Pháp khú trực lưu thanh cần niệm Phật đúng và nhiều thì mới có cơ hội thức tâm.

Con đã thực hành giải trực bằng cách niệm Phật thì trực khí sẽ không có cơ hội xâm nhập tâm thân. Người chơn tu cần hành đều đặn, từ trường sẽ tốt và giải tất cả nghiệp lực nhiều kiếp đã ẩn tàng trong tâm.

Có đời có đạo, nếu người tu không chấp nhận đời để tiến hóa thì dũng chí không phát triển. Nhiều vị Phật tu và đã hy sinh trở thành cây cỏ làm thuốc cứu đời để thể hiện được tâm từ bi.

Thiền mà thấy được ánh sáng của mặt trăng nhập vào trán, chứng minh là từ trường điển quang của khối óc được phát triển đi lên vượt khỏi Vàm Trời rất quý. Còn nước còn tát, tu được phút nào hay phút nấy, không cần ngồi thiền như cục đất! Tu là cần hành pháp đúng đắn đầy đủ là tốt. Niệm Phật thay thế sự lo âu. Bốn câu thơ Thầy đã viết cho con, hiện nay con đang truy tầm và cầu tiến.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

259 Biên Hòa, ngày 25/9/1999

*Đức Thầy kính thương,
Hôm nay chị LT về nước, con mạo muội viết thư này gửi
đến Thầy với tất cả tấm lòng của đứa con thơ dại. Mong
nhờ sự dạy bảo khuyên răn của Thầy để con làm hành
trang trên con đường tu học.*

*Nhớ Thầy lắm nhưng con không biết nói gì hơn chỉ
thành kính cầu nguyện Bề Trên cho Thầy được dồi dào
sức khỏe.*

*Tân vạn,
Con,
HKL*

Montréal ngày 2/11/99

KL,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 25 tháng 9 năm
1999 được biết con muốn tu tiến.

Cần sự khuyên bảo của Thầy, muốn tu thì phải hiểu rõ
sự hiện diện của con trên mặt đất do ai đã xây dựng
hình thành. Con phải nhìn lại con là do tứ đại hợp

thành tức là nước, lửa, gió, đất đã hình thành theo luồng điện thanh và trược của cả Càn Khôn Vũ Trụ. Từ đó hình thành một khối óc và tứ chi tay chân và thân xác, có tim, gan, tỳ, phế, thận, do luồng điện kim, mộc thủy, hỏa, thổ điều khiển và xây dựng. Vậy chúng ta cần tu để tự đạt tới thanh tịnh.

Người tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, khứ trược lưu thanh, cần hành pháp đứng đắn mà Thầy đã thường nhắc nhở. Niệm Phật để ổn định tâm thức, Pháp Luân Thường Chuyển là liên hệ với Trời Đất nhiên hậu mới thông cảm nguyên lý của Trời Phật mà tu.

Cần thực hành không nên tin lý thuyết mờ ảo rất khó tu. Cần niệm Phật theo băng giảng của Thầy thì sẽ được ổn định.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

260 BD, ngày 5/6/2000

Trọng Kính,

Vị Cha Già mến thương của đoàn con và quý vị Ân Nhân trong Hội Vô Vi

Kính thưa Cha và quý vị Đại Ân Nhân, chúng con không còn là những kẻ bất hạnh, những kẻ bạc phước vì có Cha và quý vị. Nếu không có Cha thì chúng con là kẻ

xấu số tận dưới đáy giếng. Vì đó mà chúng con hơn 300 em rất cần sự có mặt của Cha, mặc dù ai đó xuyên tạc, công kích đả phá, những công việc lành thánh của Cha đang gieo rải khắp nơi trên thế giới cũng vì yêu thương nhân loại lâm than. Ở trường tâm, con tiếp xúc rất nhiều người mà đặc biệt tiếp các anh chị em, trong hội Vô Vi có một tâm tình từ bi, bác ái, khoan dung, rộng lượng, chỉ biết hạnh phúc cho mọi người đau khổ, cho không tính toán, thật là một Hội Tinh Không Biên Giới.

Kính thưa Cha! Không những các em tâm đắc tột nguyện cần có Cha và còn bao nhiêu người khác rất cần có Cha. Con xin Cha đừng bỏ chúng con. Chúng con chỉ biết nguyện cầu cho Cha và quý Hội an vui.

Con,
Soeur T.

PS: Cha ơi! chúng con rất cần có Cha
Chỉ có người Cha để mới nuôi con béo tốt.

Montréal ngày 11 tháng 6 năm 2000

Kính gửi soeur T,

Tôi vui nhận được thơ của soeur, gửi đến được biết soeur và các em rất cần sự hiện diện, cộng với tinh

thần phục vụ của tôi và không cần biết đến sự xuyên tạc bất chánh từ đâu đến.

Kính thưa soeur, sự sáng suốt dẫn thân phục vụ của Đấng Toàn Năng đã ân ban sự sống cho tôi, nay tôi chỉ biết phục vụ mà thôi. Điều lành đến là việc làm phải thành công. Khi hơi thở còn hòa hợp với nguyên khí của Trời Đất vẫn ban, thì sự hiện diện của tôi vẫn còn, ma quỷ muốn phá cũng bất thành. Thành thật cảm ơn soeur đã lo lắng cho.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

261 N D, ngày 13/1/2000

Đức Thầy, ông P C T và bạn đạo khắp năm châu trong đại gia đình Vô Vi thương kính,

Kính bạch Đức Thầy,

Sau cơn lũ lụt đợt một và đợt hai của tháng 12 trong năm 1999 tại miền Trung VN, con vâng lời dạy của Đức Thầy: Phải cứu trợ miền Trung bằng mọi cách, tự nguyện chuyển phương tiện, dù ít hay nhiều để cứu khổ ban vui cho đồng bào bị lũ lụt. Ngày 7/1/2000 con cùng tu sinh Lê M Kỳ, chung hợp với phái đoàn chùa Long Hoa rời thành phố Saigon theo hướng đông ra miền Trung thân thương tỉnh Quảng Ngãi với 1000 phần quà để cứu trợ cho 1000 gia đình bị thiệt hại nhiều trong cơn lũ. Trong

số quà cứu trợ này có 6 tấn gạo, 200 thùng mì của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng cùng quý bạn đạo Vô Vi gửi tặng tỉnh Quảng Ngãi. Gạo và mì chia ra cứu trợ cho ba xã thuộc huyện Bình Sơn. Đó là xã Bình Minh, Bình Mỹ, Tịnh Châu.

Sau năm ngày đi công tác cứu trợ đồng bào, sau lũ lụt, chúng con trở về Saigon rất an yên với một số ảnh đã chụp khi đang cứu trợ. Xin kính chuyển đến Đức Thầy và quý bạn đạo tường lãm. Sau đây một lần nữa, HM con xin đại diện cho đồng bào ba xã của miền Trung, tỉnh Quảng Ngãi. Chân thành cảm ơn Đức Thầy, ông PCT và tất cả quý bạn đạo trong đại gia đình Vô Vi thương quý.

Kính bái,

HM

Montréal ngày 11 tháng 6 năm 2000

H M,

Thầy vui nhận được đầy đủ hình ảnh mà con đã thành tâm phục vụ đồng bào nạn lụt miền trung. Thật là một công tác rất vất vả, nhưng con và các bạn đã thành tâm phục vụ tốt. Thành thật cảm ơn con.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

262.1/2000

Kính gửi ông Tám,

Con tên là P.T, lần đầu tiên con viết lá thư này kính thăm ông. Thật sự là con chưa bao giờ được gặp mặt ông, và chưa bao giờ biết được "Tu Đạo Vô Vi" là gì. Gia đình con đã vừa xem qua cuốn video "thiền ca Anh và Tôi" làm cả gia đình của con rất cảm động. Ba đứa em con khen Thầy không ngớt miệng, đứa thì khen Thầy cái miệng giống như "Đức Phật Di Lạc", đứa thì khen Thầy sao mà giống y như "Ông Di Lạc" như đức, quá là phúc hậu! Còn riêng con thì con không biết diễn tả như thế nào để nói lên hết cõi lòng đối với ông, bởi vì từ lời nói từ chữ; từ chữ một đều vì chúng sanh, muốn cho tất cả chúng sanh được an vui và hạnh phúc. Ông đúng là một bậc Chân Tu.

"Đại Từ Bi thương chúng sanh

Đại Hỷ Xả cứu muôn loài"

Ông ơi! nếu thế gian này tất cả đều giống một chút, một chút xíu như Ông thôi thì vui Đạo đẹp Đời Hạnh Phúc biết mấy, phải không ông?

Thưa Ông, con không biết bao giờ con có nhân duyên được gặp mặt Ông. Con xin phép Ông nếu lần sau Ông thực hiện băng video, Ông có thể thu hình vào đó nhiều hơn, bởi vì khi con và gia đình của con thấy được mặt

Ông qua video, tất cả các con coi như đã có "nhân duyên" được gặp mặt ông qua cuốn video

Gia đình con có lòng thành xin phép đóng góp 200 đô, để ông có điều kiện phát hành thêm băng video để giúp cho chúng sinh được an vui và hạnh phúc hơn. Con xin cầu chúc cho Ông thân tâm thường an lạc, để lèo lái con thuyền chánh pháp vượt Bển Mê.

Kính Ông,

PT, Texas

Montréal ngày 7 tháng 1 năm 2000

P.T.,

Duyên lành đến với mọi người ! Xem qua cuốn video Thiên ca Anh và Tôi, người nào có căn tu cũng đã tự cảm động và cảm thức được sự thanh nhẹ của tâm linh sẵn có trong óc. Thiên ca Anh và Tôi đã khêu dậy một tâm tư như người hành đạo đang phát tâm đóng góp; mục đích cũng là muốn bảo tồn và phát triển triết lý cao siêu giúp cho hành giả trên mặt đất cùng tu cùng tiến. Với sự đóng góp của gia đình PT. có thể nối dài bàn tay cứu độ quần sinh, đưa triết lý cao siêu vào nội tâm của loài người ở tương lai. Nhiều người cùng tu sẽ tạo ra được sự bình đẳng giữa con người và con người, sống nhịn nhục khiêm nhường và thanh tịnh phục vụ khắp nơi nơi, tự diệt dục và diệt tham. Quả địa cầu sẽ

có nghìn năm hòa bình và xây dựng một thế giới an bình cho chung. Sức mạnh thanh tịnh của loài người là vô cùng. Nếu mọi người phát tâm đóng góp, mỗi người một chút thì đại sự chung sẽ hình thành.

Thành thật cảm ơn sự đóng góp 200\$ cho thiên ca của con và gia đình con. Chúc con và gia đình tận hưởng những gì của Trời Đất đã ân ban.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

263 Kính gửi thiền sư Lương Sĩ Hằng,

Kính thưa Đức Thầy,

Mặc dù con không phải là một người Vô Vi, nhưng vì vợ của con tu thiền nên con cũng được gặp Thầy một đôi lần, được dự đại hội Vô Vi tại Las Vegas và Canada. Con thành thực cảm ơn Đức Thầy đã mang Pháp Lý Vô Vi đến cho vợ của con. Con cũng cảm ơn các anh chị ở trong Vô Vi đã lấy sự hiểu biết và đức độ để truyền đạt cho gia đình của con.

Trong dịp đến Toronto, con đã có dịp dự buổi Thiền Ca. Dưới mắt con, đó là một buổi Văn Nghệ có giá trị về Tâm Linh, cũng như về Nghệ Thuật. Con rất may mắn được dịp thưởng thức một buổi nhạc Đạo, vừa giải trí vừa giúp cho tâm thân yên ổn.

Cách đây mấy hôm, con có được gặp anh LM từ D. về để phân phối băng thiên ca Anh và Tôi. Nhưng vấn đề phân phối các băng thiên ca rất là khó khăn. Anh cũng cho con biết là Đức Thầy đang lo âu về tài chánh thiếu hụt để dự bị cho buổi thiên ca 2000 sắp tới. Con biết rằng Đức Thầy vì muốn đem "thiên" vào đời sống mọi người nên mới cho tổ chức các buổi thiên ca, muốn thực hiện tâm nguyện "Cứu Khổ Ban Vui" cho mọi người, nên đã thức khuya dậy sớm và phải nhiều lo nghĩ.

Con mong được đăng lá thư của con lên Tuần Báo Phát Triển Điện Năng để các anh chị ở trong Vô Vi có dịp chia sẻ niềm mong ước và sự lo âu của Đức Thầy. Riêng con, xin Đức Thầy chuyển lại cho Ban Tổ Chức Thiên Ca ba trăm đô la. Sự đóng góp nhỏ này chỉ khởi đầu cho người người trên khắp năm châu đang hướng về Đức Thầy, đang muốn đóng góp để đem thiên ca đến cho mọi người, đem ánh sáng Vô Vi trải dài trên mọi nẻo đường. Người Vô Vi sẽ mang "Thiên Thực Hành" đến cho nhân loại bằng "Thiên Ca".

Con xin cầu chúc Đức Thầy được nhiều sức khỏe để tiếp tục cứu giúp chúng sanh. Kính thư,
TVL

Fountain Valley ngày 19 tháng 1 năm 2000

Kính gửi Anh TVL,

Duyên lành chuyển độ khắp nơi. Tình người sống động đã được khêu dậy trong xây dựng, qua tiếng hát câu hò của thiền ca, trong tinh thần xây dựng bất vụ lợi. Người tự thức và an vui, dù có tu hay không có tu cũng rung động theo thiên tính mà cảm thức điều lành.

Tình người và tình người rất xúc động, xem qua phát tâm đóng góp trong tinh thần bất vụ lợi, kể ít người nhiều Thiền ca là do một số người bằng lòng dẫn thân tu tiến đóng góp và xây dựng hình thành, nay chúng tôi vui nhận được sự đóng góp về vật chất và ước mong mọi người đồng được hưởng nguyên lý của Trời Đất mà tu.

Vạn Sự Khởi Đầu Nan, nhưng chúng tôi vẫn tin nơi việc làm phục vụ quần sanh bất vụ lợi của chúng tôi lúc nào cũng phải dày công mới thành đạt. Trên đời chỉ có một đạo Tình Thương và Đạo Đức là trên hết. Chúng ta đang sống dưới vòm Trời, cần tự thức được sự nuôi nấng công bằng của Trời Đất. Nguyên khí sống động không hoang phí và thật sự hăng cứu giúp. Việc đại sự chung rất cần sự đóng góp và xây dựng cho chung.

Chúng tôi rất nghèo về vật chất, nhưng về tinh thần xây dựng và phục vụ lúc nào cũng sẵn sàng trong tinh thần xây dựng. Ước mong mọi người truyền tay và xem qua cuốn video thiền ca và ước mong gửi đến mọi

người một tình thương sâu rộng và xây dựng tâm thức cho bớt khổ!

Chúng tôi lúc nào cũng ước mong được sự thông cảm của quý vị, giang tay giúp đỡ để sớm thực hiện được đại sự chung. Thành thật cảm ơn sự đóng góp của anh là 300\$, cùng nâng cao giá trị tinh thần đóng góp và xây dựng của chúng tôi.

Những lời vàng ngọc và sự phát tâm gia đình của anh là một liều thuốc bổ giúp đỡ chúng tôi dũng mãnh phục vụ ở kỳ tới hơn.

Thành thật cảm ơn anh.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

264 T, ngày 28/12/1999

Thầy kính yêu,

Đầu thư con xin kính chúc Thầy luôn dồi dào sức khỏe và đẹp lão. Con lúc nào cũng nhớ đến công ơn của Thầy, và những chân lý khi Thầy về với chúng con ở thiên đường Thông Hải. Con là V., Thầy còn nhớ đến con không? Con vẫn cố gắng thiền, đôi lúc cũng bê trễ là do lỗi của con. Em K. của con, nay tình trạng sức khỏe rất tốt, trước kia em con bệnh mà không biết, đó là do trong não thiếu một chất gì đó nên sinh ra khủng hoảng. Bây giờ em con chịu uống thuốc, thỉnh thoảng ăn luôn não

heo để trị bệnh. Con thấy em con yêu đời lắm, và đôi lúc em con thiên cảm thấy nhẹ nhàng. Con có thể hỏi Thầy một điều được không? Tại vì sao hằng ngày bộ đầu con vẫn còn mệt và nặng, chứ không được nhẹ như tờ giấy. Có phải là do sức khỏe của con, hay do con thực hành không đầy đủ? Thầy kính nhớ, dù con không được gặp Thầy, và con phải chịu thâm tu, con luôn một lòng kính yêu Thầy như Cha Mẹ và Bề Trên. Nhân tiện con đổi được chỗ làm rất tốt cho city of Dallas; con xin gửi tặng Thầy \$100.00 để Thầy lo Thiên Ca. Con không dám làm phiền Thầy, thỉnh thoảng Thầy cho con được nói điện thoại thăm Thầy nhé!

Kính yêu Thầy,

Nam Mô A Di Đà Phật

V.

L V ngày 25 tháng 1 năm 2000

V. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 18 tháng 12 năm 1999 được biết anh em của con vẫn tiếp tục tu tiến. Đầu con nặng thì con nên uống nửa trái chanh vào buổi sáng trước khi ăn sáng 30 phút thì sẽ lần lượt giải độc tố trong bộ tiêu hóa, và tiếp tục hành pháp sẽ được yên. Thầy lúc này vẫn khỏe mạnh và làm việc đều đều

giữa đêm khuya để phục vụ các con. Thành thật cảm ơn sự lưu ý giúp đỡ Thầy 100.00\$ cho thiên ca.

Thầy lúc nào cũng sẵn sàng nói điện thoại với con khi cần.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

266 B H, ngày 25/9/1999

Kính gửi Thầy,

Con tên là L T D, 58 tuổi. Lần đầu tiên con viết thư cho Thầy

Con tu theo pháp môn Thầy được 20 năm. Trên con đường tu học, con gặp rất nhiều khảo đảo. Cách nay 2 năm, con mổ u nang. Bác sĩ mới phát hiện bệnh ung thư và được điều trị một thời gian khỏi.

Con cương quyết tu học. Càng tu thì nghiệp lực càng đến. Hiện tại con cũng vừa bị té gãy tay, đang băng bột. Trong tâm con luôn hướng về đường tu học, luôn tin tưởng luồng điển quang của Đấng Bề Trên, của Thầy Tổ hỗ trợ cho mình, nhưng vì nghiệp lực quá nặng. Con mừng vì tu tinh tấn hơn lúc trước khi bị nạn, nay lại bị nghiệp quả khảo đảo tiếp.

Trên đường tu học con nhiều thiếu sót. Con mong Thầy dạy dỗ, chỉ dẫn cho con. Con đang mong lời giáo huấn

*của Thầy, cho tâm con bớt trần trọc động loạn và
nghiệp quả bớt khảo đảo.*

Kính bái,

Con,

L t D

Montréal ngày 13/11/99

T D,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 25 tháng 9 năm 1999 được biết con tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp được 20 năm.

Năm nay được 58 tuổi đã và đang gặp rất nhiều khảo đảo, con đã mổ bướu, bác sĩ mới phát hiện bệnh ung thư và đã qua khỏi sau khi điều trị. Nay con cương quyết tu thiền lại càng bị nạn như té gãy tay, hiện đang băng bột. Tâm con luôn luôn hướng về tu học và niềm tin, hướng thượng theo chiều hướng thanh quang tận độ. Con đã có dũng chí tu tiến. Cần tiếp tục trong giai đoạn này, cần hành Hành Pháp Luân Thường Chuyển để khai triển cơ tạng mà dứt khoát tham dâm. Lần lần mọi trở ngại sẽ yên, cũng do sự quyết tâm của chính con. Ngày đêm tu luyện đứng đắn, luôn luôn lấy oán làm ân thì không còn sự trở ngại vì thiếu trí buồn bực không tiến.

Thế gian đô thị giả, vạn sự trên đời là không. Con đang thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cuối cùng cũng sẽ về không, nhiên hậu mới đạt tới ánh sáng vô cùng của Đại Bị Luồng từ bi của chính con càng ngày càng mở rộng. Cần niệm Phật liên tục để khử trừ lưu thanh, tâm thức sẽ được quân bình. Hành Pháp Luân Thường Chuyển để lập lại sự quân bình của nội tâm, luôn luôn lấy oán làm ân mà tiến hóa, thì phần hồn sẽ được nhẹ. Nhịn nhục tối đa nhiên hậu mới có cơ hội thông cảm mọi sự việc từ bên ngoài cho đến bên trong.

Chúc con thành tâm tu tiến, con nên nhận thức có Trời, có Đất, có Đạo, là sẽ sống yên hơn những người chưa biết tu.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

267 B H, ngày 25/9/1999

Kính gửi Thầy,

Đây là lá thư thứ hai con gửi cho Thầy. Con tên là : L T N, 46 tuổi. Con tu theo pháp môn Thầy được 14 năm.

Đầu thư con kính chúc sức khỏe Thầy được an khang trường thọ để điều dắt chúng con trên bước đường trở về nguồn cội.

Thưa Thầy, lúc này sức khỏe con yếu hơn lúc trước, con cũng có thanh lọc. Hiện tại gót chân bên phải con bị đau

Lương Sĩ Hằng 77

thốn, tay thường bị tê, đã cản trở trên đường tu học con rất nhiều. Con đang uống thuốc tây, nhưng chưa hết hẳn. Con mong Thầy chỉ dẫn cho con hết bệnh, thân nghiệp con được nhẹ nhàng, tu học được tinh tấn.

Trên đường tu học con còn nhiều thiếu sót, con mong được Thầy chỉ dạy, giáo huấn cho trí tâm con được sáng suốt tu hành được tinh tấn.

Con xin đánh lễ Thầy trong tâm ba lạy.

Kính bái,

L T N

Montréal ngày 2/11/99

T N,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 25 tháng 9 năm 1999 được biết con đã tu 14 năm mà không có kết quả và sức khỏe càng ngày càng yếu, chứng minh con thực hành không đúng pháp. Người tu Vô Vi cần niệm Phật thường xuyên để tự giải trừ khí trong nội tâm; gót chân con bị đau, cần sự thanh lọc độc tố ra khỏi bộ ruột. Tại Việt Nam có trồng cây sứ cùi bông trắng, thường trồng trong biệt thự, con xin chặt một nhánh cây rồi chẻ ra từng miếng phơi khô, rồi mua một cái trả bằng đất, sao cho vàng rồi úp xuống đất thì nó sẽ hút chất mù độc ra. Tiếp tục phơi khô, khi dùng sẽ dùng một nắm tay bỏ vào siêu sắc thuốc bắc, nấu 3

chén nước còn 8 phân, uống sau 3 tiếng đồng hồ sẽ đi cầu nóng hậu môn tức là độc tố sẽ được giải ra. Chịu khó uống 3 lần thì sẽ bớt nhức chân. Không nên ăn cơm trắng quá nhiều. Cần ăn gạo lứt và muối mè trong vòng 7 ngày thì bộ ruột sẽ được tốt và khỏe. Cần niệm Phật theo băng Thầy giảng dạy
Chúc con vui tiến.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

Kính thưa Thầy,

Thời gian gần đây, khi tập trung ý tại trung tim chân mày, niệm Phật thật chậm và thật rõ bằng ý. Khi con niệm Phật như vậy thì thấy nó xoáy mạnh, phía trước ngực chỗ luân xa chữ DI cũng xoáy mạnh. Riêng ở chỗ này ban ngày cũng thấy nó đau và ê ẩm nhẹ nhẹ suốt ngày. Ngay giữa rún thì thỉnh thoảng cũng chuyển động, xoáy mạnh và như có một sợi chỉ hay một cây kim nhỏ xoáy ở giữa, sau đó thì có một làn hơi ấm như sợi chỉ tự rung xuyên xuống dưới hạ bộ rồi biến mất bằng một làn hơi ấm tỏa ra khắp bụng. Phía sau đốc mạch thì thông dẫn lên đến xương chẩm sau đầu. Nhâm mạch thì hình như nó lên đến cổ và khỏi cổ, biến mất chỗ nào con không biết.

Kính thưa Thầy, đây có phải là sự chuyển động của các luân xa trong bản thể hay không? Có phải là nhâm mạch

và đốc mạch cũng khai mở: nhâm mạch bắt đầu từ rún đi lên và đốc mạch là từ phía sau lưng ở chỗ luân xa chũ A đi lên để cả hai đường cùng hội tụ tại Hà Đào Thành không vậy Thầy?

Con xin cảm tạ Thầy.

NTN

Thầy trả lời:

Đó là thành tích chuyển động của các luân xa. Con nên dày công tiếp tục niệm Phật thì tương lai nó sẽ trụ. Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng

268 Florida, ngày 1/12/1999

Ân Sư kính mến,

Thưa Ân Sư từ bi giúp con giải thích cùng hướng dẫn cho con hiểu biết thêm về việc tu tập theo PLVV là con đã theo mười mấy năm trời dài đằng đẳng cho đến hôm nay vẫn còn kẹt trong PLTC. Huệ tâm chưa khai, chủ nhân ông chưa xuất phát đi ra, làm sao đi lên trên học đạo. Tuổi tác con thì quá lớn chẳng còn sống bao lâu, hết còn cơ hội hy vọng để thấy tận mắt ngày khai trương

khánh thành "Thượng Nguồn Thánh Đức", thế kỷ thứ 21 bắt đầu. Cuộc đời con tu tập thiền PLVV kể như sẽ thất bại hơn là thành công. Khổ lại càng khổ thêm! Con có mấy câu thắc mắc như sau:

1) Hành giả tu Vô Vi có "nhân điển" do trụ đỉnh niệm Phật thường xuyên và trung tâm bộ đầu thường được rút thì mới có thể tự tạo "nhân điển" phải chăng? Hoặc là cũng phải có sự hỗ trợ đóng góp của PLTC nữa?

2) Trong tháng 11 vừa rồi, con đã bị 3 thứ bệnh hoành hành trong 1 lúc: bao tử bị bón, bị cảm cúm, rồi bao tử xuất huyết. Con đi bác sĩ nhờ trị bớt, nhưng không thể làm PLTC được vì bao tử còn yếu. Con chỉ có "trụ đỉnh niệm Phật" để thay thế cho buổi thiền có được không? Trụ đỉnh niệm Phật có hữu ích rất nhiều.

3) Bao tử chưa hoàn toàn hồi phục vẫn còn đau, thuốc tây thì con đã uống quá nhiều rồi, nên con không dám lạm dụng nó. Thật bất ngờ con lại nghĩ tới chuyện áp dụng phương pháp "nhân điển" để tự trị bệnh thử. Con nằm xuống vừa lấy tay trái vừa xoa chỗ đau của bụng (vuốt xung quanh vòng tròn bụng), vừa "trụ đỉnh niệm Phật" ba lần. Lần 1, giảm đau 50%, lần 2 giảm đi 70%, lần 3 giảm đau 90-95%. Con rất mừng là tự con không ngờ lại có thể trị hết bệnh đau bao tử bằng phương pháp "trụ đỉnh niệm Phật" thật đơn giản mà lại đạt hiệu quả cao, lại còn nhanh chóng hơn thuốc men. Con tự trị bệnh như vậy có đúng với "Nguyên Lý Lục Tự Di Đà" không? Hiện giờ ở tại VN có nhiều bạn đạo có khả

năng này.

4) Nếu đúng thì con có thể tự trị bệnh của con sau này không?

5) Nếu có duyên Trời Phật cho con áp dụng để trị bệnh cứu người làm phước. Con phải giữ luật tuyệt đối không bán đạo ăn, chỉ có lo cho bệnh nhân chóng lành bệnh là con rất sung sướng vui mừng. Từ lúc bắt đầu tu theo PLVV tới nay con chưa có dịp làm công quả nào để hỗ trợ cho việc tu tiến của con, vì thế cho nên cứ bị nhiều trở ngại.

6) Đêm đêm ngủ thường gặp những cảnh âm, không bao giờ thấy những cảnh thanh tịnh bên Trên. Những cảnh âm gây cho con tinh thần bất ổn vì sợ sệt, công việc tu tập của con cũng a dua xuống dốc theo, con phải làm sao tránh để khỏi ảnh hưởng không tốt đó?

7) Con lại bị gia cang nội bộ xáo trộn, lần này là lần thứ nhì. Nguyên do là thằng con của con muốn bán căn nhà con đang cư ngụ, và muốn con dọn ra. Con phải nghe theo để khỏi mất hòa khí gia đình.

Mong Ân Sư từ bi giúp đỡ cho con tránh những cảnh âm ty đen tối, nó cứ ám ảnh con hoài, làm sao con tu? Và xin ân Sư giúp cho con trị bệnh bằng "nhân điển" thay vì cứ uống thuốc tây có ngày làm mục xương luôn, và bộ đầu con nó cứ vẫn giữ tánh làm lý không tiến bộ chút nào.

Thành thật đa tạ ân Sư rất nhiều!

T B

Montréal ngày 5 tháng 1 năm 2000

T B,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 1 tháng 12 năm 1999 được biết sự tham dâm của chính con vẫn còn. Tâm tu chưa dứt khoát, tham sống sợ chết vẫn còn hù hiếp chơn tâm của con. Đạo là dứt khoát trở về không thì mới có kết quả tốt, từ ngày con phát tâm luyện pháp cho đến nay thì phải nhận định vị trí của chính con liên hệ cùng Trời Đất.

Chỉ có dứt khoát thì trật tự của tâm linh mới tiến. Con nên nhìn lại chính con, niệm Phật là sống với Trời Phật chứ không phải lý luận với tâm người phàm tục, so đo và tạo khổ cho chính mình. Có pháp thì cứ hành, có tâm thì cứ trụ trong chu trình tiến hóa. Bơ vơ là do bản chất tham dâm tạo sự nghi ngờ thiếu dứt khoát làm sao tiến? Sự kích động của gia đình đang giáo dục con phải hướng về nội tâm thanh tịnh mà tu, khi chưa tu con đâu có biết điển là gì? Nay con đã có một phần thanh tịnh và hướng tâm về cõi thanh nhẹ mà niệm Phật và tự hóa giải nghiệp lực trong nội tâm.

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tùy duyên trợ hành, tận dụng khả năng sẵn có mà hành, trụ tâm niệm Phật rất hữu ích bất cứ lúc nào.

Dùng nhân điển sẵn có xoa bóp là đúng. Thuận thiên giả tồn, nghịch thiên giả vong. Điển trụ là tự cứu, phân tán là tạo sự suy yếu cho tâm thân tức là dục. Nhờ luồng điển đại bi quang chiếu, con mới hướng tâm và thực hành, gọi là khoa học huyền bí, lần lượt sẽ cảm thức được giá trị của không giới. Xác thân của con cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành, nếu con có dịp trị bệnh cho người đời đau khổ thì cũng nên dẫn thân để sớm thực hiện tâm từ bi.

Nằm đêm hay thấy cõi âm, chứng minh trật tự điển quang trong cơ tạng của con vẫn còn âm ỷ, thiếu Pháp Luân Thường Chuyển. Cần thực hiện Pháp Luân Thường Chuyển nhiều thì thanh khí mới thường trụ được. Con dứt khoát tu lấy oán làm ân thì mọi việc sẽ thông. Về sự liên hệ gia đình kích động là do nghiệp tiền kiếp con đã tạo, nay con chỉ có chấp nhận là xong. Con đang tiến tới qua sự nhịn nhục sẵn có của chính con, thế gian đô thị giả, đều là không thật. Con nên dứt khoát tự tu tự tiến thì sẽ giải quyết hết.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh, lấy oán làm ân mà tiến hóa.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

T.B. Thầy đã nhận 100\$ của con gửi tặng Thầy do anh T chuyển đến. Thành thật cảm ơn.

269 TPHCM, ngày 30/12/1999

Trọng kính Vị Cha Già, bác T và tất cả anh chị em trong hội mến thương của những người bị thiên tai miền Trung.

Kính thưa bác, chúng con nhận được tình thương của quý hội thật to lớn và các em cảm xúc hoan hỉ trong tình thương của quý hội. Đã hai lần chúng con nhận được Hồng ân của quý hội, con vội vàng trao về cho Mẹ Giám tỉnh ở thành phố. Mẹ con liền bay ra tỉnh Đông Đà Nẵng ở Yên Bái, và các chị đó ở khắp nơi trên từng cây số miền Trung. Vì đó các chị đi vào tận vùng sâu. Vùng xa, họ chưa nhận được của ăn, quần áo để mặc, vì chưa ai bước chân tới. Các chị đến tận nơi phân phát từng người một, và biết rõ nhu cầu của họ cần gì. Nhà dòng chúng con đã lặn lội đi khắp nơi và giờ đây khả năng cũng cạn rồi, vì đã tiếp tục hai, ba lần bão tố. Giờ đây quý hội tiếp tay với chúng con để đem no ấm cho bao người đói lả.

Con xin thay mặt anh chị em bão lụt cảm ơn hội rất nhiều và nguyện xin ơn Trên trả công bội hậu cho quý vị trong hội.

P t N

A C ngày 30 tháng 12 năm 1999

Kính gửi soeur N,

Qua sự chuyển động biến thiên giáo dục loài người, miền Trung lâm đại nạn, mọi người đều rúng động, đóng góp kẻ ít người nhiều, như quý soeur dẫn thân phục vụ người đau khổ. Chúng tôi hoan hô tinh thần phục vụ của quý soeur phân phối tận tay người lâm nạn, thực hành trong nghĩa cử bác ái và tình thương của Chúa ban chiếu; niềm tin vô tận của quý vị thật đáng quý trọng. Chúng tôi thành tâm cầu nguyện cho quý soeurs dồi dào sức khỏe để tiếp tục tinh thần phục vụ bất vụ lợi của quý soeurs. Chúa sẽ ban ơn không ngớt cho những tinh thần phục vụ cho chung, bất phân giai cấp, thực hiện tình thương và đạo đức trong giai đoạn bơ vơ và đau khổ!

Nước nuôi người và giết người trong chốc lát, nhà cửa tiêu tan, gia đình thất lạc và xa cách. Áo trắng tình thương đã và đang nổi lên những vết đau thương khó quên.

Chúng tôi ngày đêm hướng tâm và cầu nguyện cho mọi người sẽ được an vui và thoát nạn.

Kính chúc quý soeurs an vui trong tinh thần phục vụ.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

Thư của Đức Thầy gửi cho Nhóm Thực Hiện Đặc San
Vô Vi

Montreal, ngày 24 tháng 8 năm 2000

Thưa các bạn,

Tôi vui nhận được quyết định của Nhóm Thực Hiện
Đặc San Vô Vi tự động giải tán vì đã nhận thấy khuyết
điểm của mình. Trong suốt thời gian vừa qua, các bạn
đã bỏ công phục vụ bạn đạo 7 số Đặc San đã phát
hành, đó là một điều đáng khích lệ.

Tôi mong mỗi các bạn luôn giữ tâm thanh tịnh và tinh
thần phục vụ sẵn có, tiếp tục cộng tác với nhóm phụ
trách Đặc San Vô Vi sau này. Sự đóng góp của các bạn
là một việc làm tốt cho Vô Vi.

Quý Thương,
Lương Vĩ Kiên

Thiên đàng , địa ngục

*Thiên đàng địa ngục ở nơi ta
Tâm sáng là ta ở Thiên đàng
Si mê phải bị giam vào ngục
Phải ráng mà tu mới được ra
Không phải ăn chay mà thành Phật
Đừng cho ăn mặn biến thành ma
Chay mặn giữ tròn đường trung đạo
Sống hòa nhơn thế mới là hoa.*

*Hoa Sen thơm ngát dâng Trời Phật
Tịnh độ an lành xứ Phật thăng
Công phu tinh tấn ngày đêm tịnh
Báo hiếu mẹ cha tỏ đức âm
Sinh diệt không ngoài câu niệm Phật
Bình an trụ dưỡng mới là ngoan
Trí huệ khai minh đường tu đạo
Địa ngục rời xa đáo Trời Tây.*

*Tây Phương đất quý cho người đạo
Thoát khổ trầm luân của cõi đời
Hãy tránh đi đường ma quỷ tạo
Ngày sau khỏi bị khóc và than!
Ráng giữ thân tâm cho toàn hảo
Bền lòng tu niệm mới về ngôi
Đất lành ban phát do nguồn Đạo
Sống khoẻ ngàn năm chẳng sướng sao?*

Sao không tu đạo tránh đường mê

*Để Tổ - Thầy vui khỏi nhọc lòng
Khuyên đi nhủ lại bao lần mệt!
Địa ngục - Thiên Đàng tự chọn đi
Quyết định quy y thì chớ nệ
Ráng công hành pháp thoát đường mê
Vui cùng Trời Phật vui không mệt
Vui chón hơn gian mệt lắm ghen!*

KỆ:

*Sống đạo đừng nên sống thấp hèn
Vui đời vui đạo tự hành theo
Cụ Tư thầy Tám đường mình triết
Cõi sáng Thiên Đàng tự vượt lên.*

270 Ngày 9/1/2000

Kính thưa Đức Thầy,

Đầu năm con và gia đình xin chúc Thầy tràn đầy sức khỏe và vạn sự như ý. Chúng con lúc nào cũng nghĩ đến Thầy và xin Đấng Cha Lành phù hộ cho Thầy được sống mãi mãi với chúng con. Kính thưa Thầy, con có vài điều xin hỏi riêng Đức Thầy. Con xin đội ơn Đức Thầy.

1) Sau tháng 9 năm nay thì ba con đã làm cho GM 20 năm. Con tính khuyên ba về hưu ở Florida để lo việc tu hành. Con cảm thấy ba già đi nhiều vì công việc nặng nhọc, dễ rước động loạn và cũng khó tu. Con sợ ba không thể chịu đựng đến 7 năm nữa để về hưu chính

thức để hưởng bảo hiểm sức khỏe của hãng GM, cho nên con đã để giành một số tiền để lo bảo hiểm sức khỏe cho ba má cho đến khi họ 65 tuổi thì sẽ được bảo hiểm chánh phủ. Con chỉ muốn tốt cho ba má để họ có thì giờ lo việc tâm linh nhiều hơn. Thầy nghĩ sao về điều này, con xin Thầy cho con ý kiến.

2) Trong lúc ngồi thiền, đến lúc làm PLTC nhiều khi con cảm thấy hút 12 cái hình như cũng chưa thông. Nếu con còn sức thì con có thể tiếp tục hút thêm không Thầy? Bây giờ thì con đang tiếp tục hút đến khi nào trong người thoải mái thì con mới bắt đầu thiền định, nhưng con không biết đó có sửa pháp không. Con kính xin Thầy chỉ dạy, nếu làm không đúng thì con sẽ ngưng ngay.

3) Lúc thiền định, con cảm thấy rất khó định tâm. Hết chuyện này thì chuyện khác nó vô đầu con làm con khó định tâm. Có thể vì vậy mà lâu nay con không thấy ánh sáng và bộ đầu không rút thường xuyên. Con có dùng băng niệm Phật để giúp con một phần nào, nhưng khúc thiền định của con cũng chưa được hoàn hảo. Con xin Thầy chỉ dạy để con có thể làm tốt hơn. Xin cảm ơn Thầy.

Nhiều khi gặp Đức Thầy con không dám mở miệng vì sợ mình nói sai, nên luôn tiện đây con xin Thầy chỉ dạy cho con. Trên đường tâm linh của con bây giờ Thầy thấy con nên bỏ túc bằng cách nào và làm sao để bỏ được tánh hư tật xấu để dàng hơn? Con xin đội ơn Đức Thầy và

mong là lá thư này không làm cho Thầy mệt nhọc quá nhiều.

Cuối thư con xin Đức Thầy luôn luôn trẻ và khỏe mạnh để sống mãi với chúng con, vì còn Thầy thì chúng con còn một nguồn hy vọng mãnh liệt trên bước đường tâm linh. Con xin dừng bút và xin đa tạ phúc huệ của Đức Thầy đã ban bố cho chúng con bao nhiêu năm qua .

Con của Đức Thầy,

TTNB

F V ngày 22 tháng 1 năm 2000

N B,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 9 tháng 1 năm 2000 được biết con vẫn lo cho ba má trong tuổi già và muốn giúp đỡ ba má được nghỉ ngơi theo phần tuổi còn lại, đó là niềm vui của ba má trong tuổi già. Ba không quen nghỉ ngơi nên làm lụng quanh năm phục vụ gia cang là niềm vui của ba má, để tự phát triển thực chất của chính người.

Bao nhiêu năm khó qua nhưng vẫn qua, con nhìn ba má con có thể thấy rõ việc công phu tu học của con cũng cần tiếp tục dày công nhiên hậu mới thành đạt. Cần tu thanh tịnh nhiên hậu mới thấy rõ chính mình

hơn. Đời là động. Thiên là Định. Con đã bằng lòng tu là tự giải bỏ sự động loạn từ bên trong cho đến bên ngoài. Phát triển tâm từ bi, thực hành thương yêu và xây dựng. Hiện nay con muốn báo hiếu và muốn cho ba má sống yên và tu tiến, đó là điều lành cho gia đình con.

Bao nhiêu năm qua gia đình của con đều được sự gia hộ và diu tiến của Trời Phật. Nay có Trời, có Đất, có Đạo, cuộc sống cũng được an vui, con nên thuận chiều mà tiến, không nên gây thêm trở ngại cho cuộc sống. Vị trí và việc làm của ba vẫn tạo được một vị trí tốt. Con nên và chấp nhận những gì ba đã tự tạo được từ việc nặng cho đến việc nhẹ, ba vẫn ở trong vị trí kiểm chứng và phục vụ theo khả năng sẵn có của ba. Con nên vui trong ân phước Trời ban.

Còn về việc công phu, làm Pháp Luân Thường Chuyển phải hạ lệnh đầy rún đầy ngực, tung lên bộ đầu là tạo cho khí điểu trong cơ thể và khối óc đi lên thay vì đi xuống. Tu bằng trí bằng ý mới thật là tu, chỉ có khí điểu mới hòa hợp với vũ trụ quang mà tiến hóa đi lên. Hướng đi đã vạch sẵn cho phần hồn khi lìa xác. Tất cả sẽ gom gọn trong sự thanh cao điển giới, để hiểu để minh. Người tu cần sự dày công và liên tục thì mới dệt được một Bức Tranh Trời trong nội tâm.

Con đã bỏ công không ít để đạt thành vị trí trong ngành y học nhơn gian, phục vụ người lâm nạn tại thế.

Pháp Lý Vô Vi là khứ trực lưu thanh, cần sự dày công của hành giả. Chính con đã vượt qua từ giai đoạn một mới ý thức được đạo là sự quân bình của nội tâm. Nay con đã nhận thức có Trời, có Đất, có Đạo, là bình an hơn nhiều người đã và đang sống trên mặt đất này. Tâm động vì sự tham dâm, tưởng lầm là mình chưa thông, quên đi sự kiểm chứng quá khứ từ không giới đã đến và sẽ trở về với hai bàn tay không, chẳng mang được một vật gì khi phần hồn ra đi.

Muốn nhập định thì phải dứt khoát tất cả về không. Khi nhập định, Đấng Toàn Năng sẽ ban bố sự thanh nhẹ đại bi tận độ của Ngài chuyển cho óc sáng tâm minh, chơn tình sẽ bộc phát.

Chúc con vui tiến.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

271 VN, ngày 04/01/2000

Thầy kính thương,

Hôm nay con xin được viết vài hàng kính thăm Thầy, nhân tiện báo tin cho Thầy về việc chuyển quà của Thầy và các huynh tử ở hải ngoại đến cho các em khuyết tật (câm và điếc) tại Trung Tâm Giáo Dục trẻ khuyết tật ở L T, B D.

Kính thưa Thầy, hôm chúa nhật (02/01/2000) theo yêu cầu chú thêm ba H, con và chị Mõ đã mang 1000 FF

đến cho các em ở TTGD trẻ khuyết tật do soeur N trông nom. Con được cho biết số tiền này do Thầy và huynh tỷ ở hải ngoại gửi về công quả. Soeur N vô cùng vui mừng và cảm kích khi nhận được món quà tình thương của Thầy gửi về gần như liên tục, năm nào cũng có. Riêng con cũng đã chuyển được 2 lần trong vòng hơn 2 năm. Khi chúng con đến, các em đang chuẩn bị dùng bữa cơm chiều. Các em trông vừa ngạc nhiên vừa vui mừng khi có khách lạ viếng thăm. Tuy không thể nghe chúng con nói gì, nhưng các em có lẽ đã khá quen cảnh khách viếng cho quà, nên cũng hiểu, cùng nhau nói cười, chỉ chỗ. Các em tuy khuyết tật, nhưng rất ngoan hiền và vui vẻ khi được hỏi đến dù khó khăn lắm mới hiểu ý người hỏi, nhưng các em cũng rất hồn nhiên, vui cười và nói lia lịa... bằng tay. Tuy nhiên, các em được may mắn học được chữ viết do Soeur và các chị lớn chỉ dạy, nên có lẽ sau này khi lớn lên, ra đời cũng không đến nỗi khó giao thiệp với người đời, nhờ chữ nghĩa Trung tâm này dạy lớp 1 đến lớp 5, nam 1 trường, nữ 1 trường, riêng biệt, nằm đối diện nhau. Soeur N đã tranh thủ viết cho Thầy 1 lá thư cảm ơn và chúc sức khỏe, đồng thời báo cáo về việc cứu lụt ở miền Trung với tiền Thầy và huynh T gửi về đợt trước. Nay con kèm theo chuyển để Thầy xem cùng với một vài tấm hình chụp lưu niệm với các em ở trung tâm. Nhờ những chuyến công tác như hôm nay con cũng học được nhiều điều hay, nhiều hạnh lành giúp con khai mở thêm, nhưng từ tâm còn non kém, nhất là tấm gương sáng của Thầy. Trước khi dừng bút, con kính chúc Thầy mãi vui khỏe và trường thọ để dạy dỗ, dìu dắt

tất cả chúng con trên đường khai tiến tâm linh và đạo pháp.

Kính thư,

Con, MVC

P ngày 28 tháng 2 năm 2000

C con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 4 tháng 1 năm 2000 được biết con có dịp thăm các em tại trung tâm âm đức B D và hình ảnh của soeur N rất tươi, chứng minh người đã thực hiện bác ái và xây dựng cho hậu thế an vui tiến theo nhu cầu cần thiết của xã hội, thể hiện điều lành cho nhơn sinh, trong cộng nghiệp chung.

Đến đây thì mới thấy rõ tình người sống trong tình thương và đạo đức. Thầy lúc nào cũng vui sống trong hoàn cảnh nan giải và nghèo khổ, và khai triển tình thương và đạo đức. Sự cố gắng của các em rất xúc động, tâm vốn trong sự trong lành của Trời Đất đã ân ban, đến đây mới thấy rõ tình người là quý. S N. lúc nào cũng thành tâm xây dựng cho tuổi trẻ có tương lai và tình thương phục vụ cho chung. Thành thật cảm ơn con, những gì con đã gởi cho Thầy trong lúc Thầy cần, tình thương liên hệ với Trời Đất lúc nào cũng sống

động và an vui. Mỗi người một tay thì mọi việc khó khăn cho cách mấy cũng sẽ vượt qua. Chúc con và bạn đạo vui tiến trong niềm tin thực chất.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng.

272-R ngày 26/3/2000

Kính thưa Thầy,

Con là L Đ H cùng gia đình xin kính thăm Thầy và chúc sức khỏe Thầy.

Con bắt đầu công phu từ 9/99 đến nay, vấn đề sức khỏe của con đã được tốt hơn, nhất là bệnh sưng chân do uống thuốc cao máu đã lành hẳn, mặc dầu ngày nào con cũng phải uống thuốc. Bệnh mất ngủ lo lắng, suy tư cũng đã giảm đi rất nhiều. Thưa Thầy, đó là sức khỏe của con sau một thời gian thiền. Ngoài ra, khi có giờ rảnh rỗi, con thường đến anh C để tìm hiểu thêm về PLVV.

Thưa Thầy, qua "Tôi tầm đạo", "Thượng Đế giảng chân lý" và một số băng giảng của Thầy về phần tâm linh, phần hồn, vía, con đã nắm được một phần nào. Thầy nói vía như là bà vợ trong gia đình, và chồng là hồn. Chồng có sáng suốt, đạo đức mới ảnh hưởng được bà vợ và mang lại hạnh phúc gia đình. Trong bản thể con người, vía là thể âm, nó sinh ra khi đứa bé trong bào thai đã hoàn chỉnh, mục đích là bảo vệ chăm lo phần xác

của hài nhi. Sau khi hài nhi lọt lòng mẹ, thì phần hồn mới đưa vào theo "luật nhân quả, luân hồi". Người tu thiền là tìm cách đưa phần hồn và vía (âm, dương) gần nhau, hợp nhất với nhau để tạo "xá lợi tử". Sau đó hồn sẽ nương theo xá lợi tử mà trở về nguồn cội.

Thưa Thầy, con hiểu phần hồn và vía có chức vụ trong con người như sau, không biết có đúng hay sai, xin Thầy chỉ dạy.

Khi cơ thể đòi ăn, thì phần vía thông qua phần trí để bảo đi vào bếp làm thức ăn. Nếu phần vía, trí bảo qua nhà hàng xóm bắt con gà về ăn, thì đây là nhiệm vụ của phần hồn (lượng tâm) đứng ra giải thích lẽ phải và cản ngăn. Nếu phần hồn không đủ mạnh, sáng suốt mà ảnh hưởng được phần vía thì việc trái xảy ra, thì phần hồn chịu trách nhiệm. Khi xác thân tan rã, thì phần hồn mang lối làm này về cõi Trung Giới để đợi phán xét. Thưa Thầy, con hiểu qua loa như vậy không biết như thế nào.

Thưa Thầy, gần đây, con có mượn cuốn "Đại Thừa Chơn Giáo" của Cao Đài giáo, sau khi đọc có nhiều điểm giống như Vô Vi là tinh, khí, thần. Tuy nhiên, sách giải thích rằng : "Điểm linh quang nào cũng mượn xác phàm này luyện ngưng tinh cho thành ngưng khí. Ngưng Khí là âm hợp với Ngưng Thần là dương, mới tạo được "xá lợi tử", hồn nương thánh thai để trở về. Như vậy con nghĩ là Ngưng Khí là từ Ngưng Tinh mà ra, và con người khi trưởng thành mới có ngưng khí. Tuy nhiên con đọc

trong cuốn sách "Tôi Tâm Đạo" nói cô L. mới có 4 tuổi là đã xuất vía được.

Thưa Thầy, con bị vướng mắc chỗ này :

-Vía(âm)+Thần(dương)=ThánhThai (LVVKHHBPP)

-Khí(âm)+Thần(dương)=Thánh Thai (Đại Thừa Chơn Giáo)có khác nhau không ?

Thưa Thầy, con biết rằng khi con thiền theo PLVVKHHBPP mà lại đọc các kinh sách khác, dễ làm cho tâm bị xáo trộn.

Kính thưa Thầy có thể con hiểu chuta đến nơi đến chốn, nên có vướng mắc. Vậy con có nên chỉ chú ý về phần hành, còn phần giải thích không đặt nặng lắm không ?

Lần nữa con xin chúc sức khỏe Thầy và mong nhận được thanh điển của Thầy.

Con,

L Đ H

Sydney ngày 20 tháng 4 năm 2000

Đ H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 26 tháng 3 năm 2000, được biết con đang tìm hiểu nguyên lý tu học cấu trúc bởi siêu nhiên. Có hồn có vía, khi giáng lâm làm người có âm có dương. Sống và thực hành trong nóng

lạnh và trật tự của Càn Khôn Vũ Trụ. Hồn và vía chia ra nhiệm vụ như sau: bên ngoài có hình và bóng dính liền với nhau, phân định rõ rệt vị trí khác nhau. Mỗi phần một tiến trình khác nhau, thành ra luật nhân quả của mỗi hành giả tại mặt đất hội tụ thành luật lệ, soi sáng cho mỗi tâm linh phát triển tùy theo điển giới nhận được theo môn pháp đang hành.

Hướng thượng hội tụ mới chung hành trong sự sáng suốt sẵn có. Phân tách nguyên lý cấu trúc từ siêu nhiên mà hình thành, điều là do điển thanh tịnh của Càn Khôn Vũ Trụ liên hệ với chơn tâm thanh tịnh mà hành. Càng tu càng thanh tịnh thì tâm thức sẽ trong lành, bớt động, liên hệ với ánh sáng của Trời Đất. Nguyên lý tròn vo và tiến hóa theo định luật. Phần trí tuệ phân giải sau sự kích động và phản động của tình đời. Nhân lành do phần hồn tạo thành phải mang theo sau khi lià xác. Thực thi sai luật Trời thì phải gánh chịu từ kiếp này cho tới kiếp khác. Hoàn cảnh kiếp này chứng minh việc làm của kiếp trước rất tinh vi không thể than thở và chạy chối được. Tu ở kiếp này đạt được sự quân bình điển quang trong nội tâm thì kiếp tới sẽ được an nhàn hơn để tiếp tục tu.

Chúc con vui hành thanh tịnh.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

273 A, ngày 4/10/1998

Kính gửi Đức Thầy,

Con có vài hàng kính chúc Đức Thầy sức khỏe. Đã nhiều lần con định biên thư trình bày tâm sự của con, mà đôi lúc con nghe Đức Thầy không khỏe nên con ái ngại. Vừa qua đọc thư Đức Thầy cho hay bây giờ rất khỏe, nên con mạnh dạn biên thư này, kính mong Đức Thầy giúp cho con được khai thông.

Từ khi con còn ở VN, sống chung trong một ngôi nhà có người bà con chơi đùa ngải, gia đình chúng con thường hay bệnh. Riêng con thì thỉnh thoảng. Nhiều khi đang khỏe mạnh, tự nhiên có những luồng điện nóng đến và như đốt con, làm cho con bị nóng rồi lã người, trạng thái bị hút điện, da bị khô; khi đó người bị sút cân, sau vài ngày lại bình thường. Sau khi qua Mỹ, trạng thái đó vẫn đến với con như vậy. Mấy lúc này con cũng bị như con đã kể trên, như bị áp đảo nặng ngực và nóng, ù cả tai, nghe tim đập nơi lỗ tai, và còn có khi tim đập trong đầu. Những lúc như vậy con thấy sút cân.

Kính thưa Đức Thầy, đó có phải là ảnh hưởng của đùa ngải không? Con vẫn uống chanh. Kính xin Đức Thầy giúp cho con được khai thông. Thường con làm chiếu mình ban đêm, con hay bị đấm lộn, như vậy con có bị ảnh hưởng hay bị xáo trộn? Từ trường điện năng trong người của con bị nghẹt không? Xin Đức Thầy giúp cho con được làm chiếu mình đúng, để kinh mạch khai

thông. Còn PLTC thì lâu lâu con cũng được nhẹ nhàng, đôi lúc cũng ghệt nữa. Như vậy có phải tại việc làm của con nặng nhọc không? Con xin đa tạ Đức Thầy.

Nhân tiện hôm nay con cũng xin tâm sự với Đức Thầy một câu chuyện mà hơn mấy năm qua con cũng lận đận. Không hiểu tại sao, những lúc con vào bất cứ hàng xưởng nào con cũng bị để ý hay bị nhận diện rất nhanh, từ chủ hàng, phó, hay manager hay nhân viên. Khi con nhận việc là những người đó đi kiểm ra nơi con đang làm việc, và hằng ngày họ cứ đứng ngó. Đôi lúc con đi chợ hay đi phố thì cũng bị những người dừng lại ngó. Những lần như vậy, con cảm nhận từ trường của họ, khi thì mát, khi thì buồn, khi thì đau khổ, không biết họ muốn gì. Thấy con là họ bị hút. Nhiều khi con phải đổi hàng hoài vì lo sợ. Những lúc như vậy, trong hàng họ cũng bàn tán; con niệm Phật mà không hết. Ngoài ra bản thể của con rất dễ bị mất điểu khi gặp nói chuyện với ai. Kính Đức Thầy giúp cho con cách nào để bảo vệ. Con xin đa tạ.

Sau đây con trình bài thêm một việc nữa: Chú Đ có mua giùm con một lô đất tại Long Điền, gần thiên đường H HTQ, cách nhau khoảng 300 m. Gia đình chúng con kính xin Đức Thầy cho phép chúng con sau này được trở lại VN, sống quây quần với nhau, gần gũi bạn đạo thân quen, để luôn có sinh hoạt chung, ảnh hưởng tốt cho việc tu học, sửa, được liên tục. Vài hàng kính chúc Đức Thầy nhiều sức khỏe.

Kính bái,
MC

L V, ngày 18 tháng 10, năm 1998

MC,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 4/10/98 được biết con muốn dọn về VN sống gần bạn đạo, là điều lành của người tu muốn có ngày sống chung trong tinh thần bạn đạo. Con đã có pháp trong tay, ở trong giai đoạn này chỉ có thực hành để nhận thức rõ diệu pháp mà tu, không nên nghĩ về chuyện bùa phép mà tự hại thần kinh khối óc, càng ngày càng suy yếu. Niệm Phật để duy trì sự quân bình của bộ gan. Không nên nghĩ đến sự phá quấy của người khác, xâm chiếm tâm thân mà tạo khổ cho chính mình. Có duyên phước, con mới được quân bình, sẽ không nhận bất cứ luồng điện nào tấn công. Chỉ niệm Phật khai triển nội thức của chính mình là cần thiết. Thần kinh suy yếu, hay sợ sệt những điều không cần thiết. Niệm Phật là rất cần thiết cho tâm lẫn thân. Dũng mãnh tu đi, sẽ giải quyết mọi sự lo âu không cần thiết. Sự nóng từ bộ gan phát ra, làm toát mồ hôi, điều đó chứng minh bộ gan đang bất ổn, vì sự lo âu bất chánh, không trụ được điện và đang bị phân tán. Con nên ra tiệm health food, mua chlorophyll uống để bộ gan được mát và bình an.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

274- C Đ, ngày 30/1/2000

Kính thưa Đức Ông Tám,

Con là N A T ở L A xin Ông Tám giúp vì cuộc đời của con quá nhiều khổ đau, bất hạnh ...

Con đã biết đạo từ lâu nhờ những người đã theo pháp của Ông Tám, nhưng vì bệnh tật và nghiệp quá nặng, nên chuta đủ sức hành pháp của Ông Tám được, nhưng hằng ngày con vẫn thường niệm Phật và cầu xin Ông Tám hộ độ tai qua nạn khỏi ...

Những ngày gần đây, con bị thêm một cú "sốc" về tâm lý rất nặng về mặt tình cảm vợ chồng, con sợ mình không đủ sức vượt qua nỗi đau này, nên viết thư tha thiết cầu xin Đức Ông Tám giúp đỡ giúp con, chỉ sợ mình đạo chưa thành mà mất đi thì uổng cho một kiếp con người.

Vậy con xin Ông Tám giúp con giải quyết chuyện gia đình vợ chồng con được tốt đẹp, cho vợ con sửa đổi tánh tình, trở thành người tốt. Con có nhiều nghi vấn về lòng chung thủy của vợ con, nhưng chưa đủ bằng chứng. Con xin Ông Tám đừng dẫu con, để con phải sống trong sự lừa dối của người vợ; thà biết trước để chuẩn bị tinh thần, đủ sức chịu đựng, tìm cách giải quyết, nếu sau này

mới biết thì mọi chuyện đã quá trễ, lúc đó con sẽ không chịu nổi.

Đã nhiều năm con cũng có rất nhiều khổ đau, nhưng con ráng chịu đựng, không dám viết thư sợ phiền đến Ông Tám, nhưng hôm nay con không đủ sức chịu đựng nên van xin Ông Tám, bởi vì sự đau khổ kéo dài sẽ làm con người chết dần, chết mòn chắc Ông Tám cũng hiểu.

Cuối cùng, con xin cầu chúc cho Ông Tám luôn khỏe mạnh, sống lâu để giúp cho đời bớt khổ; đạo được mở rộng đến mọi người giúp nhân loại sống trong hòa bình, hạnh phúc.

*Con,
N A T*

Melbourne, ngày 31/3/2000

A T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 30/1/2000 được biết con đang nghi ngờ về tình cảm của vợ con, rất lo âu và bận tâm mà không giải quyết được.

Con đã biết niệm Phật, niệm, thường niệm và vô biệt niệm thì đại trí của con sẽ được mở, thì mọi việc sẽ dễ tha thứ và thương yêu. Tổ ấm gia đình do Thượng đế

ân ban. Nay con nên nhịn nhục hướng tâm về chư Phật để dứt khoát và buông bỏ sự eo hẹp, thì mọi việc sẽ tốt tươi, tâm hướng dâng Trời Phật thì sẽ có cơ hội rộng mở trong sự thanh cao của Trời Phật. Muốn thực hành như đạo thì phải mở rộng tâm xem xét, không nghi kỵ tạo động cho gia cang. Thành tâm niệm Phật tận độ quần sanh và gia cang bình an.

Vạn sự trên đời là không, hoa nào cũng phải héo và tan rụi, sau khi được như sanh tận hưởng màu sắc của Trời Đất ân ban. Một thời gian rồi cũng chán, sắc bất thị không, không bất thì sắc, thời như kiến ngũ uẩn giai không, chẳng có gì là trường cửu và của chính ta cả, cuối cùng cũng sẽ về không! Cần hưởng sự thanh nhẹ của Đấng Toàn năng mà sống. Con nên tận hưởng những gì của Trời đất ân an và vui trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

275- Kính Thưa Đức Thầy,

Đầu thơ với lòng cảm kính, con xin phép được đánh lễ Đức Thầy trong tâm và cầu mong ơn trên phù hộ cho Đức Thầy luôn luôn mạnh khoẻ.

Kính thưa Đức Thầy, tên con là H kính trình lên thầy 1 việc như sau:

Kính thưa Thầy con có người con trai lớn tên N X năm nay 68 tuổi (tuổi Quý Dậu) hiện nay đang lâm trọng bệnh (ung thư phổi) cháu đã vào nhà thương được 10 ngày, bác sĩ cho biết kết quả: không mổ được chỉ cho thuốc rồi về nhà.

Con kính xin Đức Thầy cứu độ cho cháu được qua khỏi. Con xin cảm tạ Đức Thầy. Một lần nữa con cầu nguyện ơn trên hộ trì Đức Thầy thêm sức khoẻ và tuổi thọ.

Bác H,

Ông tu ông đắc bà tu bà đắc, tùy luật nhân quả mà tiến. Mẹ tu bao nhiêu thì con sẽ được nhờ bấy nhiêu. Trời Phật không thể sửa luật như quả được. Bác nên thông cảm, cuộc sống làm người ai cũng bị giới hạn. Bác là người có quyền cầu xin và hướng tâm cho con trai sớm thoát nạn. Chơn thành tu tiến là rất cần thiết trong giai đoạn này. Chúc bác thành tâm tu tiến.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng

276 C T, ngày 14/3/1998

Thân gửi H L và gia đình thân thương,

Anh nhờ em giải đáp hoặc hỏi ông Tám trả lời gấp giùm cho anh :

- Hít thở nằm và ngồi bằng bụng. Tập thể dục hít bằng ngực như vậy có bị ảnh hưởng gì hay không? Hoặc không nên tập thể dục ?

- Hít thở ngồi không dẫn tư tưởng theo hơi thở, hít thở nằm có vậy không ?

- Luyện tập công phu của anh thời gian qua không biết đốc mạch và nhâm mạch được khai thông chưa? Có cảm nhận nào để cho mình biết đã hoặc chưa khai thông? Có cảm nhận nào cho mình biết khi công phu có điển hay không có, hoặc có nhiều hay có ít?

- Pháp "Mật Niệm Bát Chánh" theo sách muốn luyện chỉ dành cho hành giả có điển, vậy anh có thể luyện được không? Còn Chân Động Lục Lục Tự Di Đà ta có dành riêng thời gian để hành pháp này hay không? Và khi hành pháp này ta có dẫn tư tưởng 6 chữ Lục Tự Di Đà theo 6 Luân Xa chỉ dẫn trong sách không? Từ trước đến giờ anh chưa hành 2 pháp này, vậy anh có nên thực hành 2 pháp này không?

Nếu có gặp ông Tám nhờ em trình bày rằng đối với PLBBKHHBPP anh là người cô đơn, đúng hơn là người mù mò mẫm mà đi tìm ánh sáng, đã quyết tâm đi tìm ánh sáng mà không được ai dìu dắt ra khỏi đường hầm âm u đen tối. Đôi khi anh tự hỏi mình hành pháp có

đúng không ? Có trật chỗ nào không ? Nếu có trật anh cũng không biết đâu mà sửa. Vì thế anh muốn có sự giúp đỡ của ông Tám, làm sao cho anh biết làm đúng hay sai. Nếu sai chỗ nào nhờ chỉ dẫn để làm lại cho đúng. Có dịp về VN em cho anh xin 2 cuốn Phép Xuất Hôn và Mơ Duyên Quái Mạng của ông Tư. Nếu có những sách nào liên quan tới khoa học Vô Vi pháp em gửi thêm cho anh, để anh đọc trao dồi thêm kiến thức.

Kính chào,

L K Đ

Montréal, ngày 28/6/98

K Đ,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 14/3/98 được biết con hành không đúng pháp. Muốn công phu phải đọc rõ cuốn Thực Hành Tự Cứu, và băng video chính bản thân của Thầy đã thực hành chỉ dẫn rõ rệt.

Hít thở: Lúc sơ sanh, chúng ta hít thở bụng. Người mới tu cần giải độc tố từ trong gan cho đến bộ ruột qua hơi thở, gọi là Pháp Chiếu Minh trong vòng 6 tháng và Soi Hồn như sách đã dạy. Sau sáu tháng cũng phải Soi Hồn và hành Pháp Luân Thường Chuyển, tức là hít nguyên khí lên thẳng từ thần kinh xương sống lên bộ đầu, khi vô và ra không gián đoạn. Hít vô đầy rún, sức

ép chuyển qua thận, và từ thận khí lên thẳng từ thận kinh xương sống lên bộ đầu khối óc. Điện chạy thông từ xương khu đi vòng lên bộ đầu tới môi, gọi là Đốc Mạch, từ môi dưới xuống đến hội âm dưới hòn giải, trung tim giữa bộ sinh dục gọi là Nhâm mạch. Nhâm Đốc tương thông thì hai luồng điện chạy vòng cơ thể vòng quanh tiểu thiên địa, liên hệ với càn khôn vũ trụ. Khối óc sẽ được thanh tịnh và sáng suốt, lúc nào cũng hướng tâm đi lên thay vì đi xuống. Dục hại thể xác. Cần thời gian thực hành đứng đắn thì sẽ cảm nhận được luồng điện chuyển chạy và trụ ngoại và lo tu tiến thay vì loạn động. Niệm Nam Mô A Di Đà Phật là để tự mở đại trí hướng về thanh tịnh mà tu.

Giờ công phu bắt đầu từ 11 giờ đêm trở đi là giờ trời đất thông khai. Thiền càng lâu càng tốt. Một giờ tham thiền nhập định là một giờ thu điện năng của vũ trụ mà sống, sau giờ thiền đứng đắn thì mặt mày sẽ được tươi vui. Sau pháp Soi Hồn, bộ đầu sẽ rút theo chiều hướng phát triển của khối óc khác nhau, gọi là Hà Đào Thành, luồng điện sẽ phát triển từ bộ đầu trở đi, hòa hợp với thanh quang của vũ trụ mà tiến. Nghe tiếng o o là xuất phát từ bộ gan, lần lần sẽ bớt nóng tánh.

Nằm hít thở cảm thấy bộ đầu chuyển chạy, chứng minh điện đã bắt đầu hội tụ, chuyển chạy sửa tướng tùy theo duyên đạo thực hành. Ê ê là tốt, không sao. Cảm nhận như có gió là điện. Nhờ sự hít thở bằng bụng, điện mới chạy rần rần.

Sau khi cảm thức được điễn chạy trên bộ đầu mới bắt đầu niệm Bát Chánh bằng :

- niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ môi trên đến đầu mũi, tính 1.

- niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ đầu lỗ mũi đến trung tâm chơn mày, tính 2.

- niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ trung tâm chơn mày đến giữa trán, tính 3

- niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ giữa trán đến mỏ ác, tính 4

- niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ mỏ ác đến trung tim bộ đầu, tính 5

- niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ trung tim bộ đầu đến ngọc chẩm ký ức, tính 6 ...

Từ Ngọc Chẩm đến Hiệp Tích, (lấy tay đưa ra sau, đụng ngay chính giữa gọi là Hiệp Tích), nơi đó hội tụ luồng điễn của bộ ruột, qui về một mối. Lúc nhập định như tắt thở, nhưng nơi đó vẫn làm việc. Khi nhập định, đổ ngủ, hầu như không còn thở bằng mũi nữa. Thức chuyển từ Hiệp Tích vẫn sống. Trong thanh tịnh nhập định, niệm bát chánh để kiểm soát đã chạy đến đâu, từ Đốc Mạch đi lên, khoảng từ 6 giờ đến 10 giờ tối. Phương pháp tu thiền Vô Vi là tự phát triển luồng điễn cơ tạng cho đến nội tâm, hiệp khí cùng Trời Đất, dững mãnh hành pháp tu tiến.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh và trật tự.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

277- TP HCM, ngày 6 tháng 10 năm 2000

Kính Ông Tám,

Con tên L A, con bà Đ K L, kính lời thăm ông Tám, bà Tám và cô Tuyết được nhiều sức khỏe. Kế đó con xin cảm ơn Ông Tám đã giúp đỡ mẹ con và gia đình con.

Con không biết địa chỉ của quý đạo hữu đã giúp đỡ gia đình con nên con không thể viết thư cảm ơn từng người được. Kính xin Ông Tám cho đăng, giúp con trên tuần báo "Phát Triển Điển Năng" :

Quý đạo hữu : cô H G, cô H L, bà L, bà H, bà T, chú T, anh T H, anh V T S, chị A, cô H (TV Q T), cô H và các quý đạo hữu bên Úc.

Hiện tại mẹ con đã khá hơn bên phần liệt chân, đã co lên co xuống chậm chậm được, tay hơi nhích nhẹ; chỉ có trí nhớ là chưa phục hồi nhiều, có lúc nhớ lúc không, lúc biết người quen, lúc thì không biết. Sau khi xuất viện mỗi ngày mẹ con đều phải chạy điện và tập vật lý trị liệu.

Sau cùng con xin thay mặt gia đình chân thành cảm ơn Ông Tám và quý đạo hữu đã giúp đỡ gia đình con vượt qua cơn hoạn nạn. Con cũng kính xin Ông Tám giúp cho mẹ con và con vài lời khuyên bảo.

Kính thư,

Con, N T L A

Atlantic City, ngày 13/10/2000

L A,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 6/10/2000 được biết mẹ con đã thoát nạn. Mỗi tai nạn xảy ra đều ở trong luật nhân quả.

Ông ngoại của con lúc nào cũng không thích người lợi dụng và cầu xin. Mẹ con có lòng giúp đỡ người khác và cũng lợi dụng tình thế kiếm tiền để sống, cho nên phải bị nạn. Có đụng, có hiểu; có hiểu thì phải có nạn, không nên tiếp tục. Cần tự tu tự tiến, không nên nhờ thiêng liêng sẽ có hại về sau.

Còn về phần con thì phải trung hiếu với cha mẹ, thì mới tiến được. Ông Tám có bao nhiêu lời và chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

Số 278 Ngày 12/4/1999

Kính thưa Thầy,

Con tên là Q, là em của chị V K ở M., con hiện đang sống ở Việt Nam. Chị K có cho con địa chỉ email của Thầy để con liên lạc. Con biết Thầy và pháp tu này từ

trước 1975, lúc đó con mới 15 tuổi. Con có thực hành 1 thời gian, nhưng sau vì lo sinh kế nên con ngưng, nhưng thật lòng con lúc nào cũng nghĩ rằng nếu cuộc đời mình không tu, thì chẳng có gì là có ý nghĩa nữa, tiền tài vật chất rồi thì cũng sẽ mất đi. Nay con đã 40 tuổi rồi, và bây giờ mới có cơ duyên được nói chuyện với Thầy, con mong Thầy sẽ cho con 1 lời khuyên để con lấy đó làm phương châm mà tu tập.

Con biết Thầy rất bận rộn nên không dám viết nhiều, con xin dừng ở đây. Rất mong thư Thầy.

Con, N Q

Ngày 13/4/1999

N Q,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 12/4/1999 được biết con đã nhờ đời thay đổi từ có đến không và từ thuận tới nghịch, nên có phần nào thức tâm, bớt đi sự tham dâm và muốn được tu. Chị V K đã từng nếm qua sự cay đắng ngọt bùi của tình đời đen bạc mới dốc lòng tu sửa đến ngày nay. Nhân dịp con được gần chị nên bàn bạc về phương pháp thực hành của chị đã dày công thực hành. Mọi người có Trời có Đất có Đạo mà không hay, tự phung phí điển năng của chính mình, quên đi phần hồn là chủ của thể xác, tạo

loạn khó tu, lòng từ biến mất. Khổ!khổ ! khổ! mới
bằng lòng bước vào biên giới của Phật Pháp mà tu.

Chúc con vui tiến,

Quý Thương,

Lương Sĩ Hằng

Số 279 Kansas City, ngày 30/10/1998

Kính thưa Thầy,

Sau hai mươi mấy năm cách biệt con được ân phúc gặp lại Thầy trong khóa sống chung ở Washington năm ngoái, và năm nay ở Cali. Năm ngoái gặp Thầy con vui mừng hơn hở, vui tươi suốt những ngày bên Thầy, bên bạn đạo. Con đã được sống những ngày thật hồn nhiên. Năm nay con lại được gặp Thầy và bạn đạo. Con thật vui mừng và tạ ơn Bề Trên đã ban cho con ân phúc được gặp lại Thầy trong kỳ này. Nhưng thưa Thầy, con không hiểu sao, hai ngày gần Thầy lòng con luôn thổn thức. Nghe Thầy nói, lòng con muốn khóc, và con đã khóc nhiều trong buổi bế mạc. Thầy rất từ bi đối với chúng con, thương chúng con, thấy chúng con khó khăn là Thầy thương xót. Thấy Hội Ái Hữu Vô Vi Nam Cali khó khăn tài chánh, Thầy đã giúp từ quỹ cứu trợ của Thầy, tiền do Thầy tiết kiệm, dè xẻn mọi thứ.

Nay con, nhờ ơn Trên còn có thể đi làm, có đồng ra đồng vào, con xin gửi đến Thầy để Thầy bớt hao hụt quỹ cứu trợ của Thầy cho những người nghèo khổ ở VN.

*Thưa Thầy, con cúi xin Thầy cho chúng con, những bạn đạo đang ở Hoa Kỳ, mỗi năm được gặp Thầy một lần. Chúng con nguyện cố gắng tu tập, vâng theo lời răn dạy của Thầy, noi gương Thầy để phụng sự nhân loại.
Con kính lạy Thầy.*

*Con,
T Q C*

A C, ngày 10/11/98

Q C,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 30/10/98 được biết con vẫn có dịp may tái ngộ Thầy hai lần tại xứ người. Con rất lấy làm hãnh diện cho người VN hải ngoại, chịu ăn năn sám hối chịu tu, hy sinh đóng góp cứu độ qua mọi hình thức sẵn có. Chịu tu là không hoang phí của trời đất, từ vật chất cho đến phần hồn đều được tự cứu, xây dựng tâm linh là một kỳ công.

Kỳ này con gặp được Thầy lại thốn thức khóc nhiều qua những cảm thức giữa Thầy và con. Đó là dịp may cho con giải được một phần nghiệp tâm. Nhiệm vụ của mỗi con người phải biết hy sinh vì người kế tiếp, thì cơ Trời mới dứt bớt hỗn loạn. Việc làm tuy nhỏ, mà làm nhiều sẽ lớn, tùy nơi sự đóng góp hình thành. Chúng ta

nghèo nhưng tâm của chúng ta là vô cùng, chịu xây dựng thì mọi việc sẽ được tốt ở tương lai.

Thầy ra đây một thân một mình, nhưng dày công cũng xây dựng được một số bạn đạo chịu tu sửa, tạo phước duyên cho hậu thế. Mỗi người hiểu được nguyên lý của sự sống gắn liền với luật nhân quả sẽ được an vui.

Nay con có dịp nhìn lại người xưa, vẫn thấy không thay đổi. Tình ta mang một sức chịu đựng, là sự sống trong có có không không, tự xây dựng niềm tin bất diệt của phần hồn mà tiến hóa.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Số 278 Ngày 12/4/1999

Kính thưa Thầy,

Con tên là Q, là em của chị V K ở M., con hiện đang sống ở Việt Nam. Chị K có cho con địa chỉ email của Thầy để con liên lạc. Con biết Thầy và pháp tu này từ trước 1975, lúc đó con mới 15 tuổi. Con có thực hành 1 thời gian, nhưng sau vì lo sinh kế nên con ngưng, nhưng thật lòng con lúc nào cũng nghĩ rằng nếu cuộc đời mình không tu, thì chẳng có gì là có ý nghĩa nữa, tiền tài vật chất rồi thì cũng sẽ mất đi. Nay con đã 40 tuổi rồi, và bây giờ mới có cơ duyên được nói chuyện với Thầy, con

mong Thầy sẽ cho con 1 lời khuyên để con lấy đó làm phương châm mà tu tập.

Con biết Thầy rất bận rộn nên không dám viết nhiều, con xin dừng ở đây. Rất mong thư Thầy.

Con, N Q

Ngày 13/4/1999

N Q,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 12/4/1999 được biết con đã nhờ đời thay đổi từ có đến không và từ thuận tới nghịch, nên có phần nào thức tâm, bớt đi sự tham dâm và muốn được tu. Chị V K đã từng nếm qua sự cay đắng ngọt bùi của tình đời đen bạc mới dốc lòng tu sửa đến ngày nay. Nhân dịp con được gần chị nên bàn bạc về phương pháp thực hành của chị đã dày công thực hành. Mọi người có Trời có Đất có Đạo mà không hay, tự phung phí điển năng của chính mình, quên đi phần hồn là chủ của thể xác, tạo loạn khó tu, lòng từ biến mất. Khổ!khổ ! khổ! mới bằng lòng bước vào biên giới của Phật Pháp mà tu.

Chúc con vui tiến,

Quý Thương,

Lương Sĩ Hằng

279 Kansas City, ngày 30/10/1998

Kính thưa Thầy,

Sau hai mươi mấy năm cách biệt con được ân phúc gặp lại Thầy trong khóa sống chung ở Washington năm ngoái, và năm nay ở Cali. Năm ngoái gặp Thầy con vui mừng hơn hở, vui tươi suốt những ngày bên Thầy, bên bạn đạo. Con đã được sống những ngày thật hồn nhiên. Năm nay con lại được gặp Thầy và bạn đạo. Con thật vui mừng và tạ ơn Bề Trên đã ban cho con ân phúc được gặp lại Thầy trong kỳ này. Nhưng thưa Thầy, con không hiểu sao, hai ngày gần Thầy lòng con luôn thổn thức. Nghe Thầy nói, lòng con muốn khóc, và con đã khóc nhiều trong buổi bế mạc. Thầy rất từ bi đối với chúng con, thương chúng con, thấy chúng con khó khăn là Thầy thương xót. Thấy Hội Ái Hữu Vô Vi Nam Cali khó khăn tài chánh, Thầy đã giúp từ quỹ cứu trợ của Thầy, tiền do Thầy tiết kiệm, dè xẻn mọi thứ.

Nay con, nhờ ơn Trên còn có thể đi làm, có đồng ra đồng vào, con xin gởi đến Thầy để Thầy bớt hao hụt quỹ cứu trợ của Thầy cho những người nghèo khổ ở VN. Thưa Thầy, con cúi xin Thầy cho chúng con, những bạn đạo đang ở Hoa Kỳ, mỗi năm được gặp Thầy một lần. Chúng con nguyện cố gắng tu tập, vâng theo lời răn dạy của Thầy, noi gương Thầy để phụng sự nhân loại.

Con kính lạy Thầy .

Con,

T Q C

A C, ngày 10/11/98

Q C,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 30/10/98 được biết con vẫn có dịp may tái ngộ Thầy hai lần tại xứ người. Con rất lấy làm hãnh diện cho người VN hải ngoại, chịu ăn năn sám hối chịu tu, hy sinh đóng góp cứu độ qua mọi hình thức sẵn có. Chịu tu là không hoang phí của trời đất, từ vật chất cho đến phần hồn đều được tự cứu, xây dựng tâm linh là một kỳ công.

Kỳ này con gặp được Thầy lại thốn thức khóc nhiều qua những cảm thức giữa Thầy và con. Đó là dịp may cho con giải được một phần nghiệp tâm. Nhiệm vụ của mỗi con người phải biết hy sinh vì người kế tiếp, thì cơ Trời mới dứt bớt hỗn loạn. Việc làm tuy nhỏ, mà làm nhiều sẽ lớn, tùy nơi sự đóng góp hình thành. Chúng ta nghèo nhưng tâm của chúng ta là vô cùng, chịu xây dựng thì mọi việc sẽ được tốt ở tương lai.

Thầy ra đây một thân một mình, nhưng dày công cũng xây dựng được một số bạn đạo chịu tu sửa, tạo phước duyên cho hậu thế. Mỗi người hiểu được nguyên lý của sự sống gắn liền với luật nhân quả sẽ được an vui.

Nay con có dịp nhìn lại người xưa, vẫn thấy không thay đổi. Tình ta mang một sức chịu đựng, là sự sống trong có có không không, tự xây dựng niềm tin bất diệt của phần hồn mà tiến hóa.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

280 TPHCM, ngày 10/12/1999

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con xin kính chúc Thầy được dồi dào sức khỏe, thân tâm thường lạc. Con tên P K A, sinh năm 1977, tỉnh B T. Hôm nay con có đôi dòng tâm sự gửi đến Thầy, kính xin Thầy phân giải, giúp con.

Nhà con có 10 anh em, 7 gái, 3 trai. Con là con trai út nên được gia đình ưu tiên cho ăn học. Các anh chị của con có người lập gia đình, có người nên danh nên phận như: giáo viên, bác sĩ, dược sĩ ... Riêng chị thứ ba sống độc thân để lo cho cha mẹ và các em ăn học. Tính con rất nghịch, nhưng sao từ nhỏ con đã không thích đám tiệc, vì con thấy nơi đó dù đông vui, nhưng thiếu sự chân thành xây dựng cho nhau. Đa số họ chỉ lo chuyện thị phi, nhậu nhẹt say sưa, rồi gây gỗ mất lòng hàng xóm. Con rất thích nghe băng kinh, giảng pháp và những băng nhạc buồn thời chiến. Giữa năm lớp 9, con đã trốn nhà ra tận Vũng Tàu để xin đi tu, nhưng quý Thầy bảo rằng

con còn đang học nên học hết cấp III để tiện cho việc nghiên cứu Phật học sau này. Gia đình con lúc đó cũng không giận con mà chỉ sợ con không đủ dũng chí trên con đường tu học.

Lên cấp III, con đã được vào học trường chuyên của tỉnh. Lúc này con lại tập tành yêu đương, nhậu nhẹt cùng tụi bạn. Suốt 3 năm cấp III, tâm con động loạn vô cùng, con thương nhiều người, nhưng sao người nào thương lại con thì con sợ và không dám nghĩ tới nữa. Sau khi đậu vào đại học Ngoại Thương thì con rất vui vì gia đình đã hài lòng và bạn bè đồng ủng hộ. Nhưng sau đó một năm, bắt đầu năm 1996, thì con bị bệnh rất nặng: vừa đau thân, vừa nhức mình, các hạch ở khắp người đều nổi đốm đỏ, càng ngày càng to, làm sốt cao, cứng cơ, đầy hơi.. Người chị làm bác sĩ dẫn con đi trị bệnh khắp nơi, uống thuốc, xét nghiệm rất nhiều, nhưng bớt được vài hôm, rồi lại như cũ.

Suốt thời gian đó, tinh thần con suy sụp rất nhiều, vì bệnh không hết, vì gia đình gặp khó khăn, hai mắt hoa lên không học được và rất khó nhớ bài. Sau khi học xong giai đoạn I thì con bị thi rớt, phải chờ năm sau thi lại. Suốt ngày con chỉ lang thang nơi công viên, khi ngồi quán cà phê, rồi sau lại thích đi chùa. Đến chùa nào con cũng khẩn xin được gặp thuốc hay, được gặp mình sư để học đạo. Ít lâu có người dẫn con đến nơi chữa bệnh bằng trứng gà và thuốc nam. Ở đây có các vị về mượn xác một người nữ rồi xưng là Ngọc Hoàng Thượng Đế,

Diêu Trì Kim Mẫu, Phật Thích Ca, Phật Di Lạc....xuống cứu thế độ đời. Các vị đó thường nói thiên cơ, rồi nói trước những người sắp bị nạn và soi căn. Người nào có nạn phải cúng tiền thế mạng, có khi vài chục, vài trăm, hoặc vài triệu đồng. Các vị nói con bị bệnh bà thủy, nên đưa con xuống Phan Rang để chữa. Con phải ở đó cả tuần uống thuốc viên, uống bùa, đeo dây ngũ sắc...Khi về nhà phải cúng tế bà thủy. Dần dần con cũng rất tin các vị ấy, rồi mượn tiền để giải nạn. Khi con không đủ tiền để tiếp tục "hiếu trung" và "qua cơn thử thách" như các vị đó bảo, rồi thất hứa bạn bè, con rất buồn chán cho số phận của mình, đêm đêm thường thao thức và khóc một mình. Tình cờ con anh H, người chủ nhà con đang trọ, cũng là người rất thân tình với xác nữ và các vị đó, nói về Thầy và việc anh ấy đạt được nhiều ấn chứng khi thực hành PLVV. Sau này vì hoàn cảnh khó khăn nên dần dần anh ấy bỏ pháp. Lúc đó con rất sung sướng vì đã gặp được một phương pháp tu rất hợp với tâm ý của mình. Con có gặp chú Tư L và chú Tù dẫn con đến dự buổi chung thiền với bạn đạo nhân ngày giỗ ông Tư năm 1998. Sau ngày đó, tâm thức con gần như đã thay đổi hẳn. Con gặp lại một số bạn học cũ và quyết tâm chỉ đi theo PLVV dù gặp bất cứ trở ngại nào. Mặc dù trước đó các vị đó đã cảnh báo con rất nhiều về những đại nạn của con nếu con không lui tới đó nữa. Không biết có phải vì lý do đó mà chưa đầy 10 ngày là cha con đột ngột qua đời do chứng nhồi máu cơ tim.

Gần đây con biết thiên đường của bác H, rồi con gặp chú N N, chú C, cô M... và rất đông bạn đạo Vô Vi ...

Sau khi thi giai đoạn lần II, vẫn bị thiếu nửa điểm như lần đầu nên trường chỉ cho con học tiếp lớp tại chức ban đêm. Khi đó con rất buồn và quyết định bỏ hết việc học hành về quê tịnh thân tu .

Ngày 04/09/1999 âm lịch con đã xuống tóc và nhất định về quê. Nhưng mẹ con tỏ ý không hài lòng vì gia đình đã dồn hết tâm huyết vào sự thành đạt của con. Rồi nhiều bạn đạo cũng khuyên con nên tiếp tục đi học và để tóc lại mới có cơ hội "học bài" nhiều hơn, mau tiến trên đường tu học. Thật sự từ ngày thực hành PLVV đến nay con đã có sự thay đổi rất nhiều về tâm lẫn thân, con đã ăn chay, nhưng đôi khi gặp những tình huống khó tránh nên con đành phải ăn mặn. Những khi ấy con rất khó công phu và tâm thức động loạn rất nhiều. Nhiều khi con vì lý do này lý do khác nên phải ăn cơm gần giờ công phu làm con không thể ngồi được đúng giờ. Con tự xét thấy mình thiếu dũng chí, thiếu sáng suốt nên đã làm chậm trễ cho sự tu học của mình. Con xin tạ lỗi cùng Thầy và Trời Phật. Từ đây con sẽ cố gắng dũng mãnh tu sửa mình hơn.

Con có những điều khó xử xin phân tỏ cùng Thầy :

- Con cần phải làm gì để báo đáp được công ơn sanh dưỡng của cha mẹ và gia đình một cách sáng suốt nhất. -

Con có nên để tóc và đi học lại như nhiều người bạn đạo đã khuyên không ?

- Con có nên lui tới nhà xác nữ và nhà anh H nữa không để tỏ lòng biết ơn và lễ nghĩa. Trước kia họ rất thương con trong suốt thời gian con ở nhà anh H.

Hôm nay con có được cơ hội bày tỏ những điều mà con không biết phải nói cùng ai. Con xin hứa sẽ tu hành thật tốt để có cơ hội gần Thầy. Con xin kính chúc Thầy được nhiều sức khỏe. Con xin tạ ơn Thầy

Con, P K A

Fountain Valley, ngày 20 tháng 1, năm 2000

K A,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 10 tháng 12, 1999, được biết con đang đứng giữa điểm nan giải từ đời và đạo, chung qui cũng phải dứt khoát mới tiến tới được. Con đã tự cạo đầu nhưng tâm chưa dứt khoát, còn hỏi ý kiến người này người nọ, làm sao gọi là tự quyết định được? Ở đời này tâm làm thì thân phải chịu, quyết định tu hành thì tâm phải dứt khoát từ tâm lẫn thân. Mỗi mỗi đều phải ngăn gọn nhiên hậu mới có cơ hội tu tiến, tự buông bỏ tất cả sự tham dâm của nội tâm thì mới có cơ hội tu thiền PLVV.

Đời là tạm và động loạn, còn đạo là dứt khoát, thẳng hoa đi lên. Phần hồn là chủ của thể xác không phải thể xác là chủ của phần hồn. Cần hồn lia xác thì mới thật sự có cơ hội học đạo. Hồn xác bất minh thì vẫn lẩn quẩn trong vòng luật đạo luân hồi. Ở trên đời này chỉ có đạo tình thương và đạo đức là trên hết, không chịu thiên, thực hành, thì làm sao biết thương mình mà tu tiến.

Muốn báo hiếu thì phải thật sự giải được nghiệp tâm. Nghiệp tâm giải được thì nghiệp thân sẽ được nhẹ nhàng. Tự tu tự tiến là chánh, ngược lại là nhờ đỡ tha lực là rước trược vào tâm lẫn thân.

Tuổi trẻ cần phát triển nội tâm cho thanh tịnh và sáng suốt. Không nên lui tới với những phần tử nhờ tha lực mà quên phát triển chính mình.

Vạn sự trên đời là không, không nên tin những gì chính mình không hành được. Tu là phải hành tiến chứ không phải tu để nhờ, thực hành là trên hết. Xuống tóc là người thích sạch sẽ và bộ đầu sẽ có cơ hội trực tiếp với dưỡng khí của Trời Đất, nhẹ nhàng và minh mẫn hơn.

Chúc con vui hành tự tu tự tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

281- Việt Nam ngày 8 tháng 9 năm 2000

Kính Thầy Tám,

Con xin phép được dấu tên, con kính thăm Thầy được mạnh khỏe và sau đây con xin trình lên Thầy một chuyện nhờ Thầy trả lời trong mục Phát Triển Điện Năng -LED-, con cảm ơn Thầy nhiều

Con chưa được biết Thầy, nhưng con vào pháp Vô Vi của Thầy nhờ một ông thầy bạn đạo lớn tuổi ở Việt Nam chỉ dạy và con tu được hơn một năm nay rồi, nhưng con lấy làm buồn là ông thầy này lợi dụng và nói yêu con. Ông sách động tình dục với con nhiều lần, con sợ quá, con không chịu (vì con là con gái mới lớn), con kính nể ông này là người lớn tuổi, có gia đình, vợ con, cháu nội, cháu ngoại, và lại ông tu pháp của Thầy lâu lắm rồi, ông có phong cách bề ngoài trông hiền lành và công quả cũng khá lắm, nhưng con không ngờ ông lại còn tình dục xấu như vậy, và con cũng nghe nói ông này cũng sách động tình dục với các bà các cô bạn đạo như vậy khá nhiều, con không biết hỏi ai, con xin mạn phép hỏi Thầy và trả lời giúp con, và để cho ông thầy này thức tỉnh mà tu, đừng làm chuyện đó nữa, con cũng xin dấu tên ông này, nhưng đây là sự thật, con nói cho Thầy rõ và xin Thầy cho biết tại sao ông này tu và ăn chay trường lâu như vậy mà còn dâm tính như vậy hoặc là ông ta bị bệnh? con xin cảm tạ ơn Thầy.

Bạn đạo con của thầy,

Atlantic City ngày 10 tháng 11 năm 2000

Thưa các bạn,

Tại Việt Nam nhiều ma tánh quỷ chước len lõi vô Vô Vi và khuyến khích tình dục, đó là ma quỷ chứ không phải bạn đạo Vô Vi. Các bạn cần lưu ý và xa lánh những phần tử đó.

Mong các bạn nhận xét kỹ hành động của đối phương mà tu, không nên vị nể mà sẽ bị lường gạt.

Chúc các bạn vui khỏe và thực hành đứng đắn.

Quý thương

LƯƠNG Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

282- Huyện Thanh Trì, ngày 10/11/1999

Kính Đức Thầy thương mến,

Đầu thư con kính chúc Đức Thầy an khang trường thọ, chúc các bạn phụ tá giúp đỡ Thầy được an lành trong ân điển của Thượng Đế toàn năng, hầu hoàng pháp giúp đời đem lại hòa bình trên thế giới.

Thưa Thầy ! Chúng con vui vì được Thầy và các bạn hỗ trợ tinh thần lẫn vật chất, điều kiện mà trước đây chúng con không dám nghĩ tới, chỉ cố gắng giúp đời trong điều

kiện hiện có, giữ niềm tin bất thoái chuyển trong PLVV mà Thầy dạy cho chúng con bước tiến trên đường hướng huệ song tu pháp môn "lưỡng toàn kỳ mỹ".

Qua khoảng tiền nhận được ở Sài Gòn, con đã làm thủ tục mua thêm đất giáp ranh thiền đường, để có điều kiện cho anh em vừa khám trị bệnh vừa làm ruộng dự trữ lúa để ăn, tiện lợi trong việc tu hành. Mùa tới sẽ có bộ phận làm ruộng để dự trữ lúa gạo. Con cũng nói cho các cụ phục vụ tại phòng thuốc. Ai nhiệt tâm vì đạo giúp đời xem thiền đường là cái chung để phát triển trong tương lai.

Hiện nay ngành y tế kiểm tra rất kỹ trong việc cấp giấy phép trị bệnh dù từ thiện hay tư nhân. Con đã mua 1 máy tán thuốc để bào chế cao sơn để tiện cấp thuốc và trị bệnh miễn phí. Mùa nắng tới chúng con tu bổ thêm mặt tiền giáp quốc lộ để bà con dễ dàng qua lại thỉnh thuốc.

Ngoài ít người trụ cột của thiền đường, các bạn mới đều hiểu ngầm sự giúp đỡ của Thầy và các bạn. Chúng con rất cẩn thận và tránh sự can thiệp của người ngoài vào thiền đường, con biết làm thế nào để bảo vệ của chung, hầu được vĩnh viễn phục vụ cho dân nghèo.

Đức Thầy kính mến ! Mỗi ngày anh em đến thăm phòng thuốc càng đông, họ rất ủng hộ việc làm phước thiện của chúng con. Chính con phải làm gương mẫu, từ lời ăn tiếng nói, hành động xử thế và luôn luôn xét lỗi và mỗi ngày phải tự sửa sai. Con nói cùng các bạn : Thầy dạy

chúng ta phải biết nhẫn hòa, không phải vì một sự thành công nhỏ mà tự phụ tự mãn, sẽ làm giảm thanh khí điển, mất đi sự lưu thông, nhẹ nhàng trong bản thể. Kinh thánh có dạy : Tự phụ là sự ngăn trở con người vào nước thiên đàng.

Thời gian ở Thiên Cẩm Sơn (núi Cẩm) tu theo PLVV, con có thuộc trọn 5 phẩm Thủ Lăng Nghiêm và Đại Bi thập chú. Ở núi, mỗi sáng con trì kinh 1 giờ thấy khí lực sung mãn khỏe hơn. Sau khi về đồng bằng, hơn 10 năm, con không còn thời giờ để trì kinh lăng nghiêm, vì phải lo trị bệnh giúp bà con nghèo, chỉ tu PLVV vào 12 giờ đêm. Con có nên tiếp tục vừa ngồi thiền, vừa trì lăng nghiêm được không? Xin Thầy chỉ dạy.

Cuối thư, con xin chúc Thầy vạn an, không quên chúc bà Tám được mạnh khỏe, an vui trong ân điển của Cha Trời.

*Con,
T v T*

A C, ngày 1/1/2000

VT,

Thầy vui nhận được thư của con đề ngày 10/11/99 được biết con đã nhận được tiền do Thầy phụ giúp cho việc

làm từ thiện của chính con, thực hiện tâm từ cứu độ người nghèo khổ có cơ hội chữa trị trong lúc cần. Về y lý vững vàng cũng do bệnh nhân, thường xuyên đến với con, trình bày bệnh hoạn, cộng với tinh thần phục vụ của các bạn hợp tác tùy duyên mà phát triển, càng đông người tham gia đóng góp trong sự thành tâm và thật thà. Y lý cổ truyền rất thích hợp với đồng bào nghèo khổ tại miền quê heo lánh. Sự phục vụ thành tâm của con sẽ có kết quả tốt ở tương lai.
Chúc con và các bạn vui tiến.

Còn về việc tu hướng về tâm linh thực hành thì chỉ có một đạo tình thương và đạo đức, và khứ trước lưu thanh là cần thiết thôi. Chúng ta hành để phát triển luồng điện thanh tịnh của nội tâm hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa. Khi bộ đầu rút nhẹ không khác gì Thủ Lăng Nghiêm, tức là bộ đầu phát triển điện năng nghiêm nghị thực hành tu tiến là chánh pháp. Người tu biến thể câu chú, tạo thành một tập quán ý lại và yếu hèn, và nhờ phù hộ. Khi nhờ phù hộ, tức là lợi dụng Phật Pháp, tạo thành bần mê thay vì thanh tịnh tu tiến. Vạn sự trên đời là không, cuối cùng chỉ có thực hành mới tiến hóa tốt. Không phải pháp này với kinh kia, chỉ cực trí và không mở được.
Khi giải được nghiệp tâm sẽ trở về không thanh nhẹ, phần hồn sẽ tiến hóa tốt.

Với tinh thần thực hành tự cứu cộng với sự bố thí chẩn
mạch hốt thuốc miễn phí giúp đỡ người lâm nạn là
điều quý nhất trên đời này.

Chúc con và các bạn an vui.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

283 C T, ngày 25/9/1999

Con kính lễ Thầy,

*Sau một thời gian gián đoạn không viết thơ đến Thầy,
cũng như đường tu con bê trễ, con xin sám hối với Bề
Trên và Thầy, mong Thầy tha thứ. Nhưng tâm con lúc
nào cũng hướng về Phật pháp, mong Thầy chứng minh
và ban điển lành cho con.*

" Bao năm con cách xa Thầy

Đường tu bê trễ xin Thầy tha thứ

Ngày đêm con niệm Di Đà

Nguyện ngày sửa đổi thoát qua biển trần

Nghiệp con đã trả lần lần

Bây giờ hiểu rõ tiến xa đạo màu

Thì ra Thầy dạy cao sâu

Cho con hiểu thấu cảnh trần khổ đau

Dứt lìa nỗi khổ tâm sầu

Hướng về Phật pháp cao sâu nhiệm màu

Bình con vẫn nhớ ơn sâu

Nguyện sau con vẫn theo Thầy để tu

*Tu cho con thoát ngục tù
Hướng về Phật pháp an du đời đời
Ở đây con có đôi lời
Xin Thầy giúp trẻ ngàn đời không quên "*

Kính Thầy !

Con xin trình vấn tắt để Thầy nắm rõ phần nào về chuyện của con. Nguyên là nhà của cửu huyền thất tổ con đã quá xưa nay nó muốn sụp, nên con có ý sửa nó. Vì ông Thầu nhà con nói gạt là sẽ cho con gói đầu tiên sửa nhà, nên con mới dám sửa, không dè nũa chừng ổng không cho, nên con phải đi vay tiền nhà nước trả cho ông ấy. Bây giờ tiền vốn con bị thất thoát lại cộng tiền vay nhà nước con trả không nổi, sợ người ta lại tiếp thu nhà, nay con viết thư đến cầu cứu Thầy, mong Thầy nhờ một số hảo tâm chỉ cho con mượn một thời gian nào đó, con sẽ hoàn lại chớ đừng gởi cho con mà chỉ cho mượn một thời gian nào đó, con sẽ hoàn lại. Số tiền này tính là 250 triệu tiền VN. Con cũng đang buôn bán bên này, rồi dần dần con sẽ mót tiền gởi trả lại, mong Thầy nhờ một số nhà hảo tâm giúp con. Con đang âu lo vì sự việc này làm con bất an, bây giờ con lại làm phiền Thầy và các vị bạn đạo con rất ái ngại vô cùng, nhưng không còn phương cách nào hơn đành phải viết thư đến phiền Thầy, mong Thầy tha lỗi cho con, bây giờ chỉ có Thầy mới cứu gia đình con thoát nguy mà thôi, xin Thầy cứu con.

" Ba lạy này con xin Thầy nhận

*Một chút lòng con mang nặng suốt đời
Dem nhân ái tâm từ Thầy có
Cứu gia đình con trẻ không quên
Đức Phật Vô Kiên Bi Trí Dũng
Dem tình thương ban rải khắp mọi nơi
Cứu chúng sanh thoát khỏi chốn sông mê
Dem Phật pháp hoàng khai cho muôn loài
Thức tỉnh cơn mê cho nhân loại
Trở về chốn cũ đã ra đi".*

Con đã xem một vài cuốn băng Thiền Ca thấy Thầy vẫn khỏe con mừng vô cùng. Con cảm thấy xấu hổ với tâm mình không xứng đáng là một đệ tử của một bậc Đại Giác đã dạy mình đủ lời, nhưng con vẫn chưa hành đúng lời Thầy dạy, cảm thấy xấu hổ bởi chính bản thân mình, xin Thầy ân xá con.

Kính lời thăm Thầy và xin chúc cho Thầy sống lâu trăm tuổi để dạy những đứa con ngu khờ như con, và điều dắt cho nó thức tỉnh trong mọi nghịch cảnh.

Kính lễ Thầy,

Con,

LTTB

A C, ngày 9/10/1999
TB,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 25 tháng 9, năm 1999, được biết con đã bỏ tu, chạy theo tiền bạc tạo nghiệp lực lôi cuốn, quản trị rất khó tu. Đường đi rất rộng có chiều lên và chiều xuống, nay con ý thức được sức mạnh của nghiệp lực mà biết gia công tu tiến thì cũng sẽ có cơ hội thoát tục. Vốn vẹn chỉ có phần hồn là chánh. Càng tu thì mới mong thoát ngục tù bao vây, bởi tâm thân tham dục lại càng khổ hơn, dứt khoát tu may ra thoát nạn.

Thầy năm nay chuối hạt cũng đã 76 tuổi đời, ngày đêm chỉ lo hành pháp tu sửa tâm thân, không còn mua bán như xưa làm sao có tiền phụ giúp con một số tiền khổng lồ như con đã kể trong thư? Thầy chỉ biết tu giải chứ không có thì giờ tạo nghiệp nữa. Ở đời này thiếu nợ một đồng xu chưa trả cũng không thể về Trời được, gọi là nghiệp lực cưu mang từ kiếp này cho đến kiếp này đến kiếp nợ. Chưa xong luân hồi lục đạo, có hy sinh thân xác xương thịt cũng trả chưa xong. Chỉ có dốc lòng dứt khoát tu thoát thì mong trả xong nợ.

Tu để độ tha, chung tu cùng tiến như Thầy chẳng hạn. Ngày đêm lo tu giải và tiếp tục phục vụ người kế tiếp. Vui trong đạo hạnh, dần thân độ tha tại trần. Thầy ra đây chỉ có biết tu chứ không biết kiếm tiền, tay không đến và tay không đi, rất rõ rệt.

Ước mong con có thì giờ đọc kỹ lá thư này, hướng về tâm linh mà tu. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

284 M , ngày 5/11/97

Kính thưa Đức Thầy,

Trước con kính lời thăm Đức Thầy luôn được nhiều sức khỏe thân tâm được an lạc.

Con đã nhận được thư của Đức Thầy giải đáp thắc mắc về việc má con đã từ trần. Thầy nói : Khi còn sống má có tu, dầu pháp môn nào khi chết đều được cứu và tiếp tục tu. Con chân thành cảm ơn lời giải bày của Đức Thầy

Kính thưa Đức Thầy! Từ khi má con mất, con rất đau buồn ... và rất nhớ thương người, bởi lẽ khi má còn sống, người rất quý và thương chúng con, lo cho từng đứa một (tới 10 người con). Suốt cuộc đời người sống toàn nước mắt khổ đau, vì chồng, vì con ... Thế mà bà vẫn âm thầm chịu đựng, không lời thở than...

Đức Thầy ơi ! Để tỏ lòng biết ơn của người sanh thành dưỡng dục cao thâm, như Trời cao biển rộng, con nguyện Bề Trên và phát tâm đại nguyện như sau :

- 1) Trường chay*
- 2) Tuyệt dục (dẹp bỏ sân, si, ái, ố,)*
- 3) Thiền tam thời (tối, sáng, trưa)*
- 4) Ít nói (tịnh khẩu càng tốt)*
- 5) Chúng sanh thành chánh quả Phật, thì đạo mình mới thành, nhập niết bàn. Nếu chúng sanh không thành, thì làm hạnh bồ tát tận độ ở cõi ta bà này mãi mãi.*

Thầy ơi! Lời phát đại nguyện này của con, một lòng thành tâm không bao giờ đổi thay. Qua lời đại nguyện này, con kính trình lên Đức Thầy để dạy bảo, giúp cho con có nghị lực sáng suốt minh mẫn đời đời để vượt qua sự cám dỗ của trần gian mà con hoàn tất đại nguyện. Cảm đội ơn Đức Thầy.

Con là lương y. Sau giờ khám bệnh, con ngồi trong phòng tắm, mở vòi nước bông sen, nước chảy xuống khắp các người con; trong 10 - 15 phút, con thổi Pháp Luân cho phân trực diện theo nước ra luôn có được không? Tốt hay xấu ?

Chúng con là các bạn tu thiền PLVVKHHBPP, hiện ở M. Chúng con có ý định muốn mua đất lập thiền đường cho các bạn đạo M và các nơi đến tu học. Chúng con xin ý kiến Thầy, xin Thầy chỉ dạy. Nếu được, xin Đức Thầy hoan hỉ cho chúng con tên thiền đường, tên chỉ để chúng con cùng thành tâm tu học theo bước chân của Đức Thầy.

Thương kính Thầy.

Con của Thầy,

C

M, ngày 21/1/98

C con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 5/11/97 được biết con phát đại nguyện dẫn thân thực hành pháp môn tự cứu. Còn về phần má con, người tu trong khổ nhục của tình đời, chồng con vầy xéo nhưng một lòng một dạ thực hành trong nhịn nhục động lòng Trời Phật chứng tâm cho người.

Nay con mới có duyên ngộ được PLVVKHHBPP mà tu. Hạnh đức của mẹ con là cái dù phước đức che cho gia cang được bình an. Mỗi tình âu yếm đó không sao dứt bỏ được trong lòng con có hiếu đối với mẹ hiền. Con tu để được khỏe mạnh từ tâm lẫn thân, trí tuệ khai thông, phục vụ quần sanh, đền ơn mẹ hiền, dâng thân thực hành từ thiện để xoa dịu phần hồn tiến hóa của từ mẫu, đã chịu đựng trong tinh thần nhịn nhục. Nước mắt chan cơm giáo dục một bầy con chiu chút từ sơ sanh cho đến lúc trưởng thành. Âm đức cao dày đó không sao kể xiết. Con đã thổn thức viết ra một bài thơ ca tụng, đã chứng kiến sự từ bi nhiệm mầu của một hiền mẫu trong đời con. Nước mắt tình thương đó như dòng suối mát tươi tận độ quần sanh. Con được thực hành PLVVKHHBPP càng ngày càng thức tâm. Con sẽ hãnh diện để được một bàn tay diệu hiền của một từ mẫu có một không hai trong đời con, cũng sẽ là một chiếc thuyền từ đưa con về bến giác.

Mẹ Hiền,

Mẹ Hiền xe chỉ xỏ kim
May thành chiếc áo êm đêm độ con
Tình thương tốt đẹp vuông tròn
Che thân phước còn ngày nay cứu người
Thực hành pháp lý rưới tươi
Như hoa ướm nở vui cười nhớ Mẹ
Quyết tu sớm trở lộn về
Quê xưa Thiên Quốc tương kê bên Mẹ
Tình thương sống động mãi mê
Tham thiền nhập định tự về đến nơi
Chung qui phải hướng về Trời
Qui y thân mẫu hợp thời thăng hoa
Hoa sen thơm phúc chan hòa
Mẹ đầu còn đó vượt qua tình đời
Tâm từ Mẹ ở khắp nơi
Từ bi tận độ con soi tình Trời
Nói sao cho hết chơn lời
Mẹ thương Mẹ độ con thời gắng tu
Hồn con tại thế như mù
Lo tu lo tiến an du cảnh Trời

Còn về khám bệnh là rước trọc vào thân. Cần nằm trong bồn nước muối biển khoảng 15 phút, để giải trọc từ lỗ chân lông sau khi khám bệnh. Phát tâm mua đất cát thiền đường để diu người kế tiếp thì rất tốt. Chỉ cho họ tự tu, tức là cứu khổ ban vui. Cần người tu tinh tấn có hạnh đức tốt đứng ra đảm đương trong tinh thần xây dựng cho chung bất vụ lợi.

Lấy tên thiền đường M T, mọi người đóng góp trong tinh thần xây dựng thực thi phát triển điển giới trong nội tâm, không gieo sự mê tín dị đoan cho bất cứ ai. Nếu con làm được điều này, thì mẹ con sẽ hưởng sự ấm áp của con. Con cần niệm Phật để hướng tâm về Mẹ là dứt khoát và cao quý nhất, hiểu sẽ hạnh tràn đầy ở tương lai.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ hằng

285 VN, ngày 27-01-98

Kính gửi Đức Thầy,

Con tên là L K H, 42 tuổi, đi bán hàng bông. chồng con tài xế, chạy xe mướn. Nay con theo PLVV được 3 năm thì mọi chuyện gia đình đều thay đổi. Kính thưa Thầy, tự nhiên chồng con mang phải chứng bệnh nan y, như đau thần kinh tọa, viêm khớp, chạy hết tiền, nhưng không hết bệnh. Nay lại phải đeo thêm chứng bệnh lao thời kỳ thứ 2, đi lại khó khăn. Con không đi bán được như hồi trước, con phải cho hai đứa con gái con nghỉ học, đứa lớn 15 tuổi, đứa kế 13 tuổi, đi làm để phụ cho gia đình lo thuóc cho anh ấy.

Con nhỏ út 11 tuổi còn đi học, con khổ sở lắm. Con nghĩ chắc kiếp trước con không tu nên kiếp này con mới khổ. Con khổ vì chồng con, duyên nghiệp, nên con tu

không đạt được, khó hòa, khó tiến. Con không hiểu giá trị tâm linh và đạo đức. Tâm con không được ổn định, mặc dù cố gắng dẹp bỏ tự ái, trở về với thanh tịnh, nhưng không được. Thầy ơi! Mỗi lần con ngồi thiền chừng 30 phút là đầu con nghĩ lung lung. Con không thiền được, con Soi Hồn chừng 10 phút là cũng bỏ, vậy con phải làm sao để dẹp bỏ hết phiền não để có thể tiến bước trên đường tu học ?

Con mong Thầy thương xót mà chỉ dạy cho con, để con được hiểu cái gì mà gọi là siêu mẫn, siêu diệu của Thượng Đế đã ân ban.

Con xin ngừng bút và chúc Thầy hưởng thêm tuổi thọ.

Kính thư,

LKH

Cairns, ngày 3/5/98

KHạ con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21/1/98 được biết con đang sống trong mọi sự khổ tâm của nghiệp lực gia cang đang lôi cuốn. Ở đời này có khổ, khổ, khổ thì mới bằng lòng bước vào biên giới Phật pháp mà tu. Vạn sự khởi đầu nan, con đã gieo một tập quán nông cạn của tình đời đen bạc thì óc của con lúc nào cùng động. Nhìn thấy, nghe thấy mà không làm được gì hữu ích cho chính con, tức là hướng ngoại, tạo loạn trong nội

tâm. Nay con gặp được pháp lành tự cứu, tức là giải phần trước, lưu phần thanh, hướng về Trời Phật mà tiến hóa, hướng về Trời Phật là tâm thức tự buông bỏ mọi trước khí trong nội tâm, trì niệm Phật thường xuyên tự giải cứu, trì tâm hành pháp từ động tới tịnh, thì mới cảm thức được sự nâng niu của Trời Phật đã và đang dìu dắt tâm linh của chính con.

Pháp sẽ giúp con khai triển tâm thức. Qua pháp soi hồn và PLTC, liên tục niệm Phật và hành pháp, từ từ mọi sự sẽ được ổn định từ tâm lẫn thân cho đến gia đình, sẽ ý thức được căn bản của Trời Phật ân độ mà tự Con có tâm, có xác mà không hành và tự khôi phục được sự quân bình của nội tâm thì uổng cho một kiếp làm người. Con tu để tự cứu con và khai triển từ trường điển quang trong con thì thanh tịnh mới phụ giúp cho gia đình của con được may mắn và bình an. Con đang đóng vai trò hiền thê và từ mẫu. Không tu tức là thiếu nhịn nhục, làm sao xây dựng cho gia cang tốt được? Chồng con đều là nghiệp lực trong cuộc sống, vợ và mẹ hiền thiếu thanh tịnh và nhịn nhục thì gia cang bất ổn, nhiệm vụ học từ bi và thực hiện từ bi của con là quan trọng nhất trong gia đình. Nếu con bấn loạn thì gia đình không ổn, làm sao tu được? Tiên Phật cũng nhờ nhịn nhục mà hình thành cứu độ quần sanh. Con muốn giải nạn thì phải thành tâm hành pháp, thì sẽ bớt nạn tai và dịp may sẽ tái hồi.

Chúc con vui tiến trong nhịn nhục hành pháp.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

286- Con tên là P C,

Con kính lạy Thầy trong tâm 3 lạy chúc Thầy mạnh khỏe và trường thọ. Thầy à, con theo PLVVKHHBPP cũng gần 3 năm vậy mà không tiến bộ chút nào, con quá tuyệt vọng vì lằm sâu trong trường đời. Thầy cho con một vài lời khuyên để con làm hành trang trong trường đời cũng như đường đạo. Con sinh năm 1974, do đó con rất cần lời chỉ dạy của Thầy vì con còn nhỏ tuổi quá . Con buồn quá vì không có lối nào thoát trong cuộc sống Thầy ạ. Vì thân phận của con quá bi đát. Kính mong Thầy gửi cho con một vài lời khuyên.

địa chỉ của con là:... tiện thể xin Thầy gửi cho con Led Weekly.

Con cảm ơn Thầy, chào Thầy và chờ tin Thầy gửi cho con. P C

29 Nov 2000

PC ,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 22/11/2000 được biết con rất muốn tu nhưng chưa đạt

vì con chưa ý thức rõ giá trị của VôVi. Cho nên con vẫn lẩn quẩn theo tình đời đen bạc khi tỉnh khi mê. Tâm con chưa dứt khoát, muốn tu theo VÔVI thì phải thực hành đời đạo song tu mới đúng. Đời là thể xác. Đạo là sự quân bình trong tâm thức. Con hành pháp có chỉ cho con cách niệm Nam Mô A Di Đà Phật, có lưỡi răng kẻ răng dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, nước miếng sẽ chuyển chạy, hướng về tay trái nuốt xuống. Cứ vậy mà niệm khi rảnh rang liên tục như vậy, thì đại trí sẽ mở tâm sẽ yên và quân bình lúc ấy mới thấy rõ đạo là gì.

Quý thương,
Lương sĩ Hằng

287-TP HCM, ngày 17.11.2000

Kính thưa ông Tám,

Con tên là VMT, con bắt đầu thực hành PLVVKHHBPP từ ngày 14.03.97 do ba con là ông P.L hướng dẫn.

Thoạt đầu, ba con chỉ dự định cho con thực hành Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Pháp Luân Chiếu Minh trong thời gian 3 tháng.

Con Soi Hồn từ 15 đến 20 phút, sau đó làm Pháp Luân Thường Chuyển 6 hơi. Ba con khuyên con nên cố gắng thở Pháp Luân Thường Chuyển cho thật dài hơi, càng dài càng tốt và thở ra cho thật sát bụng của mỗi hơi thở. Con cố gắng thở Pháp Luân Thường Chuyển trong

khoảng thời gian 10 ngày đầu và 6 hơi của con được 15 phút, rồi đến 30 phút, kể đến là 45 phút cho 6 hơi. Con không biết thế nào là thở thông nên khi ba con hỏi “lúc này thở Pháp luân ra sao?” Thì con có trình bày lại như đã viết ở trên.

Ba con bảo thở như vậy là thở thông rồi, nhưng để cho chắc, ba con bảo con bây giờ thở 3 hơi thôi, 2 hơi đầu hít vô và thở ra vừa ngộp còn hơi thứ 3 thì hít vô thở ra tối đa.

Trong thời gian con thở 6 hơi điển rút rất mạnh bộ đầu căng thẳng, lúc Soi Hồn cũng vậy, đau nhức ê ẩm cả đầu, có lúc đang làm Pháp Luân Thường Chuyển con thấy ánh sáng ngũ sắc, có khi còn thấy cảnh nữa.

Sau khi nghe lời ba con thở 3 hơi, lần đầu tiên được 30 phút, rồi 40 phút, tới 50 phút, thấy có tiến bộ rõ rệt ba bảo chỉ hít một hơi xem được bao nhiêu phút, thế là con hít được một hơi được 30 phút, 40 phút, 50 phút, 60 phút rồi 75 phút. Tuy số giờ tăng không đều nhưng đối với con rất quý, vì khi làm Pháp luân Thường Chuyển là con tính từng giờ, từng phút, từng giây, đôi khi con cũng tự hào đôi chút vì hôm nay con đạt được kết quả tốt hơn hôm qua. Từ lúc bắt đầu thực hành Pháp Lý đến lúc hít vô thông con chỉ mất có 15 ngày, hiện tại con hít vô một hơi được 1 giờ.

- Ngày 10.04.97 con cảm thấy bộ đầu có vẻ khác thường, rất đau nhức ê ẩm chuta bao giờ có, nhưng con vẫn cố gắng trấn tĩnh mình để tiếp tục hành pháp. Sáng dậy con

cảm thấy trong người rất tỉnh táo và sáng khoái nhưng trong đầu vẫn còn đau âm ỉ.

- Ngày 11.04.97 vào lúc 11 giờ trưa con bắt đầu ngồi và ra lệnh pháp luân hút vô, lập tức tất cả những điển trong bản thể con chạy rần rần tập trung ở bộ đầu. Lúc đó con càng hút càng nhẹ, điển càng rút mạnh, đỉnh đầu con lúc ấy đau nhói, giống như có một lỗ hồng ngay trên đầu, bị một vật gì đó hút lên bên trên, con để ý xem thì thấy nó cứ đi thẳng chẳng biết là đi đâu. Khi con ở trên đó nhìn xuống thì hỏi ôi này giờ đã đi quá xa, giống như con đang ở trên sân thượng của một nhà cao tầng vậy.

- Ngày 12.04.97 con ngồi thờ thì có cảm giác giống như hôm trước, nhưng hôm nay có hiện tượng kỳ lạ hơn là ở giữa 2 chân mày có cái gì đó cứ động đậy mãi không ngừng trong suốt quá trình ngồi thờ.

- Ngày 13.04.97 hôm nay con thờ được 1 giờ 10', có hiện tượng khai mở tam đệ nhãn, luân xa ở sau lưng xoay chuyển, bốn đường Bàn Quang Kinh lần lượt khai mở, nó xuất phát ngang thắt lưng quần chạy thẳng lên vai.

- Hà Đào Thành. Sau những giờ học Anh Văn mệt mỏi và căng thẳng, con thường đọc Kinh điển để tìm thấy sự thanh thản nhẹ nhàng trong chính bản thân mình.

- Ngày 06.05.97 con thờ Pháp Luân không còn cảm giác hút vô hay thờ ra nữa, giống như ngừng thờ vậy, không biết có đúng không?

Thưa ông Tám, đó là tất cả những gì con đạt được trong quá trình tu học, nhưng sau khi con bước vào Đại Học thì con có quá nhiều vấn đề để giải quyết như là bài vở ở trường, ở nhà... Và vì thế con có những hơi xao lãng trong việc tu học.

Đôi khi con rất buồn vì nếu như tập trung vào việc học thì đường tu đi xuống và ngược lại. Mặc dù con cũng thấu hiểu được câu nói: “đời đạo song tu” nhưng để thực hiện được lý tưởng ấy thì đối với con không phải là một điều dễ dàng. Lúc này con đang lâm vào tình thế “tiến thoái lưỡng nan” mong ông Tám khai tâm giúp con. Hiện nay con đang theo học ngành Quản Trị Kinh Doanh (năm thứ 2) và con cũng không biết mình có đủ dũng khí và nghị lực để đi hết quãng đường học vấn này không cũng như từng bước gặt hái được những thành công trên con đường tu học không? Kính mong Ông Tám chỉ lối cho con.

Cuối thư con kính chúc Ông Tám được dồi dào sức khỏe và luôn sống mãi với chúng con để chúng con luôn được sưởi ấm bởi trong tình thương và ánh sáng của Người.

Con. MT

Atlantic city, ngày 28 tháng 11 năm 2000

M T,

Ông Tám vui nhận được thư của con cho hay mỗi cơ thể đều khác nhau. Con được khai mở theo cấu trúc của chính con. Vậy con nên tiếp tục hành theo nguyên khí của Trời Đất mà tu. Con sẽ thông minh và sáng suốt thêm lên. Qui nguyên khí giếng mỗi của càn khôn vũ trụ mà tu, mọi trạng thái cũng sẽ qui về một mối. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

VOVI LED Publications
Ấn Tổng và Kính Biểu

Muôn thỉnh kính sách hay phát tâm ấn tổng,
xin liên lạc:

VoVi Friendship Association of Northern California
PO Box 18304
San Jose
CA 95158, U.S.A.

Điện thư: vovipubs@yahoo.com

Printed for Free Distribution / Not For Sale

website: <http://www.vovi.org>

Các sách do Hội Ái Hữu Vô Vi xuất bản:

- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm 2000 (2004).
- Thư Từ Lai Vãng 2000 (2004).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm '99 (2004).
- Thư Từ Lai Vãng '99 (2004).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm '98 (2003).
- Thư Từ Lai Vãng '98 (2003).
- Thực Hành Tỵ Cứu (2003).
- Nguyên Lý Tận Độ (2003).
- Kinh A Di Đà (2003).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm '97 (2002).
- Thư Từ Lai Vãng '97 (2002).
- Thượng Đế Giảng Chân Lý (2002).
- Phép Xuất Hồn & Quái Mộng Kỳ Duyên (2002).
- Đời Đạo Song Tu & Tình Trong Bốn Bể (2002).
- Tham Gia Phát Triển Trí Tâm '96 (2001).
- Thư Từ Lai Vãng '96 (2001).
- Tôi Tâm Đạo (2001).
- Vấn Đáp Căn Bản (2001).
- Phụ Ái Mẫu Ái (2000).

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hy sinh tận độ vô bờ của người nhận

- Thầy Tám, người Thầy, người Cha VO VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ Đạo lẫn Đời, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

VOVI LED PUBLICATIONS

ISBN 1-931245-17-7